

KARINGAPPARA USTHAD MAYATHA ORMAKAL

കരികപ്പറ ഉസ്താദ്
മയ്യാത്ത
ഓർമകൾ

ابو ايوب محمد شرف الدين

شرف الدين الأحسني الأرتبي

PUTHANPEEDIKA, O.M. MURI
MALAPPURAM - 676 519, 9746852272

ആമുഖം

കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ്; ആ നാമം കേൾക്കാത്തവരുണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവൻ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അനന്തതയിൽ നീന്തിത്തുടിച്ച ആ ജ്യോതിസ്സിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ചെറിയ ഒരു പര്യടനം നടത്തുകയാണിവിടെ. അവിടുത്തെ വഹാത്തിന് ശേഷം ഇങ്ങനെയൊരു സ്മരണിക ജന്മമെടുത്തതിനു കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. ലോകത്തിനു വഴികാട്ടികളായി ഉയിർകൊണ്ട മഹാത്മാരായ ഔലിയാക്കൾ, അവരുടെ ജീവിതവും വഹാത്തുമെല്ലാം മനുഷ്യകുലത്തിന് വിസ്മരിക്കാവതല്ല. നീറിപ്പുകയുന്ന ഹൃത്തടങ്ങൾ, സംഘർഷങ്ങളിൽ പെട്ടുഴലുന്ന മാനസങ്ങൾ.... അവരുടെ ഖബറീടങ്ങൾ അത്തരക്കാർക്കെല്ലാം സാന്ത്വനകേന്ദ്രങ്ങളായി വർത്തിക്കുമല്ലോ. ലോകത്തിന് വെളിച്ചമേകിയ മഹാമനീഷികളുടെ ചരിത്രമറിഞ്ഞാൽ മുമ്പേ വരും തലമുറക്ക് അവരെപ്പറ്റി ബോധ്യമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിലുപട്ട പല പണ്ഡിതരും കാലശേഷികളുള്ളിൽ മറഞ്ഞു. അൽ ഉസ്താദ് സൈതാലി മുസ്ലിയാർ, ശൈഖുനാ കുണ്ടൂർ അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ, ടി.പി. ഹസൻ മുസ്ലിയാർ പൂക്കാട്ടിരി, അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാർ പെരുമ്പടപ്പ് തുടങ്ങിയവർ അവരിൽ ചിലർ മാത്രം. വാർദ്ധക്യ സഹജമായ അസുഖങ്ങൾ കാരണം ഒന്നും ഓർത്തെ



ടുകാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയിലായി
രുന്ന ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പല ശിഷ്യവ
ണ്ഡിതന്മാരും. അസ്ഹരി തങ്ങളും
നന്നമ്പ്ര കുഞ്ഞിതുമുസ്ലിയാരു
മെല്ലാം അക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നു.
വളരെ ആവേശത്തോടെ ഈ
ദൗത്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച മഹാ
ന്മാരായ ഉസ്താദുമാരുടെ അനുഗ്ര
ഹാശിസുകളും ആ പണ്ഡിത
ജ്യോതിസ് ചരിത്ര താളുകളിൽ
നിന്നും വിസ്മയതരാവരുതെന്ന
നിർബന്ധ ബുദ്ധിയുമാണ് ഇത്തരം
ഒരു ദൗത്യത്തിനു പിന്നിൽ. ഉസ്താദ്
ശർഹ് എഴുതുകയും തെറ്റുകൾ തിരു
ത്തുകയും ചെയ്ത ഫത്ഹുൽ
മുഹൂനും മഹല്ലിയുമടക്കമുള്ള
കിതാബുകൾ വരികൾക്കിടയിലൂടെ
വായിച്ചവർക്ക് മറ്റൊരു സ്മരണിക
യുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നറിയാം.
എങ്കിലും ഈ സ്മരണികക്ക് അതി
ന്റേതായ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാനു
ണ്ടെന്ന് തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ കരുതു
ന്നത്. ഉസ്താദുമാരുടെ ലേഖനങ്ങ
ളുടെ തനിമ ചോരുമെന്നതിനാൽ
ചരിത്ര സംഭവങ്ങളുടെ ചെറിയ
തോതിലുള്ള ആവർത്തനങ്ങൾ ഒഴി
വാക്കിയിട്ടില്ല. വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കു
മല്ലോ!

ഈ സ്മാരക ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ
പ്രസിദ്ധീകരണത്തുമായി സഹകരിച്ച
വർ നിരവധിയാണ്. ഓർമ്മകൾ പങ്കു
വെച്ച വന്ദ്യരായ ഉസ്താദുമാർ പര
സ്യദായകർ, ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ എല്ലാ
വർക്കും സർവ്വകലാശാലാ അർഹമായ
പ്രതിഫലം നൽകട്ടെയെന്ന്
ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ച് ഈ
ഗ്രന്ഥം വായനക്കാർക്ക് സമർപ്പിക്കു
ന്നു.

പ്രസിദ്ധീകരണ സമിതി

കരികപ്പാറ,
01-06-2009



മെസ്സേജ്

സന്ദേശം

എന്റെ ശൈഖ് അൽ ഫാളിൽ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ജീവിത ചരിത്രഗ്രന്ഥം പുറത്തിറക്കുന്നതിൽ എനിക്കതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. അധർമികതയുടെ പൊരിവെയിലിൽ നട്ടം തിരിയുന്നവർക്ക് അവിടുന്ന് മോക്ഷം പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല. ദുരിതങ്ങളുടെ നീർച്ചുഴിയിൽ പെട്ടവർക്കും ജീവിതം ഒരു ശിക്ഷ പോലെ അനുഭവിച്ച് തീർക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവർക്കുമെല്ലാം ശൈഖുനാ ഒരത്താണിയായിരുന്നു. പരലോകത്തും അവിടത്തെ തണലിൽ നാഥൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടട്ടെ.

സയ്യിദ് യൂസുഫുൽ ബുഖാരി വൈലത്തൂർ

സന്ദേശം

അജ്ഞാതയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ മനുഷ്യജാതിയുടെ മാർഗ്ഗേണ വഴിനടത്തുവാൻ വിജ്ഞാനമാണ്. അറിവും അതിനനുസരിച്ച പ്രവർത്തനവും മേളിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാൾക്കിത് സാധ്യമാകുന്നത്. അവരുടെ ജീവിതം സമൂഹത്തിന് പ്രകാശം പകരുന്ന അണയാദീപങ്ങളായ അവശേഷിക്കുമെന്നതിന് ജീവിക്കുന്ന തെളിവാണ് മഹാനായ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ്. ഉസ്താദിന്റെ സ്മരണിക കാലത്തിന്റെയാവശ്യമാണ്. അല്ലാഹു ഖബൂൽ ചെയ്യട്ടെ

ശൈഖുനൽ മുഹവിഖ്
കുഞ്ഞമ്മു മുസ്ലിയാർ കോട്ടൂർ

സന്ദേശം

SSF കരിങ്കുപ്പാറ സൗത്ത് യൂണിറ്റ് പുറത്തു
റക്കുന്ന കരിങ്കുപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ സ്മരണ
കൾ എല്ലാവർക്കും നേരുമ്പോൾ
മഹാനാദിമാരുടെ ജീവിതരീതികൾ
വഴിതെറ്റുന്ന സമൂഹത്തിന് നൽകേണ്ട
വഴിയേ സഞ്ചരിക്കാനുള്ള ഹൃദയകുമാര
ട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.



സയീദ് സൈനുൽ ആബിദീൻ തബീദ്
(എസ്. എസ്. എഫ്. മലപ്പുറം ജില്ലാ പ്രസിഡണ്ട്)

സന്ദേശം

കരിങ്കുപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ സ്മരണകൾ
വിദ്യാർത്ഥികൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന്മേ
ലായി സന്ദേശം എഴുതുകയും
ഞാൻ ആദ്യ വർഷത്തോളം ഉസ്താദിന്റെ
തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്നും ഓതിപ്പിച്ചിട്ടു
ണ്ട്. പത്ത് കിതാബ് ഓതാൻ തുടങ്ങിയത്
ഉസ്താദിനടുത്ത് നിന്നായിരുന്നു. താനാ
ണ് ഇസ്ലാഹിൽ ഉല്ലാസം വെച്ച് എന്റെ
പിതാവ് ഹാഫീസ് അബ്ദുബക്കർ കുട്ടി
മുസ്ലിമിയാരുടെ ഉസ്താദും ശരിക്കുമായി
രുന്നു ശൈഖ്. ഉസ്താദി ഇബാറത്തു
കളുടെ കൃത്യതയ്ക്കും വിദ്യാർത്ഥി
കളുടെ സംശയങ്ങൾ തീർക്കുന്നതു
മെല്ലാം പണ്ഡിത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനഃ
കുളിരണിയിലിരിക്കും. ഉസ്താദിന്റെ ജീവിത
രീതിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഇസ്തിഖ്യാത്ത്
തന്നെയാണ് അവിടുത്തെ ഏറ്റവും വലിയ
കാര്യം. അല്ലാഹു ഉസ്താദിന്റെ ബര
കത്ത് കൊണ്ട് നമ്മെ വിജയിപ്പിക്കുമാ
കട്ടെ എന്നു ദുആ ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം
സ്മരണിക്കും സാരഥികൾക്കും എല്ലാ
വിധ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു.

മുഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിമിയാർ ഓമച്ചപ്പുഴ

09 ചരിത്രത്തിന്റെ നാശവഴികളിലൂടെ

- 14 പാണ്ഡിത്യം
- 18 സമസ്തയിൽ
- 19 ശിഷ്യന്മാർ
- 19 വിവാഹവും സന്താനങ്ങളും
- 25 വഫാത്ത്
- 26 നജുലാനി തഹാബ്ബാഫില്ലാഹ്

അനുഭവം 30

- ശൈഖുനാ ആത്മീയതയുടെ പര്യായം
സയ്യിദ് യൂസുഫുൽ ബുഖാരി വൈലത്തൂർ 30
- ഇബാറത്തുകളുടെ കള്ളിയിരിഞ്ഞ മഹാൻ
തിരുരങ്ങാടി ബാഷു മുസ്ലിയാർ 35
- രണ്ട് കറാമത്തുകൾ
ബാവ മുസ്ലിയാർ വൈലത്തൂർ 38
- എല്ലാം തികഞ്ഞ പണ്ഡിതൻ
പൊന്മുള അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ 45
- സ്നേഹനിധിയായ ശൈഖുനാ
പെരുവള്ളൂർ അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാർ 53
- അതൃപ്തനായ പണ്ഡിത പ്രതിഭ
പകര മുഹമ്മദ് അഹ്സനി 66
- അനയാനിതനായ ഗുരുവര്യൻ
കൊടിങ്ങൽ അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ 84
- നമ്മെ ചിന്തിപ്പിച്ച ശൈഖുനാ
വെള്ളിൽ അബൂബക്കർ ഹാജി 87
- മാതൃകാ യോഗ്യനായ ഉസ്താദ്
ഇരിങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ 89
- ഉഖ്റവിയായ ആലിം
ഹസൻ മുസ്ലിയാർ കരികുപ്പാറ 91
- സുക്ഷ്മതയുടെ പര്യായം
ബാഷു മുസ്ലിയാർ കൊടിങ്ങൽ 93

ചരിത്രത്തിന്റെ നാശവഴികളിലൂടെ

നാഷണൽ ഹൈവേയിൽ (NH 17) കോഴിച്ചെനയിൽ നിന്നും തിരുർ റൂട്ടിൽ മൂന്നു കി. മി. സഞ്ചരിച്ചാൽ തെങ്ങുകളും വയലേലകളും നിറഞ്ഞ കരിങ്കപ്പാരയെന്ന നാട്ടിൻപുറത്തെത്താം. വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഖുതുബുസ്സമാൻ മമ്പുറം തങ്ങൾ മമ്പുറത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന സുവർണകാലഘട്ടത്തിൽ സയ്യിദ വർക്കുക്കുമുന്നിൽ ചിലർ വന്ന് ഒരഭ്യർത്ഥന നടത്തി. കരിങ്കപ്പാര പ്രദേശത്ത് ദീനീ ചലനങ്ങൾക്ക് ചുക്കാൻ പിടിക്കാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരാൾ വേണം. അതായിരുന്നു അവരുടെ പ്രശ്നം. ഖുതുബുസ്സമാൻ മമ്പുറം തങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സൂഫി മുസ്ലിയാരെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. വലിയ മഹാനായിരുന്ന സൂഫി മുസ്ലിയാർക്ക് മമ്പുറം തങ്ങളുമായി വളരെ അടുത്ത ബന്ധമാണുണ്ടായിരുന്നത്. കരിങ്കപ്പാരയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിന് തറക്കല്ലിട്ടതും കിണറിന് സ്ഥലം നിർണ്ണയിച്ചുകൊടുത്തതുമെല്ലാം തങ്ങളായിരുന്നു. കടലിൽ ദിശയറിയാതെ കുടുങ്ങിയവർക്ക് ചൂട്ട്കത്തിച്ച് ദിശ കാണിച്ചുകൊടുത്ത സംഭവം സുവിദിതമാണല്ലോ. കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്നവർ ഒരു 'ആമാട' (വലിയ കിഴി) നിറയെ വസ്ത്രങ്ങളുമായി തങ്ങളുടെ സമീപത്ത് വന്നു. 'ഇത് സൂഫിക്കിരിക്കട്ടെ'. തനിക്കു കിട്ടിയ പാരിതോഷികങ്ങളെടുത്ത് തങ്ങൾ പറഞ്ഞു. 'എനിക്ക് സമ്മാനം ആവിരത്തിൽ നിന്നുമതി'. സൂഫി മുസ്ലിയാർ മറുപടി പറഞ്ഞു. സൂഫി മുസ്ലിയാർക്ക് എന്തോ വിഷമമുണ്ടാവപ്പെട്ടപ്പോൾ വീടിനു പുറത്തിറങ്ങി. അന്നേരം കിലോമീറ്ററുകൾക്കപ്പുറം മമ്പുറത്ത് നിന്ന് സയ്യിദവർകൾ അനുയായികളെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: വെടിപൊട്ടിക്കണം. സൂഫി വിളിക്കുന്നുണ്ട്. അതോടെ സൂഫി മുസ്ലിയാരുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത്രയും അഗാധ ബന്ധമായിരുന്നു ഇരുവരും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന

ത്. ഈ സൂഫി മുസ്ലിയാരുടെ മകൻ മരക്കാർ എന്നവരുടെ മകൻ സൂഫി മുസ്ലിയാർ എന്നവരുടെ മകനാണ് കരികപ്പാറ ഉസ്താദ്.

നമുക്ക് ഉസ്താദിന്റെ കുടുംബ ചരിത്രത്തിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുപോകാം. സൂഫി മുസ്ലിയാരുടെ മകൻ മരക്കാർ എന്നവരും വലിയ മഹാനായിരുന്നു. മന്വറം തങ്ങളുമായി വലിയ ബന്ധമായിരുന്നു മഹാനവർകൾക്കുമുണ്ടായിരുന്നത്. ആറ് പെൺമക്കളായിരുന്നു മഹാനവർകൾക്ക്. അദ്ദേഹം സയ്യിദ് അലവി തങ്ങളുടെ സന്നിധിയിലെത്തി ആൺകുട്ടിയില്ലാത്ത സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. തങ്ങൾ പറഞ്ഞു: ഇനി ജനിക്കുന്ന കുട്ടി ആൺകുട്ടിയായിരിക്കും. കുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചാൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരണം. കുഞ്ഞുജനിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളുടെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. തങ്ങളവർകൾ കുട്ടിയെ മടിയിൽ വെച്ച് അവിടുത്തെ കൈവിരൽ കുട്ടിയുടെ വായിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. കുട്ടി വിരൽ ഊമ്പിക്കുടിച്ച്. കുട്ടിക്ക് സൂഫി എന്ന് തങ്ങൾ നാമകരണം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

മരക്കാർ എന്നവരെ കരികപ്പാറയിൽ മറവ് ചെയ്താനുള്ള നീക്കമുണ്ടായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ ഭൂമി മൗഖൂഫ് അല്ല. എന്നെ അവിടെ മറവ് ചെയ്യാൻ പാടില്ല. ഇക്കാര്യം വിസ്മരിച്ചതുകൊണ്ടാവണം മഹാൻ വഹാത്തായപ്പോൾ കരികപ്പാറയിൽ തന്നെ മറവ് ചെയ്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നത്. അദ്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, എത്ര ഉയർത്തിയിട്ടും മയിൽ ഉയരുന്നില്ല. അവസാനം മഹാനവർകളുടെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മവന്നരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പെരിഞ്ചേരിയിൽ ഖബറടക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു. പെരിഞ്ചേരി പള്ളി പൊളിച്ചപ്പോൾ ഒരു ഖബറിന് താഴെ കേടുപാടുകളില്ലാത്ത മറ്റൊരു ഖബർ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. അത് മരക്കാരുടെ ഖബർ ആണെന്ന് കരികപ്പാറ ഉസ്താദ് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

മരക്കാർ എന്നവരുടെ മകനായ സൂഫി മുസ്ലിയാരുടെ ജന്മത്തെക്കുറിച്ച് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. വളർന്നു വളുതായ കുട്ടി പല പണ്ഡിത പടക്കളുടെയും വിജ്ഞാനസദസ്സുകളിൽ നിന്ന് ഇൽമ് നേടി. അവസാനം പൊന്നാനി മഖ്ദുമുമാരുടെ സമീപത്തുനിന്ന് വിളക്കത്തിരുന്ന് പഠനം പൂർത്തിയാക്കി. സൂഫി മുസ്ലിയാരുടെ ശരീക്കായിരുന്നു കൊച്ചി ഫരീദ് ഔലിയ. കരികപ്പാറയിൽ സൂഫി മുസ്ലിയാർ മുദരിസും ഖത്തീബും ആയിരുന്ന

കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ഫരീദ് ഔലിയ അവർകൾ വന്നിരുന്നു. (അക്കാലത്ത് ഫരീദ് ഔലിയ മസ്താനായിരുന്നു) പലരും അദ്ദേഹത്തിനരികെ ചികിത്സ തേടി എത്തിയിരുന്നു.

സുഫി മുസ്ലിയാർ കരിങ്കപ്പാരയിൽ ദർസ് നടത്തുന്ന കാലത്ത് വബാഅ് (തലമ്മത്തട്ടി എന്നറിയപ്പെടുന്ന അസുഖം) നാട്ടിലാകെ പടർന്നുപിടിച്ചു. ഛർദ്ദിയും വയറിളക്കവും ബാധിച്ച് മരണം ഒരു തുടർക്കഥയായി. ഓരോ വീടുകളിലും രണ്ടും മൂന്നും ആളുകൾക്ക് മരണം സംഭവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ആളുകൾ പരിഭ്രാന്തരായി. അന്നേരം സുഫിമുസ്ലിയാർ തന്റെ മുറ്റത്ത് ഒരു ചെമ്പിൽ വെള്ളം തിളപ്പിക്കാനാവശ്യപ്പെടുകയും മന്ത്രിച്ച് അരി അതിലേക്കിടുകയും ചെയ്തു. ആ കഞ്ഞി ഓരോ വീട്ടിലേക്കുമെത്തിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ഭുതകരമെന്നു പറയട്ടെ ആ കഞ്ഞി ഉപയോഗിച്ചവരുടെയെല്ലാം അസുഖം ഭേദമാവുകയും ചെയ്തു. ദിവസങ്ങളോളം ഈ കഞ്ഞി വിതരണം തുടർന്നു. നാനാജാതിക്കാരും സുഫിമുസ്ലിയാരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും കഞ്ഞി വാങ്ങാനെത്തിയിരുന്നു.

അക്കാലത്താണ് കരിങ്കപ്പാറ പള്ളിയുടെ മിമ്പർ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്. സുഫിമുസ്ലിയാർ ഖുതുബ ഓതി മിമ്പറിന്റെ ഉദ്ഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു. മിമ്പറിന്റെ മുൻ ഭാഗത്ത് ഇന്നും സുഫിമുസ്ലിയാരുടെ എഴുത്ത് കാണാൻ കഴിയും.

സുഫിമുസ്ലിയാർക്ക് മാങ്ങാക്കറി വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. എവിടെനിന്നെങ്കിലും പച്ചമാങ്ങ കിട്ടുമോ എന്നന്വേഷിക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അയൽവാസിയായ ഒരാൾ രണ്ട് മാങ്ങ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കറിയുപയോഗിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് മഹാൻ കറിയൊന്നിളക്കിനോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു: ഇതെനിക്ക് വേണ്ട, ഇത് ഹലാലല്ല. അയൽവാസിയായ മനുഷ്യനോട് കാര്യം തിരക്കിയപ്പോഴാണ് സംഗതി പിടുത്തം കിട്ടിയത്. അന്യ മതസ്ഥനായ ഒരാളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിലുള്ള മാവിൽ നിന്ന് സമ്മതമില്ലാതെ പഠിച്ചെടുത്തതായിരുന്നു ആ മാങ്ങകൾ.

ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള

ഒരു മുഗത്തെ ദുഷ്ടനായ ഒരുമുസ്ലിം എറിഞ്ഞുകൊന്നതായി തെളിഞ്ഞു. പലരും പ്രതികാരനടപടിക്കൊരുങ്ങിയെങ്കിലും മഹാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അവസാനം പലരുടെയും നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി കേസ് കൊടുത്തു. വിചാരണ വേളയിൽ പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു. മുസ്ലിയാരെ, ഇവൻ എറിഞ്ഞുകൊന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? 'അവനാണ് എറിഞ്ഞുകൊന്നത്'. വക്കീൽ പല പ്രാവശ്യം ചോദ്യമാവർത്തിച്ചിട്ടും ഈ മറുപടിയല്ലാതെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ല. ഒരു കളവ് പറയിക്കാനുള്ള വക്കീലിന്റെ ശ്രമം വിഫലമായി. മാത്രമല്ല ജഡ്ജിക്ക് കാര്യം ബോധ്യപ്പെട്ടതിനാൽ കേസ് വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

പല നാടുകളിൽ നിന്നും മഹാനവർകളുടെ അടുത്തേക്ക് ആളുകൾ മസ്അലകൾ ചോദിച്ച് വരാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്ലാം മുസമ്മയും ഒത്ത ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു സുഫിമുസ്ലിയാരെന്ന് കൊളക്കാട്ടിൽ മമ്മി മുസ്ലിയാർ പറയാറുള്ളത് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ സഹോദരപുത്രൻ ബീരാൻ മുസ്ലിയാർ അനുസ്മരിക്കുന്നു. വേങ്ങരക്കടുത്ത വലിയോറയിൽ നിന്ന് ഉമ്മാച്ചുട്ടി എന്നവരാണ് മഹാൻ വിവാഹം കഴിച്ചത്. ഈ ദാമ്പത്യവല്ലരിയിൽ (ഹിജ്റ 1321) എ.ഡി. 1903-ലായിരുന്നു കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ജനനം. ശൈഖുമനയെ കൂടാതെ മൂന്ന് മക്കൾകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു സുഫിമുസ്ലിയാർക്ക്. കുറേക്കാലം മഹാനവർകൾ കരിങ്കപ്പാറയിൽ ദർസ് നടത്തി. അസുഖമായപ്പോൾ അനുജൻ ചേക്കാലി മുസ്ലിയാരെ മുദരിസായി നിയമിച്ചു. ഹിജ്റ വർഷം 1330 ജുമാദൽ ഊലാ 29ന് വെള്ളിയാഴ്ച ഊഹാ സമയത്ത് മഹാനവർകൾ ഈ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു. കരിങ്കപ്പാറ പള്ളിയിലേക്കുള്ള പ്രധാനകവാടത്തിനു ഇടതുഭാഗത്ത് പള്ളിയോട് ചാരി മൂന്ന് ഖബറുകളുണ്ട്. നടുവിൽ സുഫി മുസ്ലിയാരുടേതും കിഴക്കു ഭാഗത്ത് അനുജൻ ചേക്കാലി മുസ്ലിയാരുടേതും (വഫാത് - ഹി: 1331 റബീഉൽ ആഖിർ 25) പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ബീരാൻ മൊയ്തീൻ ഹാജിയുടേതുമാണ്. ഈ മൂന്ന് ഖബറുകളും കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് കല്പിക്കൊണ്ട് വേർതിരിച്ച് കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കാലക്രമേണ ഈ കെട്ട് മണ്ണിനടിയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹിജ്റ വർഷം 1347 ശവ്വാൽ എട്ടിനു ബുധനാഴ്ച അത്താഴസമയത്ത് സുഫി മുസ്ലിയാരുടെ ഭാര്യ ഉമ്മാച്ചുട്ടിയും വഫാത്തായി.

സുഫി മുസ്ലിയാരുടെ ആണ്ട് നേർച്ച കുറച്ചു

കാലം വിപുലമായി കഴിച്ചിരുന്നു. നേർച്ചയിലേക്ക് അവിൽ, രാഗി, മറ്റു കാർഷിക വിളകളെല്ലാം ജനങ്ങൾ നേർച്ചയാക്കുമായിരുന്നു. പിന്നീട് കരിമരുന്നും വാദ്യമേളങ്ങളുമെല്ലാം നേർച്ചയിലേക്ക് ചേക്കേറിയപ്പോൾ നിർത്തിവെക്കാൻ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് നിർദ്ദേശിക്കുകയായിരുന്നു. ഉസ്താദ് ഓതിപറിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അന്ന്. കടുവക്കഞ്ചേരി മൊയ്തീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാർ ഉസ്താദിന്റെ സഹോദരീ പുത്രൻ ബീരാൻ മുസ്ലിയാരോട് പറഞ്ഞതാണ് ഇക്കാര്യം. മൗലിദും അന്നദാനവും മാത്രം നടത്തി അനാവശ്യങ്ങളേതുമില്ലാതെ പ്രസ്തുത നേർച്ചനമുക്ക് നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വഹ്ദാത്തായി. ആഗ്രഹം ഇതുവരെയും നിറവേറ്റപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

പിതാവ് വഹ്ദാത്താകുമ്പോൾ ഏകദേശം പത്തുവയസ്സായിരുന്നു കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്. ഓത്തുപള്ളിയിൽ പോയി ഖുർആൻ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയതിനു ശേഷം പള്ളി ദർസുകളിൽ പഠനം തുടർന്നു. സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് ആറ്റക്കോയ തങ്ങൾ പൊന്മുണ്ടം, മുർശിദുത്തുല്ലാബ്, ഫതഹുൽഖയ്യും മുതലായ കിതാബുകളുടെ വ്യാഖ്യാതാവും സൂഫീവര്യനും പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയുമായിരുന്ന മർഹൂം കൈപ്പറ്റ മമ്മൂട്ടി മുസ്ലിയാർ (ക്ലാരി, ബേപ്പൂർ എന്നിവിടങ്ങളിലെ ജുമുഅത്ത് പള്ളികളിൽ വെച്ചാണ് മഹാനോടൊപ്പം ഓതിയത്), പത്തിൽ പരം കിതാബുകളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും സമസ്തയുടെ സ്ഥാപകനേതാവും രണ്ടാമത്തെ പ്രസിഡന്റുമായിരുന്ന പാങ്ങിൽ അഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാർ, സിഹാഹു ശൈഖ്ഖൈനി, അൽമൻഖുസ് തുടങ്ങിയ കിതാബുകളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും ദീർഘകാലം സമസ്തയുടെ അധ്യക്ഷ പദവി അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത വാളക്കുളം അബ്ദുൽ ബാരി മുസ്ലിയാർ, എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലും കർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും അഗാധജ്ഞാനം നേടിയ ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ (ന.മ) തുടങ്ങിയ പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠരിൽ നിന്നെല്ലാം ശൈഖുനജ്ഞാനം നുകർന്നിട്ടുണ്ട്. ഉസ്താദിന്റെ സഹോദരി ഭർത്താവായിരുന്ന മുഹ്‌യുദ്ധീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാരും കൂടെ ദർസിലുണ്ടായിരുന്നു. കരിങ്കപ്പാറ ദർസിലില്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ കാലിന്റെ ചുവപ്പ് മാറാത്ത ആ കുട്ടി എവിടെയെന്ന് ഉസ്താദുമാർ സ്നേഹപൂർവ്വം ചോദിക്കാറുള്ളത് മുഹ്‌യുദ്ധീൻ മുസ്ലിയാർ അനുസ്മരിക്കാറുണ്ട്.

പഠനം കഴിഞ്ഞ് അൽപകാലം ദർസ് നടത്തിയതിന് ശേഷം വെല്ലൂർ ബാഖിയാത്തുസ്വാലിഹാത്തിലേക്ക് ഉപരിപഠനത്തിന് വേണ്ടി പോയിരുന്നു. അവിടെ നിരവധി സബ്ബുകൾ (ക്ലാസ്സുകൾ) ഉസ്താദിന്റെ കീഴിലായി മാറി. പക്ഷെ, വെല്ലൂരിലെ കാലാവസ്ഥയും ഭക്ഷണശീലങ്ങളും മെല്ലാം ഉസ്താദിനെ നന്നേ പ്രയാസപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇതുകണ്ടറിഞ്ഞ ഉസ്താദുമാർ അറബിയിലെഴുതിയ മുഴുവൻ കിതാബുകളും ദർസ് നടത്താനുള്ള പ്രത്യേക ഇജാസത്തും നൽകി ഉസ്താദിനെ സസന്തോഷം നാട്ടിലേക്കയച്ചു.

പാണ്ഡിത്യം

ഇൽമിന്റെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ശാഖകളിൽ അഗാധപാണ്ഡിത്യത്തിനുമയായിരുന്നു ഉസ്താദ്. കർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ ഉസ്താദിന്റെ പ്രാഗത്ഭ്യം ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതെങ്കിലുമൊരു വിഷയത്തിൽ ഉസ്താദ് ഫത്വ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കേട്ടാൽ പണ്ഡിതർപോലും അതൊരുതെളിവായി സ്വീകരിക്കുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നു അന്നുണ്ടായിരുന്നത്. കാരണം സലക്ഷ്യം സ്ഥിരപ്പെട്ട, മദ്ഹബിലെ പ്രബല അഭിപ്രായമനുസരിച്ചല്ലാതെ അവർ ഫത്വ കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉസ്താദ് ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ അതു തിരുത്തിപ്പറയേണ്ട അവസ്ഥയുണ്ടാവില്ല. അത്രയും ഉറപ്പായ ശേഷമേ കാര്യങ്ങൾ പുറത്ത് പറയൂ. ശിഷ്യനായ തിരുരങ്ങാടി ബാപ്പുമുസ്ലിയാരുടെ ഈ വാക്കുകൾ മാത്രം മതി ഉസ്താദിന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തിനും സൂക്ഷ്മതക്കും തെളിവ്.

ഉസ്താദിന്റെ ഗ്രന്ഥ ശേഖരത്തിലുള്ളതും പള്ളി ദർസുകളിലും ശരീഅത്ത് കോളേജുകളിലുമെല്ലാം പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ മിക്ക കിതാബുകളിലും പ്രയാസമുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം അമൂല്യമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയതു കാണാം. ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ, ശർഹുൽ മഹല്ലി, ഖുലാസതുബ്നി മാലിക് (അൽഫിയ) എന്നിവ ഉസ്താദ് ശർഹ് എഴുതി നന്നാക്കിയ കിതാബുകളിൽ ചിലതുമാത്രമാണ്. താനൂർ ഇസ്ലാഹുൽ ഉലൂമിലെ മുദരിസും ഉസ്താദിന്റെ പ്രധാനഗുരുവരുരിലൊരാളുമായ ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരെഴുതിയ ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിന്റെ ശർഹ് പകർത്തി വികസിപ്പിച്ച് സമൂഹത്തിന് സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ശൈഖുനാ. നിരവധി വാളുങ്ങളുള്ള വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥത്തിനു സമാനമാണി

ശർഹ്. ഓരോ അധ്യായങ്ങളും തുഹ്ഫയിൽ ഏതു വാച്യത്തിൽ ഏതു പേജിൽ പറയുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഈ ശർഹിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രത്യേകതകളിലൊന്നാണ്.

കിതാബ് ഏതാണെങ്കിലും ശൈഖുനായുടെ ക്ലാസ്സ് ഒരു പ്രത്യേക അനുഭൂതി തന്നെയാണ്. ഓരോ വിജ്ഞാനശാഖയിലും രചിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനവധിയാണെങ്കിലും അവ മുഴുവനും ഓതിതീർക്കാൻ സാധിക്കണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്തന്നെ ഓരോ വിജ്ഞാനശാഖയിലും ഒന്നോ രണ്ടോ കിതാബുകൾ ഓതുകയും മറ്റുകിതാബുകൾ കൂടി ദർസ് നടത്താൻ പറ്റുന്ന രൂപത്തിൽ അവ തഹ്ഖീഖായി പഠിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ശൈഖുനപലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. കിഫായത്തുൽ അവാം, സനുസി ഇവ രണ്ടിൽ ഒന്നും ഇർശാദ്, മുർശിദ് ഇവയിൽ നിന്ന് ഒന്നും ചെറിയ മിൻഹാജും നിർബന്ധമായും കൂട്ടികളക്കൊണ്ട് ഓതിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഓതിയ മിക്ക കിതാബുകളും പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് തന്നെ ഉസ്താദ് ദർസ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ദർസും അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുമല്ലാതെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊരേർപ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജീവിതത്തിലെ ആഡംബരങ്ങൾ വകവെക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. പണ്ഡിതരോട് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത ഒരു വിഷയത്തിലും ഉസ്താദ് ഇടപെട്ടിരുന്നില്ല. കുറ്റൂർ, താനൂർ, പരപ്പനങ്ങാടി, കടപ്പുറം, ഓമച്ചപ്പുഴ, താഴെ പള്ളി, പരപ്പനങ്ങാടി പന്തയത്തിൽ ചിലവിൽ, പെരുമ്പടപ്പ്, പുത്തൻപള്ളി, ഓമച്ചപ്പുഴ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ശൈഖുനാ ദർസ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചിലവിൽ മൂന്നും ഓമച്ചപ്പുഴ പുത്തൻപള്ളി, താനൂർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ രണ്ടും ഘട്ടങ്ങളിലായി ഉസ്താദ് ദർസ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ ദർസ് നടത്തവേയാണ് ഉസ്താദിന് ഹജ്ജിനു പോയത്. 1964-ലായിരുന്നു ഇത്.

ഹജ്ജ് കഴിഞ്ഞ് വന്ന ശേഷം വീണ്ടും ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ മുദ്രിസായി തുടർന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിലാണ് അമ്പതോളം കൊല്ലങ്ങൾ ദർസ് മുറിഞ്ഞുപോയ പെരുമ്പടപ്പ് പുത്തൻപള്ളിയിൽ രണ്ടാമതും ദർസ് ആരംഭിക്കണമെന്നും അതിന് പ്രഗത്ഭനായ ഒരു മുദ്രിസിനെകിട്ടണമെന്നും അന്നാട്ടുകാർ ആഗ്രഹിച്ചത്. പല പണ്ഡിതരെയും പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തേക്ക് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ശൈഖുനായുടെ പ്രധാനശിഷ്യനും പെരുമ്പടപ്പ് ഖതീബു

മായിരുന്ന എൻ.വി. അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ശൈഖുനായെതന്നെ കൊണ്ടുവരാൻ തീരുമാനിച്ചു. കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം കണക്കിലെടുത്ത് മോല്യേരുപ്പായുടെ സമ്മതം വാങ്ങിയ ശേഷം ദർസ് പെരുമ്പടപ്പിലേക്ക് മാറ്റി. വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ശൈഖുനായുടെ ശിഷ്യരിൽപെട്ട ടി.പി. ഹസൻ മുസ്ലിയാരെ പകരം നിർത്തി ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ തന്നെ സേവനം തുടർന്നു.

1964-ലായിരുന്നു ഉസ്താദ് ഹജ്ജിന് പോയതെന്ന് നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. അവിടെയുള്ള ശിഷ്യൻമാർ ഉസ്താദിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. മക്കയിലെ ഗ്രാന്റ് മുഹ്തിയുമായി പലകാര്യങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്തു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉസ്താദ്. മിനായിലെ അറവിന്റെ കാര്യവും അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഹാജിമാർക്ക് നിർബന്ധമായ അറവ് അഥവാ ഫിദ്യ ഓരോ ഹാജിമാരും ഹജ്ജിന്റെ മുമ്പ് ഹറമിൽവെച്ചുതന്നെ അറുക്കണമെന്നും അത് മിനായിലേക്ക് നീട്ടിവെക്കരുതെന്നും അത് ഹാജിമാർക്ക് ഭക്ഷണമായി കൊടുക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ഫൈസൽ രാജാവിന്റെയും ഗ്രാന്റ് മുഹ്തിയുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. രാജാവ് അതിന് അംഗീകാരം നൽകുകയും അറവിനുള്ള സ്ഥലം അലിയാർ കുളത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു.

മിനായിലെ ഉളുഹിയത്തിന്റെ കാര്യവും ഉസ്താദ് അവരുമായി ചർച്ച നടത്തിയിരുന്നു. ഉളുഹിയത്തിന്റെ മാംസം പാഴാക്കിയരുതെന്നും ആ മാംസങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച് പാക്ക് ചെയ്ത് മുസ്ലിം നാടുകളിലേക്ക് അയക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചത് ഉസ്താദായിരുന്നു. രാജാവ് നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നും ഈ സ്വഭാവം തുടർന്നുപോരുന്നു. 1968-ൽ ഉസ്താദിന്റെ സഹോദരപുത്രൻ ബീരാൻ മുസ്ലിയാർ ഹജ്ജിനു പോയപ്പോൾ കേരള ഹാജിമാർക്ക് ക്ലാസ്സ് എടുത്തിരുന്ന തൃശ്ശൂർ മൊയ്തൂണ്ണി മുസ്ലിയാരാണ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞത്. ഹജ്ജ് വേളയിൽ മുതവഫ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവത്രെ. “അറവുസംബന്ധമായ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പാസ്സാക്കിയത് കേരളത്തിൽ നിന്നുവന്ന ഒരു പണ്ഡിതന്റെ ഫത്വക്കനുസൃതമായിട്ടായിരുന്നു”. മഹാനായ ആ പണ്ഡിതൻ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദായിരുന്നു.

പട്ടിക്കാട് ജാമിഅനുരിയ്ക്കുമുകളിൽ സൂപ്പർവൈസറായി ഉസ്താദിനെ ബാഫവി തങ്ങളും പുക്കോയതങ്ങളും കൂടി തീരുമാനിക്കുകയും പത്ത് ദിവസത്തെ പരിശോധനയ്ക്കായി ഉസ്താദിനെ കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. അവിടെ സദവതുല്ല ഉസ്താദിനോടും കണ്ണിയത്ത് ഉസ്താദിനോടും പല വിഷയങ്ങളും ചർച്ച നടത്തിയിരുന്നു. കേരളത്തിൽ ഗോതമ്പ് ഫിത്ർ സകാത്തായി കൊടുക്കാൻ പറ്റുമോ എന്ന ചോദ്യമുയർന്നു. പറ്റുമെന്നായിരുന്നു കരിപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ മറുപടി. ഗോതമ്പ് അത്ഭുതം എന്ന തുഹ്ഫയുടെ ഇബാറത്ത് തെളിവും കൊടുത്തു.

കർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല ഗോളശാസ്ത്രത്തിലും മറ്റുമെല്ലാം ഉന്നത പാണ്ഡിത്യത്തിനുമുമ്പായിരുന്നു ഉസ്താദവർകൾ. സൂമ്മിന്റെ ഇജാസത്തും ഹദ്ദാദിന്റെ ഇജാസത്തും പലവകുപ്പിലെ റിയാളയും ഉസ്താദ് കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ തനിക്ക് അനുഭവമുള്ളതാണെന്ന് കുഴിക്കാട്ടിൽ ബീരാൻ മുസ്ലിയാർ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

കെ.വി. മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ കുറ്റനാട് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം മലയാളത്തിലെഴുതിയപ്പോൾ ഒന്നും രണ്ടും വാളുങ്ങൾ അടിച്ചിറക്കിയിട്ടും വിമർശനങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. മൂന്നാമത്തെ വാളും ഇറക്കിയപ്പോൾ ഇതിനെതിരിൽ പല ഫത്വകളും പത്രങ്ങളിലൂടെ പുറത്തിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം കുറ്റനാട് മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരും കെ.കെ. ഹസ്രത്തും ഉസ്താദിന്റെ സഹോദരപുത്രന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് ഉസ്താദിന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയന്വേഷിച്ചു. അവരേയും കൂടി അദ്ദേഹം ഉസ്താദിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ആ സമയത്ത് പല പണ്ഡിതന്മാരും ഉസ്താദിന്റെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ഉസ്താദ് ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നാണ് വരുന്നത്? അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ പട്ടിക്കാട് നിന്നാണ് വരുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഫത്വ കിട്ടേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് ഖുർആൻ തഫ്സീർ പരിഭാഷ പലഭാഷകളിലും അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്തൽ ഹറാമാണെന്നും അനിസ്ലാമികമാണെന്നും പല പത്രങ്ങളിലും കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് പറ്റുമോ ഇല്ലയോ? ഇക്കാര്യം അറിയാനാണ് ഞങ്ങൾ വന്നത്. ഖുർആൻ തഫ്സീർ പരിഭാഷ അനറബി ഭാഷകളിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് ശറഇൽ വിരോധമില്ലെന്ന് ഉസ്താദ് ഫത്വ

കൊടുത്തു. തെളിവുകൾ കിതാബുകളിൽ നിന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങിൽ ഉസ്താദ് പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കോഴിക്കോട് സ്റ്റേഡിയത്തിൽവെച്ച് പാണക്കാട് ശിഹാബ് തങ്ങളും കെ.കെ. ഹസ്രത്തും കോഴിക്കോട് വലിയ ഖാസിയും കൂടി ഒരു കോപ്പി ഉസ്താദിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തായിരുന്നു ഉദ്ഘാടനം.

തസവ്വഫിന്റെ ലോകത്തും താരശോഭയോടെ കത്തിജ്വലിച്ചുനിന്നു ശൈഖുന. ഉസ്താദിന്റെ സഹോദരി പുത്രനായ കുഴിക്കാട്ടിൽ ബീരാൻ മുസ്ലിയാർ വിവരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കൂ. 'ഞാൻ പല മശാഇഖുമാരുടെയും സമീപം ബറകത്തമ്പേഷിച്ച് ചെല്ലാറുണ്ട്. അവരൊക്കെയും എന്നോട് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങിനെയാണ്. എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ട് പോന്നത്? ശരീഅത്തിന്റെയും ഹഖീഖത്തിന്റെയും മഅ്രിഫത്തിന്റെയും ശൈഖാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ അമ്മാവൻ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ്. ആലുവ അബൂബക്കർ മുസ്ലിയാർ, ചാപ്പനങ്ങാടി ബാപ്പു മുസ്ലിയാർ, കക്കിടിപ്പുറം അബൂബക്കർ മുസ്ലിയാർ, അബൂബക്കർ മുസ്ലിയാർ ഞെൻടാടി, തൂക്കരിപ്പൂർ മഹ്മൂദ് മുസ്ലിയാർ ഇവരൊക്കെയും കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞവരാണ്'. സയ്യിദ് യൂസുഫുൽ ബുഖാരിയുടെയും മറ്റും ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇക്കാര്യം ഒന്നുകൂടി ബോധ്യമാകും. പണക്കൊഴുപ്പിനുമീതെ ആദർശം പണയപ്പെടുത്തുന്ന ശൈലി ശൈഖുനക്കനുമായിരുന്നു. ആദർശം ആരുടെ മുന്നിലും വെട്ടിത്തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്തും. ആദർശ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല അവർക്ക്. പരപ്പനങ്ങാടിയിൽ ദർസ് നടത്തുന്ന കാലം; ഒരു സാധുമനുഷ്യൻ തന്റെ വീട്ടിലെ ഒരു പരിപാടിക്ക് ക്ഷണിച്ചു. പിന്നീട് പൗരപ്രമുഖനായ നഹാസാഹിബും അന്നേ ദിവസം നടക്കുന്ന മറ്റൊരു പരിപാടിയിലേക്ക് ഉസ്താദിനെക്ഷണിച്ചു. ശൈഖുനായുടെ തീരുമാനം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ജനം ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്നു. യാതൊരു മനഃചാഞ്ചല്യവുമില്ലാതെ ആ സാധുമനുഷ്യന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഉസ്താദ് പോയി. വലിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ജനങ്ങളൊക്കെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ശൈഖുനയോട് നഹാ സാഹിബ് പൂർവ്വോപരി സ്നേഹബന്ധത്തിലാവുകയാണുണ്ടായത്.

അറിവുതേടിയലയുന്ന വിജ്ഞാനകുതുകി

കൾക്കുമാത്രമല്ല വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പ്രയാസങ്ങൾ മൂലം ജീവിതം ഒരു ദുരന്തകഥയായി മാറിയവർക്കും ശൈഖുനാ ഒരങ്ങിണിയായിരുന്നു. അവിടുന്ന് മന്ത്രിച്ച വെള്ളം വിഷത്തിന് ഒരു ദിവ്യൗഷധമായിരുന്നു. ചെലുരിൽ ദർസ് നടത്തുന്ന കാലത്ത് ഒരുപാട് ആളുകൾക്ക് പേ വിഷബാധയേറ്റു. 'വിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് (മന്ത്രിച്ചുതന്നതിൽ ബറകത്തുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക്) ഞാൻ മന്ത്രിച്ചുതരാം. അല്ലാത്തവർ ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകട്ടെ'. ശൈഖുനായുടെ പ്രതികരണമിങ്ങനെയായിരുന്നു. മന്ത്രിച്ചുതന്ന വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചവർക്കെല്ലാം അതോടുകൂടി രോഗശമനം ലഭിച്ചുവെന്നത് ചരിത്ര വസ്തുത.

ശൈഖുനായുടെ മരുമകൾക്ക് പ്രസവവേദന അസഹ്യമായി. കുടുംബാംഗങ്ങൾ പലരും അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും അതേ അവസ്ഥ. അവസാനം ഒരാൾ വന്നു ആശുപത്രിയിലേക്കെത്തിക്കാൻ ശൈഖുനായോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. "ഓ ഇനിയും പ്രസവിച്ചിട്ടില്ലേ". വിവർണമായ മുഖവുമായി അദ്ദേഹം പുത്തൻപള്ളിയിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ഉലാത്തി. 'ഞാൻ വന്നിട്ട് കൊണ്ട്പോകാം' എന്ന് പറഞ്ഞ് പള്ളിയിൽ നിന്ന് വെളിയിലേക്കിറങ്ങാനൊരുങ്ങുന്നു. അന്നേരം ഒരാൾ ഓടി വന്ന് പറഞ്ഞു: 'പ്രസവിച്ചിരിക്കുന്നു, ഒരു പ്രയാസവുമില്ലാതെ'.

ഭൂമിയിൽ നന്മയുടെ പുന്തെന്നൽ വിശുദ്ധകാലമാണല്ലോ പരിശുദ്ധ റമളാൻ. റമളാനിൽ ലൈലതുൽഖദ്റിന്റെ രാവിലെ മലക്കുകളുടെ സാന്നിധ്യം നഗ്നനേത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉസ്താദ് ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തെ ഉമ്മ ഉമ്മാച്ചുട്ടി എന്നവർക്കും ഇതേ അനുഭവമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്നും ഇനിയൊരുപാട് അത്ഭുത സംഭവങ്ങൾ നമുക്ക് കാണാനാകും.

സമസ്തയിൽ

23-09-66-ന് ചേർന്ന മുശാവറയിൽ വെച്ചാണ് ശൈഖുനയെ സമസ്ത മുശാവറ മെമ്പറായി തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ഉസ്താദ് പെരുമ്പടപ്പ് പള്ളിയിൽ മുദർരിസായി സേവനം ചെയ്യുന്ന കാലത്തായിരുന്നു അത്. സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങൾ നിമിത്തം ചുരുക്കം ചില മുശാവറകളിൽ മാത്രമേ ശൈഖുനാ പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും സമസ്തയുടെ അനുഭാവിയായിരുന്നു ശൈഖുന, മാത്രമല്ല സമ

സ്തക്കത്തിരെ "അഖില" നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ അതിനെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ശിഷ്യന്മാർ

ഏകദേശം അരനൂറ്റാണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉസ്താദ് അറിവ് പകർന്ന് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തെ ദർസിൽനിന്ന് പഠിച്ചവളർന്ന് വന്ന് പണ്ഡിത ലോകത്തിനുതന്നെ അഭിമാനമായി മാറിയ അനവധി പണ്ഡിതപ്രതിഭകളെ നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. സയ്യിദ് അബ്ദുറഹ്മാൻ ഇമ്പിച്ചിക്കോയ തങ്ങൾ അസ്ഹരി, നന്നസ്രൈതാലി മുസ്ലിയാർ, തിരൂരങ്ങാടി ബാപ്പു മുസ്ലിയാർ, കൂണ്ടൂർ അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ, കെ.കെ. അബൂബക്കർ ഹസ്രത്ത്, ഹസൻ മുസ്ലിയാർ തിരൂരങ്ങാടി (ഓമച്ചപ്പുഴ മദർരിസ്), വൈലത്തൂർ എൻ. ബാവ മുസ്ലിയാർ, ടി.പി. ഹസൻ മുസ്ലിയാർ പൂക്കാട്ടിരി, കുറ്റിപ്പുറം മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ, കുഞ്ഞിമൊയ്തീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാർ പുതിയങ്ങാടി, പി.പി. കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ ഫൈസി തുടങ്ങി വഹാത്തായവരും അല്ലാത്തവരും മുൾപ്പെടുന്ന ആ പണ്ഡിത ശൃംഖല ദൈർഘ്യമേറിയതാണ്.

വിവാഹവും സന്താനങ്ങളും

'കിതാബ് നല്ലവണ്ണം തിരിയുന്ന ഒരു പുതിയാപ്പിളവേണം' ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരോട് പ്രശസ്ത പണ്ഡിതനും സുഫിവര്യനുമായിരുന്ന കോടഞ്ചേരി കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരാനിക്കാര്യമന്വേഷിച്ചത്. തന്റെ ശിഷ്യരിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പറ്റിയ മരുമകൻ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദാണെന്ന വിഷയത്തിൽ ഇരിമ്പാലശ്ശേരി ഉസ്താദിന് സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ മരയമും ഉസ്താദും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ഹിജ്റ വർഷം 1352 ദുൽഖഅദ് ഒന്ന് വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ വിവാഹം നടന്നത്.

സുഫിവര്യന്മാരുടെയും പണ്ഡിതരുടെയും പരമ്പരയിൽ പിറന്ന ശൈഖുനാക്ക് എല്ലാം കൊണ്ടും അനുയോജ്യമായിരുന്നു ശൈഖുനകുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ കുടുംബം. അദ്ദേഹവും പിതാവ് അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാരുമെല്ലാം പണ്ഡിതലോകത്തെ അനശ്വര പ്രതിഭകളായിരുന്നു. അവരുടെ ചരിത്രവും ചെറിയ തോതിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം

ത്തിരുത്തുവാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്. പ്രമുഖ പണ്ഡി
തനും ചരിത്രകാരനും ഇന്ത്യൻസാമ്രാജ്യസമരത്തിലെ
പോരാളിയായി പണ്ഡിത പ്രതിഭ ആലി മുസ്ലിയാരുടെ
പൗരസ്ത്യമായ നെല്ലിക്കുത്ത് മുഹമ്മദലി മുസ്ലിയാരുടെ
വാക്കുകൾ പകർത്തുകയാണിവിടെ.

കോടഞ്ചേരി അഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാർ

മൺമറഞ്ഞ മഹാപണ്ഡിതരിൽ അഗ്രേസര
നാണ് സുഫിയും മഹാപ്രതിഭയുമായ കോടഞ്ചേരി
അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാർ. പൊന്നാനി താലൂക്കിലെ മാറ
ഞ്ചേരിയിലെ ഒരു ഗ്രാമമാണ് കോടഞ്ചേരി. നൂറ്റാണ്ടുക
ളുടെ ഇസ്ലാമിക പൈതൃകം അവകാശപ്പെടാനുള്ള
കോടഞ്ചേരി ഒരുപാട് പണ്ഡിത പ്രതിഭകളെ കൈരളിക്ക്
നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ചിരപുരാതനമായ കോടഞ്ചേരി പള്ളിയാ
യിരുന്നു ഒരു കാലത്ത് പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലെ മുസ്ലിം
കളുടെ സിരാകേന്ദ്രം.

പൂർവ്വപ്രതാപം അയവ്വിരക്കുന്ന പള്ളിയും കുതു
ബ്ഖാനയും മറ്റു ദീനീസ്ഥാപനങ്ങളും ഇന്നും കോടഞ്ചേ
രിയെ ഇതര ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിർത്തുന്നു.
കോടഞ്ചേരി എന്ന നാമം മുസ്ലിം മനസ്സുകളിൽ എഴുതി
പ്പിടിപ്പിച്ചത് മർഹും അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാരാണ്. ഈ
പണ്ഡിതവര്യന് ജന്മം നൽകാൻ മാത്രം അനുഗ്രഹിത
മായ കോടഞ്ചേരി എന്നും ചരിത്രത്താളുകളിൽ മങ്ങാതെ
കിടക്കും.

ഹി: 1260ൽ കോടഞ്ചേരിയിലെ കാട്ടുതട്ടിൽ തറ
വാട്ടിലാണ് അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാർ ജാതനായത്. മതഭ
ക്തനും പണ്ഡിത സ്നേഹിയും പൗരപ്രമുഖനുമായിരുന്ന
കാട്ടുതട്ടിൽ മുഹ്യിദ്ധീൻ സാഹിബാണ് അഹ്മദ്കുട്ടി
മുസ്ലിയാരുടെ പിതാവ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ പിതാവ്
പരലോകം പ്രാപിച്ചു. പിന്നീട് മാതാവിന്റെ പരിലാളനയി
ലാണ് അഹ്മദ്കുട്ടി വളർന്നത്. ആദ്യമാദ്യം പഠനത്തിലും
മറ്റും മോശമായിരുന്ന കുട്ടിക്ക് വളരെ പെട്ടെന്നാണ്
ബുദ്ധിവികാസം സിദ്ധിച്ചത്.

മന്ദബുദ്ധിയായ കുട്ടിയെ ഓർത്ത് ദുഃഖിക്കുന്ന
മാതാവ് ഒരു ദിവസം മകനെകുട്ടി ഉമർഖാളിയുടെ സമീപ
ത്തെത്തി വേവലാതിപ്പെട്ടു. കുട്ടിയുടെ ബുദ്ധിവികാസ
ത്തിനും പഠനപുരോഗതിക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ

ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉമർഖാളി ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് മാതാവും കുട്ടിയും അവിടെ എത്തിയത്. മാതാവിന്റെ വേവലാതി കേട്ട ഉമർഖാളി (റ) തന്റെ ഭക്ഷണപാത്രത്തിൽ നിന്ന് ഒരുപിടിവാരി കുട്ടിയുടെ വായിലിട്ടുകൊടുത്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. "അവനെചൊല്ലി പരിഭവപ്പെടേണ്ട. അവൻ ഭാവിയിൽ മഹാ പണ്ഡിതനാകും".

പിന്നീട് മാതാവിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ കഴിയുന്ന കുട്ടിയെ കോടഞ്ചേരി പള്ളിയിലേക്കയച്ചു. പ്രാഥമിക പഠനങ്ങൾക്ക് ശേഷം കുമാരനെല്ലൂരിനടുത്ത മാതായംകുന്ന് ജുമുഅത്ത് പള്ളി ദർസിൽ ചേർന്നു. പിന്നീട് പൊന്നാനിയിൽ വന്ന് 1301ൽ നിര്യാതനായ വലിയ ബാവമുസ്ലിയാരുടെയും 1305ൽ നിര്യാതനായ സൈനുദ്ധീൻ അഖീറിന്റെയും 1326 ൽ നിര്യാതനായ ചെറിയ ബാവമുസ്ലിയാരുടെയും ശിഷ്യത്വം നേടി. വർഷങ്ങളോളം പൊന്നാനിയിൽ കഴിഞ്ഞ ശേഷം തിരുരങ്ങാടി പള്ളിയിൽ മൗലാനാ ചാലിലകത്ത് കസാഇ ഹാജിയു (മ.1285)ടെ ശിഷ്യത്വം കരസ്ഥമാക്കി. അവിടെ നിന്നും അടങ്ങാത്ത വിജ്ഞാനദാഹവുമായി നാദാപുരം മേനക്കോത്തോർ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായകുഞ്ഞഹമ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ ദർസിൽ ഓതിത്താമസിച്ചു.

നാദാപുരത്ത് താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് ഗുരുവിന്റെയും മറ്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെയും ഫത്വകൾ എഴുതിയിരുന്നത് അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാരായിരുന്നു. സുന്ദരമായ കയ്യക്ഷരമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്റെ കരവിരുതിൽ പകർത്തി എടുത്തു. ഫത്വകൾ എഴുതിക്കൊടുത്തതിന് ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അമ്പതുരൂപ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

അത് ലഭിച്ചയുടനെഹജ്ജിന് പോകാനാഗ്രഹം ജനിക്കുകയും തന്റെ ഗുരുനാഥൻമാരോടും മാതാവിനോടും സമ്മതം ചോദിച്ച് ഉടൻ യാത്രതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പുണ്യഭൂമിയിലെത്തി ഹജ്ജും സിയാറത്തും നിർവ്വഹിച്ച ശേഷം അവിടെ താമസിച്ച് വിജ്ഞാനം നേടാനും മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കാനും തീരുമാനിച്ചു.

പത്ത് കൊല്ലത്തോളം ഹറമിൽ താമസിച്ചു വിജ്ഞാനത്തിന്റെ സർവ്വ മേഖലകളിലും അവഗാഹം നേടിയ അദ്ദേഹം നിസ്തുല പണ്ഡിതനായിത്തീർന്നു. തുഹ്ഫയുടെ വ്യാഖ്യാനമെഴുതിയ അബ്ദുൽ ഹമീദ്

ശർവാനി (മ: 1294), പുത്തനാശയക്കാരുടെ കണ്ഠകോടാലിയായ അഹ്മദ് സൈനി ദഹ്ലാൻ (1304), അല്ലാമാ മുഹമ്മദ് ഹസബുല്ലാഹിൽ മക്കി (1333), അല്ലാമാ അഹ്മദുർറഹീബിൽ മിസ്ബി തുടങ്ങിയ പണ്ഡിതവര്യരുടെ അനുഗ്രഹിത ശിഷ്യന്മാരായി നേടി. ഹറമിൽ ഓതിതാമസിക്കുമ്പോൾ വിവിധരാജ്യക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അദ്ദേഹം ദർസ് നടത്തിയിരുന്നു. ഇതുമൂലം ഫത്ഹുൽമുഹൂനിന്റെ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥമായ ഇആനത്തുത്താലിബീന്റെ കർത്താവ് സയ്യിദ്ബകർ എന്ന പേരിൽ പ്രശസ്തനായ സയ്യിദ് അബൂബക്കർ അശ്ശതാ (മ: 1310) തുടങ്ങിയ അനേകം മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഗുരുവര്യനാവുകയും ചെയ്തു.

വിശുദ്ധഭൂമിയിലെ ദീർഘകാല ജീവിതത്തിനു ശേഷം ധാരാളം അനുഭവസമ്പത്തും വിജ്ഞാനഭണ്ഡാരവുമായി തിരിച്ചെത്തിയ അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാർ കോടഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ ദർസാരംഭിച്ചു. ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും തിരുരങ്ങാടിയിലെ ദീനീ സ്നേഹികൾ ആ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനെ തേടിയെത്തി. തിരുരങ്ങാടി ദർസ് ഏറ്റെടുക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചു. 1292 മുതൽ 1325 വരെയുള്ള നീണ്ട മൂന്നുപതിറ്റാണ്ടിലേറെക്കാലം അദ്ദേഹം തിരുരങ്ങാടി നടുവിലെ പള്ളിയിൽ മുദ്രിസായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു.

തിരുരങ്ങാടിയിൽ ദർസാരംഭിച്ചതോടെ അവിടെ ഒരു വീടുവെച്ച് താമസവും അങ്ങോട്ടുമാറ്റി. അനേകം മുത അല്ലിമുകൾ ആ വിദ്യാനികേതനത്തിലെത്തി. കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള വിദ്യാദാഹികൾ വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളിൽ അവഗാഹം നേടിക്കൊണ്ടായിരുന്നു തിരുരങ്ങാടി വിട്ടത്.

ശിഷ്യർ

ചാലിലകത്ത് കുഞ്ഞഹമ്മദ് ഹാജി (1338), കുറ്റൂർ കമ്മുണ്ണി മുസ്ലിയാർ (1353), സുഫിയും മഹാപണ്ഡിതനുമായ ഊരകം മാട്ടിൽ അലവി മുസ്ലിയാർ (1350) (ഊരകം കോണിത്തോട്ടിൽ പള്ളി ഖബർ സ്ഥാനിലുള്ള മഖ്ബറയിലാണദ്ദേഹം അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത്), നഖ്ബശത്തി താരിഖത്തിന്റെ ശൈഖായ അബ്ദുൽ ഖാദിർ താനൂർ (മ: 1348), തിരുരങ്ങാടി ചാലിലകത്ത് അബ്ദുല്ല മുസ്ലിയാർ (1350), സമസ്ത സ്ഥാപകനേതാവ് മർഹൂം വാളക്കുളം അബ്ദുൽ ബാരി മുസ്ലിയാർ (1385) തുടങ്ങി അനേകം

മഹാ പണ്ഡിതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യപരമ്പരയിലു
ണ്ട്.

കുടുംബം

മലപ്പുറത്തെ നടത്താടിക മമ്മദ് എന്നയാളുടെ
പുത്രി കുഞ്ഞി വദീജയായിരുന്നു അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലി
യാരുടെ പത്നി. രണ്ടാണുക്കുട്ടികളും നാലുപെൺകുട്ടികളു
മാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. മർയം, കുഞ്ഞായിശ,
ഫാത്തിമ, വദീജ, കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ്, അബ്ദുല്ലക്കുട്ടി.

മുത്തപുത്രി മർയമിനെപ്രമുഖ സ്വാതന്ത്ര്യസ
മരസേനാനിയും മലബാർ ലഹളയിൽ രക്തസാക്ഷിത്വം
വരിച്ച മഹാനുമായ തിരുരങ്ങാടി കാരാടൻ മുഹ്യിദ്ധീൻ
ആയിരുന്നു വിവാഹം ചെയ്തത്.

രണ്ടാമത്തവളെ പുത്തനത്താണിക്കടുത്ത്
(മർഹും) വെട്ടിച്ചിറ മുർക്കത്ത് അഹ്മദ് മുസ്ലിയാരും
മൂന്നാമത്തവളെ മൂന്നിയൂർ സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് തുറാബ്
തങ്ങളും ഇളയപുത്രി വദീജയെ തിരുരങ്ങാടി കുട്ടാലി
ഹാജിയും വിവാഹം ചെയ്തു.

മകൻ കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ ഹി: 1352 ലും
അബ്ദുല്ലക്കുട്ടി സാഹിബ് ഹി: 1348 ലുമാണ് നിര്യാതനായ
ത്.

അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ മരണശേഷമാണ്
സ്വാതന്ത്ര്യസമരനായകനും മഹാപണ്ഡിതനുമായിരുന്ന
ആലി മുസ്ലിയാർ തിരുരങ്ങാടിയിൽ ദർസാരംഭിച്ചത്.
അഹ്മദ്കുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ മരണം വരുത്തിവെച്ച വിട
വുനികത്താൻ ഒരു പണ്ഡിതനെയന്വേഷിച്ചു വളരെ പ്രയാ
സപ്പെട്ട തിരുരങ്ങാടിക്കാർ ആലി മുസ്ലിയാരുടെ ആഗമന
ത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു.

അനേകം ഫത്വകൾ നൽകിയ അഹ്മദ്കുട്ടി
മുസ്ലിയാർ തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ വിജ്ഞാനസമ്പാദന
ത്തിനും പ്രചരണത്തിനുമാണ് ചെലവഴിച്ചത്. സർവ്വരു
ടെയും അഭയകേന്ദ്രമായിരുന്ന അദ്ദേഹം 1325ൽ ഇഹ
ലോകം വെടിഞ്ഞു. തിരുരങ്ങാടി നടുവിലെ പള്ളിയുടെ
തെക്കേപ്പടിപ്പുരയുടെ തൊട്ടുപടിഞ്ഞാറുഭാഗത്താണ് ആ
മഹാൻ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത്.

കോടഞ്ചേരി കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ

അഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ മകൻ കോടഞ്ചേരി കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ തിരുരങ്ങാടിയിൽ 1310 ലാണ് ജനിച്ചത്. സ്വന്തം പിതാവിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി പഠനം നടത്തി. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം വിവിധ കലകളിലുള്ള കിതാബുകൾ ഓതിപഠിച്ചത് എന്റെ പിതാമഹനായ ആലി മുസ്ലിയാരിൽ നിന്നാണ്. വലിയ ബുദ്ധിമാനും, അറബി സാഹിത്യകാരനും പ്രസംഗകനും ഗ്രന്ഥകാരനും നല്ല കൈയെഴുത്തുകാരനും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിന് ഒരു ശറഫ്, അൽഫിയുക്ക് ഒരു ശറഫ്, ബാനത്ത്സുആദക് മുഖമ്മസും അതിന് ഒരു ശറഹും (വ്യാഖ്യാനം), തസ്രീഹു മൻതിഖിന്റെ ഹാശിയ എന്നിവ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ചിലതാണ്.

1334 ൽ ആദ്യമായി ചെമ്മാട് ജുമുഅത്ത് പള്ളിയിൽ ദർസ് ആരംഭിച്ചു. 1340 വരെ ചെമ്മാട് മുദ്രിസായിരുന്നു. 1340 മുതൽ 1352 വരെ കൊളപ്പൂറും ജുമുഅത്ത് പള്ളിയിൽ ദർസ് നടത്തി.

പ്രസിദ്ധരായ ധാരാളം ശിഷ്യന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. കൈപ്പറ്റ ബീരാൻകുട്ടി മുസ്ലിയാർ, കോയപ്പ തൊണ്ടിക്കോടൻ ബീരാൻകുട്ടി മുസ്ലിയാർ, കൊളപ്പൂറും പതീബായിരുന്ന കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ, വലിയോറ ശൗറാനി അഹ്മദ് മുസ്ലിയാർ, ഇരിങ്ങല്ലൂർ വലിയ അലവി മുസ്ലിയാർ മുതലായവർ ഇവരിൽപ്പെടുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ കരിങ്കപ്പാറ മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജാമാതാവാണ്. വി.കെ.സി. അബ്ദുല്ലക്കുട്ടി ഹാജി, വി.കെ.സി. മുഹമ്മദ് ഹാജി, വി.കെ.സി. അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ എന്നീ പുത്രന്മാരൊക്കെയും മരണപ്പെട്ടു. 1352 ൽ അന്തരിച്ച കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ പബർ തിരുരങ്ങാടി നടുവിലെ പള്ളിയുടെ തൊട്ടു തെക്കു വശത്തായാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് (മലയാളത്തിലെ മഹാരഥൻമാർ പേജ് 82-86).

കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ (ഈ: 1393 ജുമാദൽ ആഖിറ-24ന്) പത്നി ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുശേഷം മറ്റൊരു വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും താമസിയാതെ ആ ബന്ധം ഒഴിവാക്കി. ആദ്യത്തെ ബന്ധത്തിൽ മാത്രമേ അവിടത്തേക്ക് സന്താനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. പത്ത് മക്കളാണ്

ആ ദാമ്പത്യവല്ലരിയിൽ വിരിഞ്ഞത്. വൈലത്തൂർ ജുമു അത് പള്ളിയിലും തുടർന്ന് വിവിധ ദേശങ്ങളിലും ഖത്തീബും മുദർരിസുമായി സേവനം ചെയ്തിരുന്ന കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് ഫൈസി എന്ന ബാപ്പുമുസ്ലിയാർ, അബ്ദുസ്സലാം എന്ന സുഫി, പെരുമ്പടപ്പ് പുത്തൻപള്ളി അറബിക കോളേജിൽ മുദർരിസായ അബ്ദുൽഹക്കീം മുസ്ലിയാർ (ബാഖവി) അബ്ദുറഹ്മാൻ, അബ്ദുല്ലക്കുട്ടി, ഇബ്രാഹീം എന്നീ ആൺമക്കളും ഫാത്തിമ, നഫീസ, റുഖിയ, സഫിയ എന്നീ പെൺമക്കളും. ഇവരിൽ റുഖിയ, റുഖി ഹീം, അബ്ദുറഹ്മാൻ എന്നിവർ മരണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വഹാത്ത്

ഏകദേശം അരശതകത്തോളം വിജ്ഞാനപ്രഭ പകർന്ന ശേഷം ഉസ്താദ് വാർദ്ധക്യസഹജമായ അസുഖങ്ങൾക്കു വിധേയരായി. അതിനെതുടർന്ന് ഏഴ് കൊല്ലത്തോളം വീട്ടിൽ തന്നെ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. വിവിധ മസ്അലകളുമായി വരുന്നവർക്കെല്ലാം പരിഹാരം നൽകി ഇലാഹീ സാമീപ്യത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയായിരുന്നു ഈ ഏഴു വർക്കാലം ശൈഖുന. പിന്നീട് ഒരു മാസത്തോളം രോഗം മുർചിക്കുകയും കുടുംബങ്ങൾ ഉസ്താദിനെതിരുർ നേഴ്സിംഗ് ഹോമിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ അവിടെ ചികിത്സിച്ചെങ്കിലും രോഗം ഭേദമായില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഉസ്താദിനെക്കോഴിക്കോട്ടെ സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഫലം തമൈവ. അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘനീയമായ വിധി ആർക്കും തടുക്കാനാവില്ലല്ലോ. ഹിജ്റ 1405 ജുമാദൽ ആഖിറ: ഏഴിന് എ.ഡി. 1985 ഫെബ്രുവരി 28ന് വ്യാഴാഴ്ച ജുഹാസമയത്ത് അതേ ആശുപത്രിയിൽവെച്ച് ശൈഖുനഎന്നെന്നേക്കുമായി നമ്മോട് വിട പറഞ്ഞു. ഇന്നാലില്ലാഹി..... ഏകദേശം 10 മണിയോടെ ജനാസ വീട്ടിലെത്തി. പണ്ഡിതരും സാധാരണക്കാരുമായ ജനസഞ്ചയം അവരുടെയൊക്കെയും എല്ലാമെല്ലാമായ, അത്താണിയായ ശൈഖുനയുടെ മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ട് സായുജ്യം നേടി. അന്നേദിവസം എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാത്തവർ തൊട്ടടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ ഓമച്ചപ്പൂഴ് പുത്തൻപള്ളിയിലെത്തിച്ചേർന്നു ദുഃഖം താങ്ങാനാവാതെ വിതുവിക്കരഞ്ഞു. ശൈഖുനായുടെ മൂത്തമകൻ കുഞ്ഞുമുഹമ്മദ് ഫൈസി (ബാപ്പു മുസ്ലിയാർ)യാണ് ജനാസ നമസ്കാരത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത്.

രണ്ടാമത്തെ തഹാസ്പാഫിലാഫ്

ഓമച്ചപ്പുഴ പുത്തൻപള്ളിയുടെ ഓരത്ത് കെട്ടിയു
യർത്തിയ ഭിത്തിക്കുള്ളിൽ രണ്ട് വെണ്മണികൾ കാണാം. പടി
ഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തുള്ളത് കരിങ്കല്ല് ഉസ്താദിന്റേതും തൊട്ട്
കിഴക്ക് ഭാഗത്തുള്ളത് മോലേറ്റുപ്പാപ്പയുടേതുമാണ്. വെണ്
മണികൾക്ക് തണൽവിരിച്ച് പടർന്ന് പിടിച്ച ചെടിയൊരു
ക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ ദൃശ്യംകൂടി കാണുമ്പോൾ 14 ശതക
ങ്ങൾക്കുമുമ്പ് സൗർ ഗൃഹയിൽ നബി (സ്വ)യും സിദ്ധീഖ്
(റ) ഒരുമിച്ചിരുന്ന ദൃശ്യം, മദീനമുനവറയിലെ ഹുജ്റത്തു
ശ്ശരീഫയിൽ തിരുനബി (സ്വ)യുടെ ചാര സിദ്ധീഖ് (റ)
അന്തിയുറങ്ങുന്ന ഈറനണിയിക്കുന്ന ചിത്രം ഓർമ്മവരാ
തിരിക്കില്ല. അതെ, കാലങ്ങൾക്കിപ്പുറം തിരുനബി
(സ്വ)യും അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖ് (റ)വും തീർത്ത
ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ ഒരു നിഷ്കളങ്ക
പുനരാവിഷ്കാരമായിരുന്നു അതേ പേരുകൾകൊണ്ടു
ഗ്രഹിതരായ ഈ രണ്ട് മഹാത്മാക്കൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന
ത്.

താനൂർ ഇസ്ലാഹിൽ ഉലൂമിൽ പാങ്ങിൽ അഹ്മദ്
ദക്താബ് മുസ്ലിയാരുടെയും ഇരുമ്പാലശ്ശേരി ഉസ്താ
ദിന്റെയും ദർസിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് തന്നെ ഇരുവരും
ജ്യേഷ്ഠാനുജ്ഞാരേപോലെയായിരുന്നു. കിഴക്കുനിന്ന്
ഒരു കറുത്തകുട്ടിയും വെളുത്തകുട്ടിയും വരാനുണ്ട്. അവ
രെത്തിയാലേ ക്ലാസ്സുകൾ തുടങ്ങൂ. ഇതായിരുന്നു ഉസ്താ
ദുമാരുടെ നിലപാട്. ഇരുവരെയും സൂക്ഷിക്കണം (പേടി
ക്കണം) എന്ന് ഉസ്താദുമാർ പറയാറുണ്ടത്രെ. ഓമച്ചപ്പുഴ
താഴെ പള്ളിയിൽ മോലേറ്റുപ്പാപ്പ ദർസ് നടത്തുന്ന സമ
യം. എല്ലാം ഉസ്താദിനോട് കൂടിയാലോചിച്ചതിന്
ശേഷമേ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ചെലുരിൽ നിന്ന് ഓമ
ച്ചപ്പുഴയിലേക്ക് ദർസ് മാറുമ്പോൾ ശൈഖുനപറഞ്ഞത്
എനിക്ക് ദർസ് മാറാൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല. പക്ഷേ
എന്റെ ഉപ്പായുടെ സ്ഥാനത്താണ് മോലേറ്റുപ്പാപ്പ. ആ
ക്ഷണം എനിക്ക് നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ല" എന്നായിരുന്നു.
ശൈഖുനയുടെ മുത്തമകളുടെ കല്യാണത്തിന് എല്ലാവിധ
ഒരുക്കങ്ങളും സഹായങ്ങളും ചെയ്തത് മോലേറ്റു
പ്പാപ്പയായിരുന്നു. വീടിന്റെ ചുറ്റുമതിൽവരെ പണികഴിപ്പി
ച്ചത് മോലേറ്റുപ്പാപ്പയായിരുന്നു. ശൈഖുനതാനൂരിൽ
പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് ബോംബേയിലേക്ക് ബന്നാനിക്ക്
എഴുതി. തപാൽമാർഗ്ഗം കിതാബ് താനൂരിലെത്തി.

പോസ്റ്റോഫീസിൽ കിതാബെത്തിയ വിവരം ശൈഖ് നാക്ക് കിട്ടി. പക്ഷേ, കിതാബിനടക്കാനുള്ള കാഴ്ചക്കാൻ ശൈഖ് നവിചാരിച്ചിരുന്ന മാർഗങ്ങളൊന്നും ശരിയായില്ല.

സ്വന്തം വിഷമം മറ്റൊരാളെ അറിയിക്കുന്ന സ്വഭാവം ശൈഖ് നാക്ക് ഒരു കാലത്തുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കിതാബ് മടങ്ങിപ്പോകാനുള്ള സമയമടുത്തിട്ടും കൈവറ്റാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ കിതാബ് ഉടനെകൈപ്പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ നാളെ മടങ്ങിപ്പോകുമെന്ന വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ ശൈഖ് നായുടെ മുഖം വിവർണ്ണമായി. വലിയകുളങ്ങര പള്ളിയുടെ വടക്കെ ചെരുവിലേക്ക് കടന്ന് കൊണ്ട് ദുഃഖത്തോടെ അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കുന്ന ശൈഖ് നായെ അവരോട് കൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന മദ്ദൂം കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട മോനുട്ടി മുസ്ലിയാർ കണ്ടു. പ്രത്യേക മുഖഭാവത്തിൽ അസാധാരണ രൂപത്തിൽ നടക്കുന്ന ശൈഖ് നായെ കണ്ടപ്പോൾ മോനുട്ടി മുസ്ലിയാർ അടുത്തുചെന്നു വിവരമന്വേഷിച്ചു. ആദ്യം പറയാൻ മടിച്ചെങ്കിലും പിന്നീട് പറഞ്ഞു. താനുരിൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനവും പ്രവർത്തനപരിചയവുമുള്ള മോനുട്ടി മുസ്ലിയാർ അതിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ശൈഖ് നായെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ശിപായി മുറ്റത്ത് നിൽക്കുന്നു. വന്നുനോക്കുമ്പോൾ ബോംബേക്കടുത്ത കല്ല്യാണി എന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്ന് ഹാഫിദ് അബൂബക്കർ കുട്ടി മുസ്ലിയാർ അയച്ച മണിയോർഡറുമായി വന്നതാണ് ശിപായി. അവർണ്ണനീയമായ സന്തോഷത്തോടെ പണം വാങ്ങി കിതാബ് വീണ്ടെടുത്തു. ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ അവർക്കിടയിൽ നടന്നത് നിരവധിയാണ്.

വഫാത്തിന് ശേഷവും ആ ആത്മബന്ധം തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. വഫാത്തിന് ശേഷമുള്ള ഈ അപൂർവ്വ സംഗമത്തിന് ഹേതുകമായ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് ഉസ്താദിന്റെ സഹോദരീപുത്രൻ ബീരാൻ മുസ്ലിയാരുടെ വാക്കുകൾ " ഉസ്താദിന്റെ ഖബർ ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ അവിടുത്തെ ഹബീബിനോട് കൂടെയാകാൻ കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. കരിങ്കപ്പാറ പള്ളിയുടെ ഖിബ്ലയുടെ ദിശക്ക് വൃതിയാനം വരുത്തിയാലേ ശാഫിഹു മദ്ഹബിലെ മുഅ്തമദി (പ്രബലാഭിപ്രായം)നോട് യോജിക്കൂ. പള്ളി പൊളിച്ച് നന്നാക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്ത സ്ഥിതിക്ക് അത് ശരിയാക്കണമെന്ന് ഉസ്താദ് പലരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടതാണ്. പക്ഷേ ആ ഫത്വകളൊന്നും സ്വീകരിക്കാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവരിൽ ചിലർ തയ്യാറായില്ല. തദവസരത്തിൽ ഉസ്താ

ഞനോട് പറഞ്ഞു. ശരിയ്ക്കു കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടൊന്നും സ്വീകരിക്കാത്ത ഈ നാട്ടിൽ എന്നെ വെറുക്കുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമില്ല. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറ്റിയ സ്ഥലം നീ കണ്ടെത്തണം. ഞാൻ അതേറ്റെടുക്കുകയും പറ്റിയ സ്ഥലം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇടക്ക് ഞാൻ ഉസ്താദിനോട് ചോദിച്ചു. പുത്തൻപള്ളിയിലെ മഖ്ബറയിൽ വെറുക്കപ്പെടുന്ന വിഷയത്തിൽ മോല്യേരുപ്പാപ്പയുമായി 'മോല്യേരുപ്പാപ്പക്ക് വെറുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉസ്താദി പറഞ്ഞു. കൊടുത്തെന്നല്ലാതെ കരാറൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരു ദിവസം പള്ളിയുടെ മുറ്റത്ത് നിൽക്കുമ്പോൾ മോല്യേരുപ്പാപ്പ എന്നോട് പറഞ്ഞു: "ഇവിടെ കിടക്കാൻ നല്ല സ്ഥലമാണ്". അദ്ദേഹത്തിന് അങ്ങനെയൊരാൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഓമച്ചപ്പോഴു താഴെ പള്ളിയുടെ പരിസരത്ത് വെർ കുഴിച്ചപ്പോൾ മുടുകല്ല് കണ്ടത്. രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിൽ കുഴിച്ചപ്പോഴും മുടുകല്ല് കണ്ടപ്പോൾ പുത്തൻപള്ളിയിൽ വന്ന് അവർ ഇക്കാര്യം എന്നോട് പറഞ്ഞു. മോല്യേരുപ്പാപ്പ എന്നോട് പറഞ്ഞ കാര്യം അവരോടടുത്തുകയും പുത്തൻപള്ളിയിൽ തന്നെ വെറുക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്ത് എന്റെ കാര്യം ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് നീ അങ്ങോട്ട് ചോദിക്കേണ്ട. പുത്തൻപള്ളിയിൽ തന്നെ വെറുക്കാമെന്ന് അവരിങ്ങോട്ട് പറഞ്ഞാൽ അത് സമ്മതിക്കണം. പിന്നെ മറ്റുസ്ഥലങ്ങൾ നോക്കേണ്ടതില്ല'.

കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉസ്താദിന്റെ അസുഖം മൂർച്ഛിക്കുകയും തിരുരിൽ നിന്ന് കോഴിക്കോട് ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് മാറ്റാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്ത് മുഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാറും ഹൈദ്രസ് ഹാജിയും എന്റെ അടുത്തേക്ക് ആളയയച്ചു. തിരുരിൽ ചെന്നപ്പോൾ എന്നോടവർ പറഞ്ഞു. ഉസ്താദിന് സുഖക്കേട് കൂടുതലാണ്. അതുകൊണ്ട് വെറുക്കുന്നില്ല. വല്ലതും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോയെന്ന് ചോദിക്കാനാണ് വിളിച്ചത്. ഉസ്താദിന്റെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് വെറുക്കുന്നതിന് പുതിയ സ്ഥലം കണ്ടെത്തിയ വിവരം ഞാൻ അറിയിച്ചു. മോല്യേരുപ്പാപ്പയുടെ മകൻ മുഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാർ എന്നോട് പറഞ്ഞു. 'എന്റെ ഉപ്പയുടെ അരികെ ഉസ്താദിനെ വെറുക്കണം ചെയ്യണം. അതിന് നിങ്ങൾ അനുമതി തരണം'. അങ്ങിനെ ഉസ്താദിന്റെ മനസ്സിലെ ആഗ്രഹം പോലെ അവിടുത്തെ ഹബീബിന്റെയടുത്ത് വിശദീകരിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളൊരുങ്ങി".



അനുഭവം

ശൈഖുനാ ആത്മീയതയുടെ പര്യായം

സയിദ് യൂസുഫുൽ ബുഖാരി വൈലത്തൂർ

1969-70 കാലയളവിലാണ് കരിങ്കപ്പാറ ഉസതാദിനെ കുറിച്ച് ഞാൻ കേൾക്കാനിടയായത്. നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെടാതെ ബന്ധമുള്ള ചിലരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്നാണ് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി തുടങ്ങിയത്. അന്നു മുതൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണമെന്ന മോഹം ഉദിച്ചു. പൊതു വേദികളിലോ സമ്മേളനസ്ഥലങ്ങളിലോ വച്ചുകാണാനുള്ള അവസരമുണ്ടാകാറുമില്ല. അതിലൊക്കെ മറ്റുള്ളവരെ പോലെ ഉസ്താദ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറില്ല. വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയാൽ ദറസ് എവിടെയാണോ അങ്ങോട്ടു പോകുന്നതും അവിടെ നിന്ന് വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ വൈലത്തൂർ വഴി ടാക്സിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നതും ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റാരും കൂടെയുണ്ടാകാറുമില്ല.

അക്കാലത്ത് 3രൂപ കൊടുത്താൽ തിരുരിൽ നിന്ന് വൈലത്തൂരെത്തും. വൈലത്തൂരിൽ നിന്ന് ഓമച്ചപ്പുഴക്ക് 25 രൂപ കൊടുക്കണം. അങ്ങനെയായിരുന്നു അക്കാലത്തെ സഞ്ചാര മാധ്യമങ്ങൾ. യാത്ര വളരെ ക്ലേശകരമായിരുന്നു. കറന്റില്ല, ഓട്ടോകളില്ല, ബസ്സുകളൊന്നും ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്കില്ല. അക്കാലത്ത് ഉസ്താദ് കാരിലാണ് പോയിരുന്നതും വന്നിരുന്നതും എന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. വഴിയോരങ്ങളിലൊന്നും കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ല. യാത്രയിലോ മറ്റോ ആരെങ്കിലുമായി കൂടി നിന്ന് സംസാരിക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടില്ല. സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരാളെ സമീപിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുമില്ല കേട്ടിട്ടുമില്ല. ദറസ് നടത്തിയ

ഒരു സ്ഥലത്തും ശമ്പളം പറയുകയോ മറ്റുനിബന്ധനകൾ വെക്കുകയോ ചെയ്തതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ഒരു നിലക്കും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഗുണമേന്മകൾ പരസ്യമായി അറിയാൻ ഒരു മേഖലയും വേദിയുമുണ്ടായിട്ടില്ല. എല്ലാവർക്കും അവരുടെ മേന്മകളും വിശേഷണങ്ങളും അറിയാം. കാര്യമായൊരു മഹാനാണെന്ന അറിവ് എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. പക്ഷേ ഇടപഴകാൻ അവസരമില്ല.

നേരിട്ട് ഉസ്താദിനെകണ്ടവരിൽ നിന്നും മറ്റുമായി ലഭിച്ച ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഉസ്താദിനെകാണാനുള്ള ആഗ്രഹം ശക്തമായിരിക്കേയാണ് അജ്മീരിൽ നിന്ന് വന്ന വൈലത്തൂർ സ്വദേശി തന്റെ അനുഭവം വിവരിച്ചത് ഞാനറിയാനിടയായത്. അതിപ്രകാരം; അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ മുസ്ലീബത്തുകൾ ബാധിക്കുകയും രക്ഷയില്ലാതെ അലഞ്ഞ് അവസാനം അഭയം ലഭിച്ചത് ശൈഖുനായിലായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉസ്താദിനോട് തുറന്ന് പറഞ്ഞു. ഏതാനും ദിനങ്ങൾ ചൊല്ലാൻ കല്പിച്ചു. അയാൾ തന്നെ ബാധിച്ച വിപത്തുകളിൽ നിന്നൊക്കെ രക്ഷപ്പെടുകയും സന്തോഷം തിരിച്ച് കിട്ടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അജ്മീരിൽ സിയാറത്തിന് പോയപ്പോൾ അവിടെ നിന്ന് ശൈഖ് ചിശ്തി(റ) യുമായി സ്വപ്നത്തിലുണ്ടായ ഒരു കാര്യവും ഇദ്ദേഹം വിവരിച്ചു. തന്റെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ ശൈഖവർകളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ദിനങ്ങൾ ചൊല്ലാൻ തന്ന അതേ സ്ഥലത്ത് ചെന്ന് ബാക്കി ചോദിച്ചു വാങ്ങുക എന്നായിരുന്നു ശൈഖ് ചിശ്തി(റ) പ്രത്യുത്തരം നൽകിയത്. അദ്ദേഹം തിരിച്ച് ഉസ്താദിന്റെ സന്നിധിയിലെത്തുകയും ഉസ്താദ് ബാക്കി നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംസാരത്തിൽ നിന്നാണ് ഉസ്താദിന് ബാഹ്യ ചുറ്റുപാടുകളിൽ മുത്തുനബി പഠിപ്പിച്ച സ്വഭാവ ശൈലികളിൽ നിന്ന് ഒരന്തരവുമില്ലാത്ത സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളുണ്ടെന്നും അതിലുപരി എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലും എല്ലാ മദ്ഹബുകളിലും അഗാധ വിജ്ഞാനമുണ്ടെന്നും എനിക്ക് കൂടുതൽ ബോധ്യമായത്. ചില പ്രധാനകിതാബുകൾക്ക് അദ്ദേഹം എഴുതിയ ശർഹുകളിൽ നിന്നും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നിന്നും സമുദ്രവിജ്ഞാനമുള്ളവരാണ് ഉസ്താദെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനും കഴിഞ്ഞു. ചിശ്തി തങ്ങളുടെ ആശീർവാദവും അയാൾ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഉസ്താദ് ബാക്കി ദിനങ്ങൾ കൊടുത്തതും കൂടിയറിഞ്ഞപ്പോൾ ബാഹ്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഉന്നതമായ

സ്ഥാനം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഉസ്താദിന് ഫുനുനുകളിലുള്ള വിജ്ഞാനം പരക്കേ അറിയാപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും ആത്മീയലോകത്ത് ഒരു നന്മ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണിദ്ദേഹമെന്നതിന് പിശതി(റ)യുടെ നിർദ്ദേശം വഴിതെളിയിക്കുകയായിരുന്നു. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിർ കാണിച്ച പലർക്കും അനുഭവി ക്കേണ്ടി വന്ന ദുഷ്ടഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഞാനറിയാനിടയായി. ഖുതുബ ഓതരുതെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതംഗീകരിക്കാതെ ഓതാൻ തുനിഞ്ഞയാൾ ഭ്രാന്തനായി മാറിയത് ഇതിന്നൊരു ഉദാഹരണം മാത്രം.

ശൈഖുനായുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഗുണങ്ങളിലൊന്നായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത് ഒരാളെക്കുറിച്ച് ഒരു ആരോപണം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടാൽ അങ്ങനെയൊക്കെ അയാൾ ചെയ്യുമോ, അങ്ങനെയൊക്കെ പറയുമോ? എന്ന സൂക്ഷ്മതയുടെ ചോദ്യം മാത്രമാണ് ഉസ്താദിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാവുക. അവനങ്ങനെയെന്തുവല്ലേ എന്ന ഇഖ്റാറിന്റെ (അംഗീകാരരൂപത്തിലുള്ള) പ്രതികരണം ഉസ്താദിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടില്ല. കാരണം ഉസ്താദ് നേരിട്ടനുഭവിക്കാത്ത സംഭവമാണല്ലോ. അനുഭവത്തിലുള്ള കാര്യമാണെങ്കിൽ തന്നെ മറ്റൊരാൾക്കു മാനഹാനിയുണ്ടാകുന്ന വിധം അതു പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന രീതി ഉസ്താദിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്ന് കേൾക്കാനേകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ ഉസ്താദ് കൂട്ടുകാരനോടൊപ്പം ഹദ്ദാദിന്റെ ഇജാസത്തിനായി കുതുബിയെ സമീപിച്ചു. കുതുബി ഉസ്താദ് ഇരുവർക്കും ഹദ്ദാദ് ചൊല്ലാനുള്ള ഇജാസത്ത് കൊടുത്തു. അതോടൊപ്പം ഹദ്ദാദിന്റെ ഇജാസത്ത് മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കാനുള്ള അനുമതി കൂടി ശൈഖുനാക്ക് ലഭിച്ചു. ഞാൻ ചോദിച്ചു: അതാരായിരുന്നു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത്? ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു : ലാ തസ്അൽഹു (അതു നിങ്ങൾ ചോദിക്കേണ്ട നിങ്ങൾക്കറിയില്ലേണ്ട വിഷയമല്ല.) അതോടെ മറുപടിയും തീർന്നു.

ഇത്രയും മായപ്പോഴേക്കും ഉസ്താദുമായി അടുത്തിടപഴകാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയും ഓമച്ചപ്പുഴ പുത്തൻ പള്ളിയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ചെന്നപ്പോൾ ഉസ്താദ് അസ്വർ നിസ്കാരത്തിനായി വുജുഅ് എടുക്കുകയായിരുന്നു. വൈലത്തുരുനിന് യൂസുഫ് കോയതങ്ങൾ കാണാൻ വന്നിട്ടുണ്ട് എന്നകാര്യം പറയാൻ ശിഷ്യനായ തിരുരങ്ങാടി ഹസൻ മുസ്ലിയാരോട് പറഞ്ഞു. ഹസൻ

മുസ്ലിമാർക്ക് നേരിട്ടു പറയാൻ ചെറിയൊരു ധൈര്യം ഉണ്ടായി. ഏതായാലും റൂമിൽ കിതാബ് നോക്കുന്ന ഉസ്താദ് തലയുയർത്തിയ നേരത്ത് എന്നെ കണ്ടു. ഉടനെ റൂമിലുള്ള ശിഷ്യനോട് പുറത്തു പോകാൻ പറഞ്ഞ് എന്റെ കൈവിടച്ച് മുസാഫഹത്ത് ചെയ്ത് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. കൈവിടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉസ്താദിനോട് പറയാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ കൂടുതൽ താർഖത്തുകൾ വിശദീകരിച്ചശേഷം അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു താർഖത്തു സ്വീകരിക്കാനാണ് വന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ പുത്തൻ പള്ളിയിൽ ദർസ് നടത്തുമ്പോൾ കൂട്ടായി, ചട്ടിക്കൽ അബ്ദുല്ലക്കുട്ടി മുസ്ലിയാരെ കാണാൻ പോയി. ആറ്റിങ്ങൽ ഒരു ഗുഹയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസം. എന്നെക്കണ്ടയുടനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ആശ്ശേരിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. എല്ലാം എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. മറ്റൊരു താൽസമാത്തിന്റെയും എല്ലാ താർഖത്തുകളുടെയും ജുല്ലൂൽ വളാഇഫ് കൊണ്ട് അമൽ ചെയ്യാനും ചെയ്യിക്കാനുമുള്ള ഇജാസത്ത് എന്റെ മശാഇഖുമാർ തന്നത് പോലെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ തന്നിരിക്കുന്നു.

ശൈഖുനാ തുടർന്നു “സുമ്മിന്റെ” ഇജാസത്തിനായി വാളക്കുളം കോയക്കുട്ടി മുസ്ലിയാരെ (അബ്ദുൽ ബാരി മുസ്ലിയാരുടെ പിതാവ്) സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്റെ കൈയിൽ സുമ്മിന്റെ ഇജാസത്ത് എനിക്ക് അനേകപ്രത്യേകമായ ഇജാസത്തല്ല ഉള്ളത്. റിഫാഇയ്യ താർഖത്താണ് എന്റെ സുമ്മിന്റെ ഇജാസത്ത്. അതുവാങ്ങാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ടോ? അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് റിഫാഇയ്യ താർഖത്ത് സ്വീകരിച്ചു. കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ അബ്ദുൽ ബാരി മുസ്ലിയാരെ ഞാൻ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹമെന്നോട് പറഞ്ഞു: എനിക്ക് എന്റെ പിതാവിൽ നിന്നുള്ള ഇജാസത്തുകൾ മാത്രമാണുള്ളത്. അത് എനിക്കെന്റെ പിതാവ് തന്നതു പോലെ നിങ്ങൾക്കും ഞാൻ തന്നിരിക്കുന്നു. ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരെ പോലുള്ള ഒരുപാട് ശൈഖുമാർ ശൈഖുനാക്കുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം വീണ്ടും വീണ്ടും തിരക്കുന്നത് അദബുകേടാകുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ജുല്ലൂൽ വളാഇഫിന്റെ ഇജാസത്തു എനിക്കുതന്നപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു, അതിനു എന്റെ കൈയിൽ വളാഇഫുകളില്ലല്ലോ, ശൈഖുനാ പറഞ്ഞു. ഒരോ മശാഇഖുമാരും അവരവരുടെ താർഖത്തു

കളുടെ വളിഹകളും നിബന്ധനകളും പ്രസ്തുത മഹാനാ
 രുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതനുസരി
 ച്ചുചെയ്താൽ മതി. എനിക്ക് എന്റെ ശൈഖ് ഇജാസത്ത്
 തന്നിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങനെയാണ്. ഇതിന്റെ സിൽസിലയെ
 കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ 'നിങ്ങൾക്കു തന്നത് ഞാനാണ്
 ല്ലോ, ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അതു
 നോക്കി പിന്നീട് എഴുതിയെടുത്താൽ മതി' എന്നായിരുന്നു
 ഉസ്താദിന്റെ പ്രതികരണം. പക്ഷേ എനിക്ക് അതെഴുതി
 യെടുക്കാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ചില്ല.

ഞാനറിഞ്ഞിടത്തോളം ആ കാലത്ത് പല വാതി
 ലുകളുണ്ടെങ്കിലും വിജ്ഞാനത്തിലും സൂക്ഷ്മതയിലും
 മെല്ലാം ഈ വാതിലിനൊത്ത ഒരു വാതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നി
 ല്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. ആരോടു ചോദിച്ചാലും അൽഅ
 മീൻ, ജാതിമത ഭേദമില്ലാതെ എല്ലാവരും പറയുന്നു, സാ
 ലിഹായ മനുഷ്യൻ! ആരോടും ദേഷ്യമില്ലാത്തവർ,
 ആർക്കും വിദ്വേഷമില്ലാത്തവർ, അതായിരുന്നു കരിങ്ക
 പ്പാറ ഉസ്താദ്. കരിങ്കപ്പാറ നിവാസിയായ ഒരു സുഹൃത്ത്
 മഹാനായ ആലുവ അബുബക്കർ മുസ്ലിയാരെ കാണാൻ
 ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത് 'ശൈഖുനാ' (ഉദ്ദേ
 ശിച്ചത് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിനെ) എവിടെയാണുള്ളത്
 എന്നായിരുന്നു. ആലുവ അബുബക്കർ മുസ്ലിയാർ കരി
 കപ്പാറ ഉസ്താദിനെ ശൈഖുനാ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാൻ
 കാരണം ഇതായിരിക്കാം; ചട്ടിക്കൽ / അബ്ദുല്ലക്കുട്ടി
 മുസ്ലിയാരുടെ ശിഷ്യനാണ് ആലുവായി എന്ന് ഞാൻ മന
 സ്സിലാക്കുന്നു ഇതിന് പലരേഖകളുമുണ്ട്. ഇരുവരും
 ഒന്നിച്ച് നടക്കുമ്പോൾ ആലുവായി പിന്നിലും ചട്ടിക്കൽ
 മുന്നിലും നടന്നതു കണ്ടവർ ഇന്നും പുറത്തുരിലുണ്ട്.
 മാത്രമല്ല ചട്ടിക്കലിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് ആലുവായ്
 കല്യാണം കഴിച്ചത്. മഹ്റീനു സഹായിച്ചത് വരെ ചട്ടിക്ക
 ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കണ്ടമാത്രയിൽ ജൂല്ലൂൽ വളാഇ
 മിന്റെ ഇജാസത്തുകൊടുത്ത മഹാനായതു കൊണ്ടായി
 ിക്കണം കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിനെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം
 ഇങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. താരീഖത്തിന്റെ മറവിൽ വ്യാജ
 ലോബികൾ വിലസുന്ന ഇക്കാലത്ത് ശരീഅത്തിന്റെയും
 താരീഖത്തിന്റെയുമെല്ലാം നിറകൂടമായ ശൈഖുനായുടെ
 ശമാഅത്ത് നൽകി അല്ലാഹു നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ഇബാറത്തുകളുടെ കള്ളിതിരിഞ്ഞ മഹാൻ

തിരുരങ്ങാടി ബാഷു മുസ്ലിയാർ

അറിവ് വിശ്വാസിയുടെ മാർഗദർശിയാണ്. അതുകേടിയെ
ടുകാൻ കാതങ്ങൾ താണ്ടുന്നതോ വർഷങ്ങൾ കൊഴി
ഞ്ഞുപോകുന്നതോ വിശ്വാസിക്ക് തടസ്സമാകരുതെന്നാണ്
തിരുനബി (സ്വ) ആഹ്വാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പൈശാചിക
ദുർബ്ബോധനങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്തരാകാനും സങ്കുചിത
മായ വിചാരധാരകളോടും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളോടും വിട
ചൊല്ലി മൂല്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ വാഹകരാകാനും മനു
ഷ്യനെപാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നത് അവൻ ആർജിച്ചെ
ടുത്ത വിജ്ഞാനം മാത്രമാണ്. അറിവ് നേടാതെ ജീവിതം
മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത്തിനായി ചെലവഴിച്ച
ഒരു ആബിദ് നിർവ്വഹിക്കുന്ന ആയിരം റക്അത്ത് നിസ്കാ
രത്തേക്കാൾ മഹത്വമുള്ളത് ഒരു ജ്ഞാനി നിർവ്വഹിക്കുന്ന
ഒരു റക്അത്തിനാണെന്ന് കുറിക്കുന്ന പ്രവാചകാധ്യാപന
ങ്ങളും ഒരു യഥാർത്ഥ പണ്ഡിതന്റെ പദവികളിലേക്കാണ്
വീരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

അറിവനുസരിച്ച് അമലും വർധിക്കുമ്പോഴാണ്
ഒരാൾ യഥാർത്ഥ പണ്ഡിതനാവുന്നത്. വാക്കും

പ്രവർത്തിയും തമ്മിൽ അന്തരമില്ലാതാക്കുക വഴി ഇസ്‌ലാം മിന്നെജീവിതത്തിലൂടെ പരാവർത്തനം ചെയ്യുന്നവരാണ്. വിശുദ്ധ ഇസ്‌ലാം കൊളുത്തിവെച്ച നന്മയുടെ പ്രകാശം കെടാതെ നിലനിന്നത് അറിവും ഇബാദത്തും ഒരുപോലെ മേളിച്ച ഇത്തരം പണ്ഡിതരുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമം കൊണ്ടായിരുന്നു. ഈ പണ്ഡിത ശ്രേണിയിലെ അവിസ്‌മരണീയ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു മഹാനായ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്‌താദ്. അല്ലാഹു ഒരാളെക്കൊണ്ട് വലിയ നന്മയുദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അയാളെ ഒരു പണ്ഡിതനാക്കുമെന്നതിനു നബി (സ്വ) യുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിന് ഉസ്‌താദിന്റെ ജീവിതം തന്നെ തെളിവാണ്. ഉസ്‌താദിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കാൻ ഈ വിനീതനു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരപ്പനങ്ങാടിയിൽ വെച്ചാണ് ഞാൻ ഉസ്‌താദിന്റെ ദർസിൽ ചേരുന്നത്. എന്റെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതത്തിലെ ഒരു പുതിയ അനുഭവമായിരുന്നു ഉസ്‌താദിന്റെ സബ്ബുകൾ (ക്ലാസ്സുകൾ). മഹല്ലിപോലുള്ള കിതാബുകളിൽ ഉസ്‌താദ് ഇബാദത്തുകൾ ഹല്ല് ചെയ്യുന്നത് (കുറുക്കുക എന്നത്) ഏതൊരു പണ്ഡിത വിദ്യാർത്ഥിയേയും പൂർവ്വകിതനാക്കും. ഇബാദത്ത് ഹല്ല് ചെയ്യാൻ ഇത്രയധികം കഴിവുള്ള ഒരു പണ്ഡിതനെ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പലയിടങ്ങളിലും വേറിട്ട തഹ്‌ഖീഖാത്തുകളും ഉസ്‌താദിന്റെ സബ്ബുകളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. വുളുഅ് ചെയ്യുമ്പോൾ മുഖം കഴുകുന്നിടത്ത് 'സ്വഫ്‌ഹത്ത് ഉനുഖ്' കഴുകണമെന്ന് ഫുഖ്‌ഹാഅ് പറഞ്ഞതു കാണാം. ഇതിന് ഉസ്‌താദ് അർത്ഥം വെക്കുക താടിയെല്ലിന്റെ കീഴ്ഭാഗത്തുള്ള, ഹൽഖിന്റെ ഇരുപുറവുമുള്ള ഭാഗമെന്നാണ്. ഇവിഷയികമായി ഉസ്‌താദിന് ഒരു തഖ്‌രീറുമുണ്ട്. ഇന്നുപയോഗിക്കുന്ന അത്തറുകളുടെ ഇസ്‌ലാമിക വീക്ഷണമടക്കമുള്ള നിരവധി വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ നന്നാക്കിയ ഫത്‌ഹുൽ മുഹൂനിന്റെയും മഹല്ലിയുടെയും തുടക്കത്തിലും ഒടുക്കത്തിലുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയതു കാണാം.

എനിക്ക് ഒരുപാട് ഉസ്‌താദുമാരുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു ഉസ്‌താദ്. മസ്‌അലകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംശയങ്ങളുയരുമ്പോൾ ഒരിക്കൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായം തിരുത്തേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല ഉസ്‌താദിന്. അത്രയധികം തഹ്‌ഖീഖ് ആയ ശേഷം മാത്രമേ ഉസ്‌താദ് കാര്യങ്ങൾ പുറത്ത് പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. സ്വഭവതുല്ല് ഉസ്‌താദ് മഹല്ലിപോലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനെതിരിൽ കിതാ

ബിൽ ഉമീർ മടക്കിക്കൊടുത്തത് വിദ്യാർത്ഥികൾ വായിക്കും. സദവത്തുല്ല ഉസ്താദ് ചോദിക്കും. ആരാണ് അങ്ങനെ മടക്കിക്കൊടുത്തത്? കരികപ്പാറ ഉസ്താദാണ് മടക്കിക്കൊടുത്തതെന്ന് കേട്ടാൽ കരികപ്പാറക്ക് കിതാബ് തിരിയും എന്ന് പറഞ്ഞ് ഉസ്താദ് അതംഗീകരിക്കുമായിരുന്നു.

ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യൻ എന്നതിലുപരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവുമായി എനിക്ക് നല്ല ബന്ധമായിരുന്നു. കോടഞ്ചേരി കുഞ്ഞി മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ മകളായാണല്ലോ ഉസ്താദ് വിവാഹം കഴിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒരു വീട്ടുകാരനെപ്പോലെയായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ഉസ്താദ്. സദാ പുഞ്ചിരിതൂകിയിരുന്ന ഉസ്താദിന്റെ മുഖം ഇന്നും മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉസ്താദിനോടൊപ്പം ജനാത്തുന്നഹുമിൽ നമ്മെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടട്ടേ - ആമീൻ.

രണ്ട് കറാമത്തുകൾ

ബാവ മുസ്ലിയാർ വൈലത്തൂർ

ഏകദേശം 13 വയസ് പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ് എന്റെ രക്ഷിതാക്കൾ കിതാബോതാൻ വേണ്ടി എന്നെ 'ചിലവിൽ' ജൂമുഅ മസ്ജിദിൽ കൊണ്ടുപോയി ചേർത്തത്. അന്നവിടെ മുദ്രിസായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന് സ്മര്യപുരുഷൻ, സൂഫി മുസ്ലിയാരുടെ മകൻ മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരായിരുന്നു. സൂഫി മുസ്ലിയാർ ഇസ്ലാം മുസമ്മയും ഒത്തവരായിരുന്നു എന്ന് പലരിൽ നിന്നും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആപേരിനും പെരുമക്കും തീരെ കോട്ടം വരുത്താതെ എന്ന് മാത്രമല്ല പൂർവ്വാപരി മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കാൻ മകന് കഴിഞ്ഞു. പിതാവിനേക്കാളും പ്രശസ്തിയിലേക്കുയർന്ന ആ മഹാന്റെ വഹ്ദാതി നുശേഷം അവിടത്തെ ജീവിതരീതിയും മറ്റും ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് കൊണ്ടുള്ള മർസിയത്ത് (അനുശോചനകാവ്യം) പലരും രചിച്ചിരുന്നു. മർഹും കുണ്ടൂർ അബദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ (ന.മ) ഓമച്ചപ്പുഴ മുദ്രിസും തിരുരങ്ങാടി സ്വദേശിയുമായ ഹസൻ മുസ്ലിയാർ, ഈ ലേഖകൻ എന്നിവരെല്ലാം ആകൃഷ്ടത്തിൽ പെടും.

ഉസ്താദിന്റെ സബ്ബുകൾ; അതൊരു വല്ലാത്ത അനുഭൂതിയായിരുന്നു. മുതഹർറിദു മുതലുള്ള എല്ലാ കിതാബുകളിലും ഉസ്താദിന് തന്റെതായ തഹ്ഖീഖുകളുണ്ടാകും. ശർഹ് എഴുതി ഉസ്താദ് നന്നാക്കാത്ത കിതാബുകളില്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. നന്നാക്കിയ ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ. മഹല്ലി.... പുറം ലോകമറിഞ്ഞത് അവയിൽ ചിലതു മാത്രം.

ഈയുള്ളവൻ വളവന്നൂർ ദർസ് നടത്തുന്ന

കാലത്ത് *أبناء الفواطع على الزام العربية في النوابع* എന്ന പേരിൽ
 ഖുതുബ പരിഭാഷ ഹറാമാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു
 കിതാബെഴുതി. ആദർശധീരനായിരുന്ന ഇ.കെ. ഹസൻ
 മുസ്ലിയാർ പ്രസ്തുത രചനക്ക് വളരെയധികം സഹായം
 ചിട്ടുണ്ട് ചില സാങ്കേതിക കാരണങ്ങളാൽ പ്രസ്തുത
 ഗ്രന്ഥം വന്ധ്യരായ ഉസ്താദിനെകാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരു
 ന്നില്ല. എന്നാൽ ആ കിതാബിന്റെ ഒരു കോപ്പി ഉസ്താദിന്റെ
 ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത് ഞാനറിഞ്ഞു. കിതാബിൽ രണ്ടോ
 മൂന്നോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉസ്താദ് അവിടത്തെ ശഹഫാക്കു
 പ്പെട്ട കൈകൊണ്ട് ഇബാറത്ത് തിരുത്തി എന്നതൊഴിച്ചാൽ
 മസ്അലകൾ പറഞ്ഞേടത്തൊന്നും ഉസ്താദിന്റെ ഇസ്തി
 ലാഹ് (സാങ്കേതിക പ്രയോഗങ്ങൾ) അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു
 കുത്ത് പോലും ഇട്ടു കണ്ടില്ല. വലിയൊരംഗീകാരമായാണ്
 ഞാനതിനെകാണുന്നത്.

ഞാൻ ഓതാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്ത് ഉസ്താദിന്റെ
 ദർസ് ചിലവിൽ ജുമുഅ മസ്ജിദിലായിരുന്നുവെന്ന് പറ
 ഞ്ഞല്ലോ. ഇടക്കാലത്ത് താനൂർ വലിയ കുളങ്ങൾ പള്ളി
 യിൽ ഉസ്താദ് തന്നെ നിൽക്കേണ്ട ഒരവസ്ഥ വന്നപ്പോൾ
 ഉസ്താദ് അങ്ങോട്ട് പോയി. പ്രാധാന്യശിഷ്യൻ മർഹൂം
 സൈതാലി മുസ്ലിയാരെ പകരം നിർത്തിയായിരുന്നു
 ഉസ്താദ് പോയത്. മറ്റൊരിക്കൽ പരപ്പനങ്ങാടി പന്ത
 ത്തിൽ പള്ളിയിലേക്ക് പോകാൻ ഉസ്താദ് നിർബന്ധിത
 നായി. പരപ്പനങ്ങാടി മർഹൂം സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് കോയത
 ങ്ങളെ പ്രതിനിധിയാക്കിയാണ് അന്ന് ഉസ്താദ് പോയത്.
 ഇങ്ങനെമൂന്നു ഘട്ടങ്ങളായി ചിലവിൽ പള്ളിയിൽ ഒരു
 പാട് കാലം ഉസ്താദ് ദർസ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. മർഹൂം
 ഉണ്ണീൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാരടക്കമുള്ളവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ
 പുകയൂരിലേക്കും മറ്റും ക്ഷണിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഉസ്താദ്
 പോയിരുന്നില്ല. പിന്നീട് അവിടത്തെ എല്ലാമെല്ലാമായ
 മർഹൂം ഓമച്ചപ്പുഴ അബൂബക്കർ കുട്ടി മുസ്ലിയാരുപ്പാപ്പു
 യുടെ ക്ഷണ പ്രകാരം ഓമച്ചപ്പുഴ പുത്തൻപള്ളിയിലേക്ക്
 ഉസ്താദ് ദർസ് മാറ്റി. അവിടെനിന്നാണ് പെരുമ്പടപ്പിലേക്ക്
 ഉസ്താദ് പോയത്.

പെരുമ്പടപ്പിലെ ദർസ് എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്.
 മുമ്പൊന്നു മില്ലാത്ത സൗകര്യങ്ങളായിരുന്നു
 അവിടെയുണ്ടായിരുന്നത്. മർഹൂം പുതിയാപ്പിള അബ്ദുറ
 ഫാൻ മുസ്ലിയാരുടെ മകൻ അബൂതുറാബ്, കൈപറ്റ പി.

സി.എച്ച്. അബ്ദുൽ കരീം മുസ്ലിയാർ തുടങ്ങിയ പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠർക്കും നൂറോളം വലിയ വിദ്യാർത്ഥി കൾ താമസിച്ച് പഠിച്ചിരുന്ന കാഴ്ച ഞാനിപ്പോഴും ഓർക്കാറുണ്ട്. കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഉസ്താദ് മുസ് ദർസ് നടത്തിയിരുന്ന ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ തന്നെ തിരിച്ചെത്തി നീണ്ടകാലം വീണ്ടും ദർസ് തുടർന്നു. വാർധക്യം നിമിത്തം ദർസ് തുടരാനാകാതെ വന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ രണ്ടാം മുദരിസായ തിരുരങ്ങാടി ഹസൻ മുസ്ലിയാരുടെ കൂടെ ഈ വിനീതനെയും മുദർറിസായി നിയമിച്ച് അവിടുന്ന് ദർസ് രംഗത്ത് നിന്ന് വിട്ട് നിന്നു. വന്ധ്യരായ ഉസ്താദിന്റെ രണ്ട് കറാമത്തുകൾ ഇവിടെ കുറിച്ചിടാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ ഉസ്താദിന്റെ ദർസിൽ ഓതിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ എന്തോ ഒരാവശ്യത്തിന് വേണ്ടി എന്നെ വിളിപ്പിച്ചു. ഞാൻ വീട്ടിലില്ലാത്തതിനാൽ രാത്രിയാണ് വിവരമറിഞ്ഞത്. ഉടൻ തന്നെ ഉസ്താദിനെ ചെന്നു കണ്ടു. പറയാനുള്ള കാര്യം പറഞ്ഞശേഷം എനോട് ചോദിച്ചു. ഇപ്പോൾ എന്താണ് ഓടുന്നത് ? ഓടുന്നത് കിതാബുകൾ എടുത്തു പറഞ്ഞു അപ്പോൾ തന്നെ എനോട് പറഞ്ഞു. 'അതിൽ ദവൂൽ അർഹാമിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഒരു പിശകുണ്ട് ശ്രദ്ധിക്കണം' ഞാൻ കാര്യം മനസ്സിൽ വെച്ചു. പെട്ടെന്ന് വിട്ടിലേക്കേതേണ്ട നിർബന്ധമുള്ളത് കൊണ്ട് കൂടുതലൊന്നും ചോദിക്കാതെ ഞാൻ തിരിച്ചുപോന്നു. വർഷങ്ങൾ കൂറേ കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ മഹല്ലിയിലെ ഫറാഇ ഉമുൽ അധ്യായം ദർസ് നടത്തുന്ന സമയം. ദവൂൽ അർഹാമിന്റെ ചർച്ചയിലെത്തി ഫറാഇ ഉമുൽ അധ്യായത്തിൽ ഒരു പിശകുണ്ടെന്നു ഉസ്താദിന്റെ അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രഗൽഭ ശിഷ്യൻ നന്നപ്ര സൈതാലി മുസ്ലിയാരെ കാണാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഫറാഇ ഉമുൽ അധ്യായത്തിൽ ഒരു പിശകുണ്ടെന്ന് ഒരിക്കൽ കരികപ്പാറ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞിരുന്നു. അതെവിടെയാ

എന്നറിയുമോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ആ വിഷയം ഉസ്താദിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വരാൻ കാരണക്കാരൻ ഞാനാണ്. ഞാൻ താനൂരിൽ ദർസ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇമ്മാക്ക എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാൾ വന്നു കൊണ്ടെന്നോട് പറഞ്ഞു. 'ഇന്ന് പത്രത്തിൽ ഒരു പ്രധാനവാർത്തയുണ്ടായിരുന്നു. പറവണ്ണക്കാരൻ എന്റെ ബന്ധുകളിൽ പെട്ട ഒരാൾ കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പ് മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാൾക്കു അടുത്ത ബന്ധുക്കളാരുമില്ലാത്തതിനാൽ അകന്ന ബന്ധുക്കളാറെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ ഹാജരാവേണ്ടതാണ് ഇത്രയും മാണ് പത്രത്തിലുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പോയി നോക്കിയാൽ എനിക്ക് വല്ലതും കിട്ടുമോ? ഇതാണെന്നിക്കുറിയേണ്ടത്'. സൈതാലി ഉസ്താദ് അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ആരായുകയും അയാൾബന്ധം വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമാണു ബന്ധമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു അവകാശമുണ്ടാകും സൈതാലി ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. എന്റെ പെങ്ങൾക്കവകാശമുണ്ടാകുമോ? അയാൾ തുടർന്ന് ചോദിച്ചു. അതെ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ സഹോദരികൾക്കും ഉണ്ടാകും. ഉസ്താദിന്റെ മറുപടി അങ്ങനെയായിരുന്നു. അയാളും അയാളുടെ സഹോദരിയും പ്രസ്തുത പത്രവാർത്ത കൊടുത്തയാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇദ്ദേഹത്തിനും പെങ്ങൾക്കും അവകാശമില്ലെന്ന് പറയുകയും ഇരുവരെയും പരിഹസിച്ച് മടക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ പരിഹാസ്യനാകാൻ കാരണക്കാരനായ സൈതാലി ഉസ്താദിനെ ശകാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവേയാണ് എന്തോ ആവശ്യത്തിന് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് താനൂരെത്തിയ വിവരം അറിയുന്നത്. വിഷയം കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിനെ ധരിപ്പിക്കാൻ പറയുകയും അയാൾ ഉസ്താദിനോട് പ്രസ്തുത മസ്അല ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. സൈതാലി ഉസ്താദ് പറഞ്ഞ അതേ മറുപടി തന്നെയായിരുന്നു കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദും പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ ജനങ്ങൾ രണ്ട് വിഭാഗമായി പിരിഞ്ഞു എന്നതല്ലാതെ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമായില്ല. അവസാനം ഖുതുബി മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെയോ പുതിയാപ്പിള അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാരുടെയോ ഫത്വ കിട്ടണമെന്ന് അഭിപ്രായം വരികയും അടുത്തുള്ളവർ പുതിയാപ്പിള ആയതുകൊണ്ട് അവരെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം രണ്ടു പണ്ഡിതന്മാരുടേയും (കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെയും പറവണ്ണയുള്ള പണ്ഡിതന്റെയും) ഫത്വ പരിശോധിക്കുകയും കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ഫത്വ ശരിവെക്കുകയും പ്രശ്നത്തിനു

പരിഹാരമാകുകയും ചെയ്തു.

ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷം പ്രസ്തുത പണ്ഡിതൻ (കരികപ്പാറ ഉസ്താദിനെതിരു പറഞ്ഞ പണ്ഡിതൻ) സൈതാലി ഉസ്താദിനടുത്തുവന്ന് അബദ്ധം സമ്മതിക്കുകയും ആ അബദ്ധം അൽഫറാഇയ്ക്കു മുഹമ്മദിയ്യയിൽ നിന്ന് പിണഞ്ഞതാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ അബദ്ധം അൽ ഫറാഇയ്ക്കു മുഹമ്മദിയ്യ : യുടെ ഏതു ഭാഗത്താണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ സൈതാലി ഉസ്താദ് കൈമലർത്തുകയും അൽ ഫറാഇയ്ക്കു മുഹമ്മദിയ്യ : കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് പറയുകയുമാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് ഞാൻ ചാലിയത്തു പോയി ശിഹാബുദ്ദീനുശ്ശാലിയാത്തിയുടെ കുതുബ്ഖാനപരതിയപ്പോൾ

فقد الأوهام في تنزيل ذوي الأرحام എന്ന ഗ്രന്ഥം കാണുകയും അതിൽ നിന്ന് പകർത്തി എടുത്ത്

قطع الأوهام في ميراث ذوي الأرحام എന്ന ഒരു രിസാല എഴുതുകയും ഫറാഇയ്ക്കു മുഹമ്മദിയ്യയിൽ അബദ്ധമുള്ളത് കഴിവിനനുസരിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ ഉസ്താദ് മുബ്ബാരികലും ചോദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത “നീ ഇപ്പോൾ എന്താക്കയാണ് ഓതുന്നത്?” എന്ന ചോദ്യം പല അബദ്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും പല ദർസുകളിലും ദവൂൽ അർഹാമിന്റെ സ്വത്ത് ഭാഗിക്കാൻ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്ന ഫറാഇയ്ക്കു മുഹമ്മദിയ്യയിലുള്ള തെറ്റ് വെളിവാകാനും കാരണമായി എന്നത് ഉസ്താദിന്റെ ഒരു കറാമത്ത് തന്നെയാണ്.

ഉസ്താദ് ‘ചിലവിൽ’ മുദർറിസായിരിക്കുന്ന സമയം. വഹാബികൾ ഇട്ടിലാക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഏതാനും ദിവസത്തെ പ്രസംഗ പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചു. അവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കാരണം ജനങ്ങൾ സംശയങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ടാൽ പണ്ഡിതർ ഉത്തരവാദികളാകുമെന്നതിനാൽ ഖണ്ഡനപ്രസംഗത്തിന് പതി അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാരെ ക്ഷണിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കാൻ നാട്ടുകാരനായ ഒരു മുതഅല്ലിമിനേയും കൂട്ടി വടകര വെച്ച് നടക്കുന്ന സമ്മേളനസ്ഥലത്തേക്ക് ഉസ്താദ് പുറപ്പെട്ടു. പതി ഉസ്താദിനെകണ്ടു വിഷയം പറഞ്ഞു. “ഇന്നു സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ ഉടനെനമുക്കു പോകാം. നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളവൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ പോയി സ്റ്റേജ്, പന്തൽ, മൈക്ക് പ്രചാരണം മുതലായവ

നടത്തട്ടെ. നാളെ പരിപാടി തുടങ്ങാനാകുമ്പോഴേക്ക് നമുക്കവിടെയെത്താം" പതിയുടെ പ്രതികരണമങ്ങനെയാണു്. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മുതവല്ലിയോട് പറയാൻ കൂടെയുള്ളവനെപറഞ്ഞയച്ചു. വിവരമറിഞ്ഞതോടെ ജനങ്ങൾ സജീവമായി സ്റ്റേജിന്റെ പണിയിലും പ്രചാരണ പാടികളിലും മറ്റുമായി ഊർജസ്വലതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. മഗ്നിബായപ്പോഴേക്കും ജനങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടി. ഇശാവാനിനു ശേഷം ഉസ്താദ് വന്നു. പക്ഷേ പതികൂടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്നുപറയാൻ ഉസ്താദിനേതോ വിഷമമുള്ളതു പോലെ. കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ ബുദ്ധിമാനായ മുതവല്ലി സാഹിബ് പരസ്യപ്പെടുത്തി. "പതി അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ ഒമ്പതു മണിക്കൂർ ശേഷമേ വരികയുള്ളൂ". ശേഷം ഉസ്താദിനോട് സാവധാനം കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. "പതിഉസ്താദിനെ വാദപ്രതിവാദത്തിനു വെല്ലുവിളിച്ച് കൊണ്ട് മാലവി എഴുത്തയച്ചു. അങ്ങോട്ട് പോകാൻ ഒരു സ്ഥിതനായതുകൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം വരാതിരുന്നത്" ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പിന്നെ പള്ളിയിലെ മുതിർന്ന വിദ്യാർത്ഥികളാരെങ്കിലും സംസാരിക്കട്ടെ. മുതവല്ലി പ്രതിവചിച്ചു. പക്ഷേ ഉസ്താദ് വടകരപോയവേളയിൽ മുതിർന്ന ശിഷ്യന്മാരെല്ലാം നാട്ടിൽ പോയിരുന്നതിനാൽ പള്ളിയിലാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പതിയുടെ വഅളകേൾക്കാനെത്തിയവരിൽ ഓമച്ചപ്പുഴ സ്വദേശി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല പ്രസംഗകനെന്നുമായിരുന്നില്ല. ചില വെള്ളിയാഴ്ചകളിലൊക്കെ ചുരുക്കം വാക്കുകൾ പറയാറുണ്ട്. അത്രമാത്രം. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടയടനെഉസ്താദ് ചോദിച്ചു, നീ എപ്പോഴാണ് വന്നത്? "ഞാൻ ഇപ്പോൾ വന്നതാണ്" അദ്ദേഹം പ്രത്യുത്തരം നൽകി. ഉടനെഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ വേഗം സ്റ്റേജിലേക്ക് കേരി പറഞ്ഞുട" ഇതു കേൾക്കേണ്ട താമസം അദ്ദേഹം സ്റ്റേജിൽ കയറി പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു. സുദീർഘവും ഗംഭീരവുമായിരുന്നു ആപ്രസംഗം. അതിനു മുമ്പും ശേഷവും അങ്ങനെയൊരു പ്രസംഗം അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടില്ല. അതു കേട്ടവരെ ആശ്ചര്യ ഭരിതരാക്കി. പ്രസ്തുത പ്രസംഗം ശൈഖുനായുടെ ഒരു കാര്യമാണെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ജീവിതം മുഴുവൻ വിജ്ഞാനതപസ്യയിൽ മുഴുകിയ ഉസ്താദിന്റെ ബറകത്ത് കൊണ്ട് നാഥൻ നമുക്ക് ഇരു വീട്ടിലും രക്ഷനൽകട്ടെ. ■

എല്ലാം തികഞ്ഞ പണ്ഡിതൻ

പൊന്മുള അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ

1975 ൽ വന്ധ്യരായ കോട്ടൂർ ഉസ്താദ് തിരുരങ്ങാടിക്കടുത്ത ചെറുമുക്കിൽ ദറസ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അന്നത്തെ ദറസ് വദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു വിനീതനായ ഈ ലേഖകൻ. കോഴിക്കോട് കുറ്റിച്ചിറയിൽ കുളത്തിന്റെ വക്കിൽ വെച്ച് സുന്നി-മുജാഹിദ് വാദപ്രതിവാദം നടക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു. 12 ദിവസം നീണ്ട് നിൽക്കുന്ന വാദപ്രതിവാദ വിഷയങ്ങളിൽ അവസാനവിഷയം "സ്ത്രീ ജുമുഅ:ജമാഅത്ത്" ആയിരുന്നു. മർഹൂം ഇ.കെ. ഹസൻ മുസ്ലിയാർ, ബഹു: കാന്തപുരം ഉസ്താദ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള പണ്ഡിത നേതാക്കൾ സുന്നീ പക്ഷത്ത് സ്റ്റേജിൽ ഉപവിഷ്ഠരായിരുന്നു. വാദപ്രതിവാദ സ്റ്റേജുകളിൽ കാന്തപുരം ഉസ്താദ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് തുടങ്ങുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. 12-ാ മത്തെ ദിവസം അവസാനപോയിന്റിൽ മുജാഹിദുകൾക്ക് നട്ടെല്ലൊടിക്കുന്ന രണ്ട് ഉദ്ധരണികൾ ഉസ്താദ് സഫുട്മായരീതിയിൽ വായിച്ച് അർത്ഥം പറഞ്ഞപ്പോൾ പരപുരുഷൻമാർ പങ്കെടുക്കുന്ന ജുമുഅ: ജമാഅത്തുകളിൽ സ്ത്രീകൾ പങ്കെടുക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമാണെന്നും മുജാഹിദിന്റെ വാദം ഇസ്ലാമിന് വിരുദ്ധമാണെന്നും സദ

സൂർക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഒന്നാമത്തെ ഉദ്ധരണി ഇമ്മാ
ശാഫി (റ)യുടെ ഇഖ്തിലാഫുൽ ഹദീസിൽ നിന്നും രണ്ടാ
മത്തെ ഉദ്ധരണി ഇബ്നു ഹജരിൽ ഹൈതമി (റ)
യുടെ അൽ - ഫതാവൽ കുബ്റായിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു.

ഈ രണ്ട് ഉദ്ധരണികൾ വായിച്ച് കേട്ടപ്പോൾ ഈ
രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളും നേരിൽ കാണാൻ വലിയ ആഗ്രഹമു
ണ്ടായി. പക്ഷേ അന്ന് ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നത്തെ
പോലെ സുലഭമായിരുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ മിക്ക പള്ളിക
ളിലും ദാസീ പാഠ്യപദ്ധതി അനുസരിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും
അവയുടെ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളും മാത്രമേ ലഭിക്കുകയു
ള്ളൂ. ഉപര്യുക്ത രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയിൽ പെട്ടതല്ലാ
ത്തത് കൊണ്ട് ചുരുക്കം ചില ഗ്രന്ഥശേഖരങ്ങളിൽ
മാത്രമേ അവ കാണുകയുള്ളൂ. ചാലിയം മർഹൂം ശിഹാ
ബുദ്ധീൻ അഹ്മദ് കോയ ശാലിയാത്തി (റ)യുടെ അസ്ഹ
രിയു കുതുബ്ഖാന, എടപ്പാളിനടുത്ത കുമാരനെല്ലൂർ അറ
ക്കൽ മുപ്പരുടെ കുതുബ്ഖാന, തിരുരിനടുത്ത കൈനിക്കര
പള്ളിയിലെ കുതുബ്ഖാന, താനൂർ വലിയ കുളങ്ങര
പള്ളിയിലെ കുതുബ്ഖാന തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങളാ
ണ്.

വാദപ്രതിവാദം അവസാനിച്ചതിന്റെ പിറ്റേ
ദിവസം ഈ ഉദ്ധരണികൾ വായിച്ചത് സംബന്ധിച്ച് മുതൽ
ല്ലിമുകളായ ഞങ്ങൾ കോട്ടൂർ ഉസ്താദിനോട് പറഞ്ഞു.
പക്ഷേ പ്രസ്തുത രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എവിടെ നിന്ന്
ലഭിക്കും? അൽപം അലോചിച്ച ശേഷം ഉസ്താദ് ഇപ്ര
കാരം പറഞ്ഞു. കർമ്മ ശാസ്ത്രത്തിലെ മിക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങളും
ശേഖരിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണ് കരിങ്കപ്പാറ മുഹമ്മദ് മുസ്ലി
യാർ. ഓമച്ചപ്പുഴ പുത്തൻ പള്ളിയിൽ പ്രധാനമുദ്രിസായി
രുന്നു അന്ന് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ്. ഉസ്താദിന്റെ വാക്കു
കൾ അനുസരിച്ച് ഞാനും വന്ദ്യവയോധികനായ പെരി
ഞ്ചേരി ഹസൻ മുസ്ലിയാരുടെ മകനും എന്റെ സഹപാഠി
യുമായ കുഞ്ഞ് മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരും ഓമച്ചപ്പുഴ
പുത്തൻ പള്ളിയിൽ ചെന്ന് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിനെ കണ്ടു.
ഓതുന്ന കാലം തൊട്ടെ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദെന്ന നാമം
കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യത്തെ
കാഴ്ചയായിരുന്നു ഈ സന്ദർഭം. കർമ്മ ശാസ്ത്രത്തിൽ
സാഗര തുല്യനാണെന്നും മറ്റു വിജ്ഞാനശാഖകളിൽ
വലിയ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ ഉടമയാണെന്നും കേട്ട് മനസ്സി
ലാക്കിയ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആ മഹാ മനീഷിയുമായി
എനിക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കാനോ ആശയ വിനിമയം നട

താൻ കഴിയുമോ എന്ന ഭീതിയോടെയാണ് മഹാന
 വർക്കളുടെ റൂമിലേക്ക് കടക്കുന്നത് . ഞങ്ങൾ സലാം
 ചൊല്ലിയപ്പോൾ വളരെ വിനയത്തോടെ സലാം മടക്കു
 കയും വളരെ ലളിതമായി സംസാരിക്കുകയും
 ചെയ്തതോടെ നേരത്തേയുണ്ടായിരുന്ന ഭീതിയെല്ലാം
 പമ്പകടന്നു. ഞങ്ങൾ ചെന്ന ആവശ്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു
 പിശുക്കും കാണിക്കാതെ ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമായ രണ്ട്
 ഗ്രന്ഥങ്ങളും എടുത്ത് തരികയും ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ
 കുഞ്ഞു മുഹമ്മദിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചാൽ മതി
 യെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ കുറച്ച്
 ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളും തിരിച്ചേൽപി
 കുന്നതിന് വേണ്ടി വീണ്ടും കുഞ്ഞു മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരും
 ഞാനും തന്നെ പോവുകയായിരുന്നു. ലാളിത്യത്തി
 ന്റേയും അതോടൊപ്പം പാണ്ഡിത്യത്തിന്റേയും ഉടമയായ
 കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദുമായി സംസാരിക്കാൻ താത്പര്യമു
 ണ്ടായത് കൊണ്ട് തന്നെയായിരുന്നു ഇത്. അതൊരു
 വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസമായിരുന്നു. 11 മണിക്ക് പുത്തൻ
 പള്ളിയിലെത്തി ഉസ്താദിന്റെ റൂമിൽ ചെന്നപ്പോൾ
 അന്നത്തെ പത്തീബ് കൂടിയിരുന്ന മർഹൂം അയ്യായ
 മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ ഉസ്താദിന്റെ അരികിൽ താഴ്മ
 യോടെ ഇരുന്ന് വളരെ വിനയത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു
 ണ്ടായിരുന്നു. അയ്യായ മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരെ ആദ്യമായി
 കാണുന്നതും പരിചയപ്പെടുന്നതും ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ്
 . രണ്ട് കിതാബുകളും ഉസ്താദിനെ തിരിച്ചേൽപ്പിച്ച്
 ഞങ്ങൾ റൂമിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി ജുമുഅ കഴിഞ്ഞ്
 പോകാമെന്ന് വെച്ചു. അതിനിടയിൽ പത്തീബായ മുഹ
 മദ് മുസ്ലിയാർ വന്ന് ജുമുഅക്ക് ശേഷം അൽപം
 സംസാരിക്കാൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. വലിയ പ്രസംഗ
 ക്കൊന്നുമല്ലാത്ത ഈ വിനീതൻ ആ വാക്കുകൾ മാനിച്ച്
 അരമണിക്കൂർ നേരം ജുമുഅക്ക് ശേഷം സംസാരിക്കുക
 യുണ്ടായി. എന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദും
 അവിടെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട് . ശേഷം സുന്നത്ത്
 നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ പിരിയാൻ അനുമതി ചോദി
 ച്ചു. അപ്പോൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് പോകാമെന്ന് കരിങ്കപ്പാറ
 ഉസ്താദും മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരും പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്
 ഞങ്ങൾ അവിടെ തന്നെ നിന്നു. അങ്ങനെയെങ്ങൾ നാല്
 പേരും കൂടിയിരിന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ശേഷം അനുമതി
 ചോദിച്ച് ഞങ്ങൾ തിരിച്ച് പോന്നു. ഈ കിട്ടിയ സമയ
 ങ്ങൾക്കിടയിൽ ചില മസ്അലകൾ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം
 ഞങ്ങൾ ചോദിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാറ്റിനും വിനയാനി

തനായി ലളിതമായ രീതിയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞ് തന്നു. എന്നാൽ ഈ കുടിക്കാഴ്ച അല്ലാഹുവിന്റെ തന്നെ മാനപ്രകാരം നടക്കേണ്ട ഒരു കാര്യത്തിന്റെ നിമിത്തമാകുമെന്ന് അപ്പോൾ ഓർത്തില്ല. മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് അവിടുത്തെ പൗത്രിയെ ഈ വിനീതൻ നിക്കാഹ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ ബന്ധം ഉസ്താദുമായി അടുക്കാനും അടുത്തറിയാനും സഹായകമായി.

കോട്ടൂർ ഉസ്താദിന്റെ ദറസിൽ നിന്ന് ഉപരിപഠനത്തിന് വേണ്ടി ദയൂബന്ദ് ദാറുൽ ഉലൂമിൽ പോവുകയും ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ ശേഷം കോട്ടൂർ ഉസ്താദ് നിശ്ചിത ചുരുക്ക പ്രകാരം കോട്ടക്കലിനടുത്ത കുരിയാട് നിശ്ചിത മസ്ജിദിൽ ദറസ് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു വർഷം അവിടെ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ശേഷം തലക്കടത്തൂർ വലിയ ജുമുഅത്ത് പള്ളിയിലാണ് ദറസിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്. പക്ഷേ അപ്പോഴേക്കും കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് അനാരോഗ്യം കാരണം ദറസിന് വിരാമം കുറിച്ച് വീട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാലും തലക്കടത്തൂരിനടുത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കരിങ്കപ്പാറയിൽ ഇടക്കിടെ പോയി ഉസ്താദിനെ സന്ദർശിക്കാനും സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കാനും സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലയളവിൽ ഓമച്ചപ്പുഴ താഴെ പള്ളിയിൽ നന്നമ്പ്ര സൈതാലി മുസ്ലിയാരും താനൂർ വലിയ കുളങ്ങര പള്ളിയിൽ നിറമരുതൂർ വീരാൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാരും ദറസ് നടത്തിയിരുന്നു. തലക്കടത്തൂരിന്റെ പരിസര മഹല്ലുകളിൽ നിന്ന് പലരും മസ്അലകൾക്ക് വേണ്ടി മുദരിസുമാരെ സമീപിക്കാറുണ്ട്. അന്നത്തെ പ്രധാനമുദരിസായിരുന്ന നെല്ലിക്കുത്ത് ബാപ്പുട്ടി മുസ്ലിയാരെയായിരുന്നു സമീപിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധേയത്തിന് ശേഷം ഈ വിനീതനെ സമീപിക്കുമായിരുന്നു. ഉപര്യുക്ത പണ്ഡിതന്മാരുടെ അയലത്തായത് കൊണ്ട് അവരിൽ പെട്ട ആരെങ്കിലും സമീപിച്ച് സംശയം തീർത്ത് മറുപടി പറയാൻ അവസരം ലഭിച്ചത് വലിയൊരനുഗ്രഹമായി കാണുന്നു ഞാൻ.

ഏതു മസ്അലകൾക്ക് വേണ്ടി സമീപിച്ചാലും ഈ പറയപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഫത്ഹുൽ മുഹൂനാണ് അവലംബിക്കാറ്. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ എന്റെ സംശയത്തിന് ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ നോക്കി മറുപടി പറഞ്ഞ ശേഷം കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ വലിയ കിതാബാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഖുതുബീ മുഹമ്മദ്

മുസ്ലിയാർ എല്ലാറ്റിനും ഫത്ഹുൽ മുഹൂനാണ് അവലം
 ബിച്ചിരിന്നത്. ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ അതൊരു ചെറിയ
 കിതാബായി കാണുന്നത് വേദകരമാണ്. ഏകദേശം എട്ട്
 കൊല്ലങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളെല്ലാം ഫത്ഹുൽ
 മുഹൂൻ ഓതിയത്. നഹ്വ് കിതാബും അൽഫിയയും
 പൂർത്തിയാക്കി പഠിക്കുകയും ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിന്റെ
 വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളായ "ഇആനത്ത്" "തർശീഹ്" തുട
 ങ്ങിയവ സ്വന്തമായി വായിച്ച് ബാഹ്യാർത്ഥമെങ്കിലും മന
 സ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന പ്രാപ്തിഎത്തിയതിന് ശേഷമേ
 ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ തുടങ്ങാവൂ. അപ്പോഴേ ഫത്ഹുൽ
 മുഹൂനിന്റെ ആഴവും ഗാംഭീര്യവും ഉൾക്കൊള്ളാനാവുക
 യുള്ളൂ. ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ
 ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിൽ തുഹ്ഫയുടെ പേജ്, വാളു നമ്പറു
 കൾ രേഖപ്പെടുത്തിയത് സംബന്ധിച്ച് ഞാനാരാഞ്ഞു.
 ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു. "അതൊന്നും രേഖപ്പെടു
 ത്തിയത് ഞാനല്ല ഞങ്ങളുടെ ഉസ്താദായ ഇരുമ്പാല
 ശ്ലേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരാണ്. രണ്ടാം മുദരിസ്
 കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ എന്ന പേരിലായിരിന്നു ബഹു
 മാനപ്പെട്ടവർ അറിയപ്പെട്ടിരിന്നത്. താനൂർ ഇസ്ലാഹുൽ
 ഉലൂം മദ്രസയിൽ പാങ്ങിൽ അഹ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാർ
 പ്രാധാനമുദരിസായിരുന്നപ്പോൾ രണ്ടാം മുദരിസായി
 സേവനമനുഷ്ഠിച്ചത് കൊണ്ടായിരുന്നു ഈ നാമം.
 പാനായികുളം "പുതിയാപ്പിള" അബദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാ
 രുടെ ദാസിൽ ഉസ്താദ് ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ ഓതികൊ
 ണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഓരോ മസ്അലകൾ സംബന്ധിച്ചും
 തുഹ്ഫയിൽ പ്രതിപാദിച്ചത് പാനായികുളം ഉദ്ധരിച്ച്
 കൊണ്ടിരിക്കും. ഉസ്താദ് വിശദീകരിക്കുന്ന ലാഘ
 വത്തോടെ നമുക്ക് അവകണ്ടെത്തുക സാധ്യമല്ലെന്ന്
 വിചാരിച്ച് ആ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം പത്ത് വാളുങ്ങൾ വരുന്ന
 തുഹ്ഫയിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തി വാളു പേജുകൾ നിർണ
 യിച്ച് അവരേഖപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു ഉസ്താദ്
 ചെയ്തിരുന്നത്. ഇത് മഹാ സാഹസികമാണ്. കാരണം
 ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിന്റെ ക്രമവും തുഹ്ഫയുടെ ക്രമവും
 വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി "താരിഖുസ്സു
 ലാത്ത്" (നിസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവൻ) സംബന്ധിച്ച
 ചർച്ച ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്താണെങ്കിൽ
 തുഹ്ഫയിൽ അവസാനഭാഗത്ത് ഒമ്പതാം വാളുത്തിലാ
 ണ്. ഇങ്ങനെപലയിടത്തും മാറി മറിഞ്ഞ് കിടക്കുന്നു. തു
 ഹ്ഫയിൽ ചില മസ്അലകളെല്ലാം അത് പറയേണ്ട
 അദ്ധ്യായത്തിൽ പരാമർശിച്ച് കാണില്ല. എന്നാൽ മറ്റൊരു

അദ്ധ്യായത്തിൽ അനുയോജ്യമായ സ്ഥലത്ത് അവ പരാ
മർശിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് തന്നെ ചിലപ്പോൾ സൂചന
യിൽ തെളിക്കുകയായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ വ്യക്തമായും
ചിലപ്പോൾ വ്യംഗ്യമായും പറയും. അത് കൊണ്ടാണ് ഒരു
മസ്അലയും പരാമാർശിക്കാതെ തുഹ്ഫ പോയിട്ടില്ലെന്ന്
മഹാൻമാർ പറയാൻ കാരണം. എന്നാൽ ആ നിലപാട്
ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിനുമുണ്ട്. തുഹ്ഫയുടെ രചയിതാ
വായ ഇബ്നു ഹജർ (റ)ന്റെ ശിഷ്യനല്ലേ ഫതുഹുൽ
മുഹൂൻ എഴുതിയത്.

മറ്റൊരിക്കൽ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ഫത്
ഹുൽ മുഹൂൻ തെറ്റുകൾ തീർത്ത് ശരിപ്പെടുത്തിയതിനും
ചിലയിടങ്ങളിൽ വിവിധ നൂസ്ഖകൾ എഴുതി കൊടുത്ത
തിനും അവലംബമാക്കിയത് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ
ചോദിച്ചു. അവിടന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'പ്രായനമായും
എന്റെ ഉസ്താദായ ഇരുമ്പാലശ്ശേരിയുടെ ഫത്ഹുൽ
മുഹൂൻ തന്നെ. എന്റെ പിതാവായ സുഹിമുസ്ലിയാരുടെ
ഫത്ഹുൽ മുഹൂനും ഭാര്യപിതാവായ കോടഞ്ചേരി
ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുഹൂനും ചിലയിടങ്ങളിൽ അവ
ലംബിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ സാഹസപ്പെട്ട് എഴുതിയ ഈ
ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ ഫോട്ടോകോപ്പി എടുത്ത്
വിൽപ്പനച്ചരക്കാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു കിട്ടാക്കനിയായി
രുന്നു. തലക്കടത്തുരിൽ വെച്ച് ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ ദറസ്
ആരംഭിച്ചപ്പോൾ വീട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന കരിങ്കപ്പാറ
ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ കിട്ടുമെന്ന് കരുതി
അവിടെ ചെന്നു. അപ്പോൾ അവിടന്ന് ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു.
ഇപ്പോൾ ദറസില്ലെങ്കിലും ആരെങ്കിലും വല്ല മസ്അലയും
ചോദിക്കാൻ വന്നാൽ പറഞ്ഞ് കൊടുക്കാൻ ഫത്ഹുൽ
മുഹൂൻ ആവശ്യമാണ്. വിട്ട് തരാൻ പറ്റില്ലെന്നർത്ഥം.
കുറച്ച് ആലോചിച്ചിരുന്ന ശേഷം ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു.
തത്കാലം കൊണ്ട് പോകാം. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ
തിരിച്ച് കൊണ്ട് വരണം. ഏതായാലും രണ്ടാഴ്ചക്ക് കിട്ടി.
കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യനും അന്ന് ഓമച്ചപ്പഴ
മേൽമുറി പള്ളിയിൽ മുദ്രിസുമായിരുന്ന മർഹൂം കുറ്റി
പ്പുറം മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുമായി കണ്ടപ്പോൾ രണ്ടാഴ്ച
ത്തേക്ക് ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ വാങ്ങിയത്
സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞു മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ പറ
ഞ്ഞു. എങ്ങനെകിട്ടിപ്പോയി? ഞങ്ങൾ ഓതുന്ന കാലത്ത്
ഞങ്ങൾക്ക് തന്നെ ഇങ്ങനെവിട്ട് തരാറില്ല. നാട്ടിൽ പോകു
മ്പോഴടക്കം ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ കൊണ്ട് പോകാനാണ്

പതിനാലു മുതൽ പെരുകെട്ടി മരുമകൻ ആയത് കൊണ്ട് വിട്ടു
 തന്നതാകാം നിങ്ങൾക്ക്.

സ്തോദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുജൂനിൽ നിന്ന് കാല
 കർത്തി എഴുതിയ ശിഷ്യൻമാരിലെ

ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുജൂനിൽ നിന്ന് കാല
 പഴക്കമുണ്ട് പക്ഷെ പകർത്തി എഴുതിയ ശിഷ്യൻമാരിലെ
 മർഹും കുറ്റിപ്പുറം മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ,
 കോട്ടൂർ ഹസൻ മുസ്ലിയാർ, വൈലത്തൂർ ബാവ
 മുസ്ലിയാർ ഉസ്താദിന്റെ ദറസിൽ മാത്രം പഠിച്ച് ഓമച്ച
 പുള്ളി പുത്തൻ പള്ളിയിൽ ഉസ്താദിന്റെ കൂടെ രണ്ടാം മുറ
 റിസായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയും ഇപ്പോഴും അവിടെ
 തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന തരുരങ്ങാടി ഹസൻ
 മുസ്ലിയാർ തുടങ്ങിയവർ. ഇവരെല്ലാം മികവുള്ള കർമ്മ
 ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരാണ്.

മഹാൻമാരായ വിവിധ ഉസ്താദുമാരുടെ ദ
 സിൽ പഠിച്ച ഒരു മഹൽ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാണ്
 വന്ധ്യരായ തിരുരങ്ങാടി ബാപ്പു മുസ്ലിയാർ. ഒരു സന്ദർഭ
 ത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത് ഞാനോർക്കുന്നു. പല
 ഉസ്താദുമാരിൽ നിന്ന് ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ കരിങ്ക
 പ്ലാറ ഉസ്താദിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. എന്ത് സംശയ
 ങ്ങളും ചോദിക്കാം. ശരിക്കും ആലോചിച്ച് ഉറപ്പാക്കിയ
 ശേഷമേ മറുപടി പറയുകയുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ മറുപടി പറ
 യാതെ ഞാനൊന്നു കൂടി നോക്കട്ടെ എന്ന് പറയും. ഉറപ്പാ
 ക്കിയ ശേഷം മാത്രം മറുപടി നൽകും. എന്ത് ചോദി
 ച്ചാലും ഉടൻ മറുപടി പറയുക എന്ന ശൈലി ഉസ്താദി
 നില്ല. അത് കൊണ്ട് തന്നെ പറഞ്ഞത് തിരുത്തി പറയേണ്ട
 ആവശ്യം വരില്ല. പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇളകാത്ത വിധം ഉറ
 ച്ചതായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം.

ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം അവിടുത്തെ പാണ്ഡിത്യം സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഇബാദത്ത്, സൂക്ഷമത, ലാളിത്യം, സൽസ്വഭാവം, വിനയം തുടങ്ങിയ ഗുണമേൻമകൾ കൂടി മേളിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു മഹാനവർകൾ. മറ്റുള്ളവരുടെ അരികിൽ നിന്നും വല്ല പാരിതോഷികം ഇച്ഛിക്കുകയോ വളരെ ആവശ്യമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ പോലും വല്ല സഹായവും കമ്മിറ്റിക്കാരിൽ നിന്നോ വ്യക്തികളിൽ നിന്നോ ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുന്ന “തവക്കുൽ” മാത്രമായിരുന്നു അവിടുത്തെ അവലംബം. മാറ്റൊരാളുടെ കുറ്റം പറയുന്നതും അത് കേൾക്കുന്നതും വലിയ വെറുപ്പായിരുന്നു. അരീക്കാട് പള്ളി പ്രശ്നം വിവാദമായപ്പോൾ കാന്ത

പുരം ഉസ്താദിനെകുറ്റപ്പെടുത്തി ഒരു പണ്ഡിതൻ ചന്ദ്രികാ ദിനപത്രത്തിൽ എഴുതുകയുണ്ടായി. ഇത് സംബന്ധിച്ച് ഉസ്താദിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ആരോ സംബന്ധിച്ച് അവിടുന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞതിന് ഈ ലേഖകൻ സാക്ഷിയാണ്. "അങ്ങനെയൊന്നും എഴുതാനോ പറയാനോ പാടില്ല. ഉള്ളതാണെന്നുറപ്പായാൽ തന്നെ പറയാൻ പാടില്ലെന്നല്ലേ നിയമം. കുറ്റമില്ലാത്ത ഒരാളും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അവിയാക്കൾ മാത്രമേ അതിൽ നിന്നൊഴിവുള്ളൂ. ആഖിറത്തിൽ വെച്ച് ഓരോരുത്തരുടെയും കെട്ടുകൾ ആഖിറമ്പോൾ മാത്രമേ അവരവർ ചെയ്ത കുറ്റങ്ങൾ അഴിക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റൊരാളുടെ കുറ്റം നാം മറച്ച് വെച്ചു നമ്മുടെ കുറ്റവും മറക്കപ്പെടും. മറിച്ച് അവ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വലിച്ചിട്ടാൽ അവന്റെ കുറ്റങ്ങൾ നാളെ ആഖിറത്തിൽ വെച്ച് കോടാനുകോടി ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ആഖിറബരം ചെയ്യപ്പെടും". എത്ര വിലപ്പെട്ട വാക്കുകളാണിത്. ഇന്നത്തെ പണ്ഡിതൻമാരടക്കമുള്ള ജനങ്ങൾ ഇത് ഓർത്തിരുണെങ്കിൽ!

ഇതിനെല്ലാം പുറമേ വിവിധ ത്വരീഖത്തുകളുടെ ദിക്റുകളും മറ്റു ഇജാസത്തുകളും വിശേഷപ്പെട്ട ചിലർക്കെല്ലാം കൊടുക്കുക കൂടി ചെയ്തിരുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു മഹാനവർകൾ. സമസ്ത കേരള സുന്നി യുവജനസംഘം സുപ്രിം കൗൺസിൽ അംഗമായ വൈലത്തൂർ സയ്യിദ് യൂസുഫ് കോയ തങ്ങൾ അവരിൽ പെട്ടവരത്രെ. ജുല്ലൂൽ വളാഇഫ്, രിഫാഇ ത്വരീഖത്തിന്റെ ദിഖ്റുകൾ, ഹദ്ധാദ് റാത്തീബ്, അസ്മാഉൽ ഹുസ്നാ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ സ്വീകരിച്ചതെന്ന് തങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. ജുല്ലൂൽ വളാഇഫിന്റെ ഇജാസത്ത് മർഹൂം കൂട്ടായി ചട്ടിക്കൽ അബ്ദുല്ല കൂട്ടി മുസ്ലിയാരിൽ നിന്നും, രിഫാഇ ത്വരീഖത്തിന്റെ ദിക്റുകൾ മർഹൂം വാളക്കുളം അബ്ദുൽ ബാരി മുസ്ലിയാർ, അവരുടെ പിതാവ് കോയമുട്ടി മുസ്ലിയാർ എന്നിവരിൽ നിന്നും ഹദ്ധാദ് റാത്തീബ് ഖുതുബി മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ, ഇരുമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ, പുതിയാപ്പിള്ള അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാർ തുടങ്ങിയവരിൽ നിന്നുമാണ് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് സ്വീകരിച്ചതെന്ന് വൈലത്തൂർ തങ്ങൾ പറയുന്നു.

മരണത്തോടനുബന്ധിച്ച രോഗ സമയത്ത് കോട്ടക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല കോളേജിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ ആയിരുന്ന ഡോ: ബാലരാമനെകാണിക്കാൻ വേണ്ടി കൊണ്ട്

പോയപ്പോൾ പരിശോധനക്കിടയിൽ കയ്യിന്റെ മുട്ടിലുണ്ടാ
തിരുന്ന ഒരു മുഴ ഡോക്ടറുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. അത്
കിറിക്കളയുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞപ്പോൾ
അത് വേണ്ടത് ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞ
ശേഷം വീണ്ടും ഡോക്ടറെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ആ മുഴ
കണ്ടില്ല. അത് കിറിക്കളഞ്ഞതൊന്നുമല്ലെന്ന് മനസ്സിലായ
പ്പോൾ ഡോക്ടർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഇത് ഇദ്ധേഹ
ത്തിന്റെ ദിവ്യത്വം മാത്രമാണ്. ഈ സംഭവത്തിന് ദൂക്
സാക്ഷിയാണെന്ന് വൈലത്തൂർ തങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടാ
യി. തങ്ങൾ പറഞ്ഞ ഒരു സംഭവം കൂടി ഉദ്ധരിച്ച് ഈ കുറി
പ്പിന് വിരാമമിടാം. ഒരു ദിവസം രാത്രി ഉറക്കത്തിൽ കരിങ്ക
പ്പാറ ഉസ്താദിനെതങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിൽ ദർശിച്ചു.
ഉസ്താദ് തങ്ങളോട് ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചുവത്രെ; 'തങ്ങളെ
നിങ്ങൾക്ക് മരിക്കേണ്ടേ? കോഴിക്കോട് ഹോസ്പിറ്റലിൽ
കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഉസ്താദിനെ സന്ദർശിക്കണമെന്ന് ഉറക്ക
ത്തിൽ നിന്നുണർന്നപ്പോൾ തങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ
തുടർന്ന് തന്നെ ഉസ്താദ് വഹാത്തായ വിവരമാണ്
തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചത്. ഉസ്താദ് വഹാത്തായ അന്ന് മുതൽ
ഈ കഴിഞ്ഞ ആണ്ട് നേർച്ച വരെ എല്ലാ ആണ്ട് നേർച്ച
കളും വിപുലമായി തന്നെ തങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ്
 നടന്ന് വരാറുള്ളത്. തുടർന്നും ഇത് നടത്താൻ
തങ്ങൾക്കും സഹകാരികൾക്കും അല്ലാഹു തൗഫീഖ്
ചെയ്യട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് ദുആ ചെയ്യാം.

സ്നേഹനിധിയായ ശൈഖുനാ

പെരുവള്ളൂർ അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാർ

ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ ഉസ്താദിനോടൊപ്പം ഓതാൻ കൂടിയത്. ഞാൻ ഉസ്താദിനടുത്തെത്താനും പഠിക്കാനുമെല്ലാം കാരണക്കാരൻ എന്റെ ആദ്യ കാല ഉസ്താദും ഓമച്ചപ്പുഴ താഴെ പള്ളിയിൽ മറപെട്ടുകിടക്കുന്നവരുമായ ഉണ്ണീൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാരാണ്. ഇരുമ്പുചോലക്കൽ പള്ളിയിലാണ് ഉസ്താദിനോടൊപ്പം (ഉണ്ണീൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാരോടൊപ്പം) ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്നത്. ഉസ്താദ് ഇടക്കിടെ ഒരു പ്രത്യേക ഹാലിൽ നാടുവിടും. കുന്നുംപുറത്തിനടുത്ത ചെട്ട്യാട് പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് ഉസ്താദ് ഇപ്രകാരം നാടുവിട്ടു. ഞാൻ തുടർന്ന് ഓതിയത് ഇരുമ്പുചോലയിലാണ്. ആയിടെ പഴയ ഉസ്താദിനെ (ഉണ്ണീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാരെ) കാണാൻ ഞാനും ഇന്ത്യൻ മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരും തീരുമാനിച്ചു. അന്വേഷണത്തിനൊടുവിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച വിവരം അദ്ദേഹം ഓമച്ചപ്പുഴ എന്ന സ്ഥലത്ത് കരിങ്കപ്പാറ മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ ദർസിൽ ഉണ്ടെന്നാണ്. വാഹനസൗകര്യമൊന്നുമില്ലാത്ത അക്കാലത്ത് ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ ഞങ്ങൾ ഓമച്ചപ്പുഴയിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ ദർസന്വേഷിച്ചാണ് ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയത്. ഏകദേശം ഓമച്ചപ്പുഴ പള്ളിക്കടുത്തെത്തിയപ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്ന് പള്ളിയിലേക്ക് പോകുന്ന കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിനെ കണ്ടു. ഉസ്താദിനോടും (ഉസ്താദാണെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടില്ല) ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു: മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ ദർസെവിടെയാണ്? എന്റെ കൂടെ പോരു... ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് താനൂരിൽ നിന്ന് വന്നു
ടൺ ആദ്യം ദർസ് തുടങ്ങിയത് ഓമച്ചപ്പുഴ താഴെ പള്ളിയി
ലായിരുന്നു. നന്നപ്ര സൈതാലി മുസ്‌ലിയാർ, കുഞ്ഞി
മോൻ ഫൈസിയുടെ എളാപ്പ എന്നീ മുസ്‌ലിയാർ, എന്റെ
ഉമ്മയുടെ അമ്മാവൻ വലിയോറ മുഹ്യിദ്ധീൻ മുസ്‌ലി
യാർ എന്നിവർ അവിടെ ഉസ്താദിനോടൊപ്പം ഓതാനു
ണ്ടായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഉസ്താദ് പരപ്പനങ്ങാടി
പള്ളിയിൽ ദർസ് നടത്തി. പ്രസിദ്ധനായ കമ്മുണ്ണി മുസ്‌ലി
യാരുപ്പാപ്പയുടെ മകൻ കുറ്റൂർ അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്‌ലി
യാർ, വഹാബി ആചാര്യനായ ഉമർ മൗലവി എന്നിവർ
അവിടെ മുതഅല്ലിംകളായുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്ത്
സുന്നത്ത് ജമാഅത്തിന് വേണ്ടി ശക്തിയായി വാദിക്കു
കയും എതിരാളികളെ എവിടെവെച്ചും ചോദ്യം ചെയ്യാ
നൊരുമ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നയാളായിരുന്നു ഉമർ മൗലവി.
അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ചായക്കടക്കാരുടെ വഹാബിസഭ
ത്താടു ചെറിയൊരു ചായ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നയാളായിരുന്ന
തു. ചായ കുടിക്കാൻ കുറ്റൂർ അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്‌ലി
യാരും ഉമർ മൗലവിയും ഒന്നിച്ചാണ് പോവുക. കടയുടെ
മെയെ ചുടാക്കാൻ ഇബ്നു അബ്ദിൽ വഹാബ് ജാല്യം (പിഴ
ച്ചവർ) മുളില്ല (പിഴപ്പിക്കുന്നവൻ) മാണ് തുടങ്ങിയ കാര്യ
ങ്ങൾ ഉമർ മൗലവി ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയും. ഇരുവരും
പ്രശ്നമാകുമ്പോൾ അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്‌ലിയാർ അത്
പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു ദിവസം അബ്ദുറഹ്മാൻ
മുസ്‌ലിയാർ സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ ഉമർ മൗലവി
തനിയെ ചായക്കുടിക്കാനിറങ്ങി. അന്ന് ചായ കിട്ടാൻ

അൽപം വൈകുകയുണ്ടായി ചെയ്തതോടെ ഉമർ മാലവി
 എന്തോ പറഞ്ഞു. നേരത്തേ ദേഷ്യം മനസ്സിലുള്ള കടയ
 5 മ ഇതുകൂടിയായപ്പോൾ മാലവിയെ വന്നു തല്ലി
 ഇതോടെ നാട്ടിലാകെ പ്രശ്നമായി. ആ തല്ലി
 ഉസ്താദ് നാട്ടിൽ പോയതായിരുന്നു. ഉസ്താദിന് ശിഷ്യ
 രോട് അങ്ങേയറ്റത്തെ സ്നേഹമായിരുന്നു. അവർക്കു
 വേണ്ടി എന്തു ത്യാഗം സഹിക്കാനും ഉസ്താദ് തയ്യാറായി
 രുന്നു. പരപ്പനങ്ങാടിയിലെ പ്രശ്നത്തിൽ തയ്യാറായി
 ശിഷ്യരെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത് ഞാനാണ്. അവരുടെ എന്റെ
 ങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ടത് ഞാനാണ്, നാട്ടുകാരല്ല പ്രശ്ന
 തായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ നിലപാട്. ഉസ്താദ് എന്ന
 അവിടുത്തെ ദർസ് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടർന്ന് ഉസ്താദിന്റെ ദർസ് നടന്നത് കുറ്റൂർ
 അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാരുടെ നാട്ടിൽതന്നെയാണ്.
 ആ കാലത്താണ് ഉസ്താദിന്റെ മുത്തപുത്രി ജനിക്കുന്നത്.
 കുട്ടിയുടെ ജനനവാർത്ത അറിയിക്കാനെത്തിയയാൾക്ക് 3
 രൂപയോ 5 രൂപയോ (അന്നത്തെ വലിയ സംഖ്യയാണ്)
 കൊടുക്കാനുള്ള സംവിധാനവും ഉസ്താദ് ചെയ്തു.
 അത്തരം വിഷയങ്ങളിലൊന്നും ഉസ്താദ് ഒരു പിശുക്കും
 കാണിച്ചിരുന്നില്ല. അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാരാണ്
 ഇക്കാര്യമൊക്കെ എനിക്ക് പറഞ്ഞുതന്നത്.

കുറ്റൂരിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞ ശേഷം ഉസ്താദ് ദർസ്
 നടത്തിയത് അരീക്കോടിനടുത്ത നെല്ലാര എന്ന പ്രദേശ
 താണ്. ഉസ്താദിനോട് അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിയി
 രുന്ന ഉണ്ണീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാരാണ് അങ്ങോട്ട് കൊണ്ടു
 പോയത്. അവിടെനിന്നാണ് വൈലത്തൂരിനടുത്തുള്ള
 ചെലൂരിൽ ദർസ് നടത്താനായി ഉസ്താദ് എത്തിയത്.
 ചെലൂരിൽ വളരെക്കാലം ദർസ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രശസ്ത
 രായ പല പണ്ഡിതരും അവിടെ ഓതി പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 അസ്ഹരി തങ്ങൾ, പെരുമ്പടപ്പ് അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലി
 യാർ, വൈലത്തൂർ ബാവ മുസ്ലിയാർ, കുണ്ടൂർ അബ്ദുൽ
 ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം അക്കൂട്ടത്തിൽ
 പെടുന്നു.

അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാരാണ് ഓമച്ചപ്പുഴ
 യിൽ നിന്ന് ഉസ്താദിനെപെരുമ്പടപ്പിലേക്ക് കൊണ്ടുപോ
 യത്. രണ്ടുമൂന്നു തവണ അങ്ങോട്ട് ക്ഷണിച്ചു. ആദ്യം പറ
 ഞ്ഞത് ഒന്നുകിൽ ദർസ് നടത്താൻ വരണം. അല്ലെങ്കിൽ
 ദർസ് തുടങ്ങിത്തരികയെങ്കിലും വേണം എന്നായിരുന്നു.

ഉസ്താദ് ഇക്കാര്യം അന്ന് മോല്യേരുപ്പാപ്പ ദർസിന്റെ
എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കാൻ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന കുഞ്ഞു
ബി മുസ്ലിയാരോട് പറഞ്ഞു. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും
പ്രതികരണങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. അബ്ദുറഹ്മാൻ
മുസ്ലിയാർ വീണ്ടും വന്ന് നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ ഉസ്താദ്
വരാമെന്നെൽക്കുകയും ഈ കാര്യം കുഞ്ഞലവി മുസ്ലി
യാരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ടി.പി. ഹസ്സൻ
മുസ്ലിയാരെ മറ്റൊരാൾ വരുന്നത് വരെ പുത്തൻപള്ളി
യിൽ മുദർരിസായി നിർത്തി ബാക്കിയുള്ളവരോടൊപ്പം
പെരുമ്പടപ്പിലേക്ക് പോയി. 35-ഓളം വിദ്യാർത്ഥികളായി
രൂന്നു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത്.

ഏകദേശം 6 വർഷത്തോളം ഉസ്താദ് പെരുമ്പട
പ്പിൽ ദർസ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ഓമച്ചപ്പുഴക്കാരുടെ
നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി വീണ്ടും ഓമച്ചപ്പുഴയിലേക്ക്
തന്നെ വരികയായിരുന്നു. ടി.പി. ഹസൻ മുസ്ലിയാരെ
പെരുമ്പടപ്പിൽ മുദർരിസായി തീരുമാനിച്ച ശേഷമായി
രുന്നു ഈ തിരിച്ചുവരവ്. എന്നോട് പെരുമ്പടപ്പിൽ തന്നെ
നിൽക്കാനാവാശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ എനിക്കവിടെ തന്നെ
നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. പെരുമ്പടപ്പിലെ ദർസ് പലതു
കൊണ്ടും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. 60-ഓളം താമസിച്ചു പഠി
ക്കുന്ന പണ്ഡിതരും തൊട്ടടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ
നിന്നെല്ലാം ദിവസവും വന്നുപോകുന്ന അനേകം പണ്ഡി
തർ വേറെയും. ഉസ്താദിനേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവർ,
കുതുബി മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ, പാനായിക്കുളം തുട
ങ്ങിയ പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠരിൽ നിന്ന് അറിവ് നുകർന്നവ
രെല്ലാം അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുതുബിയുടെ
ശിഷ്യനായ പരൂർ അബ്ദു മുസ്ലിയാർ, പാനായിക്കുള
ത്തിന്റെ മകൻ അഹ്മദ് അബൂതുറാബ് ബാലവി എന്നിവർ
ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം. സദാസജീവമായ ദർസ്
കാണാനും മസ്അല ചോദിക്കാനുമായി ധാരാളം സന്ദർശ
കർ എപ്പോഴുമുണ്ടാകും. പെരുമ്പടപ്പ് വലിയതിന്റെ ശരീകാ
യിരുന്ന ഞമനക്കാട് സൈനുദ്ധീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ
വീടുപൊളിച്ചു പള്ളിയാക്കിയപ്പോൾ വിബ്ബല ശരിയാ
ക്കാൻ ഉസ്താദിനെയായിരുന്നു കൊണ്ടുപോയത്.
അന്നൊക്കെ ഖാദിമായി കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത് ഈ വിനീ
തനായിരുന്നു. വളരെ സൂക്ഷമതയോട് കൂടി മാത്രമേ
ഉസ്താദ് ഈ വിഷയങ്ങളൊക്കെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരു
ന്നുള്ളൂ. തിരുരങ്ങാടി ബാപ്പാമുസ്ലിയാർ പറയാറുണ്ട്.
'ചെറിയ കിതാബായ മുതഫർരിദ് ഓതിക്കൊടുക്കുകയാ
ണെങ്കിലും വലിയ ഇനായതാ (പരിഗണന)ണ്

ഉസ്താദ് ഇക്കാര്യം അന്ന് മോലയുരുപ്പാപ്പ ദർസിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കാൻ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന കുഞ്ഞു ലവി മുസ്ലിയാരോട് പറഞ്ഞു. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും പ്രതികരണങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാർ വീണ്ടും വന്ന് നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ ഉസ്താദ് വരാമെന്നേൽക്കുകയും ഈ കാര്യം കുഞ്ഞുലവി മുസ്ലിയാരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ടി.പി. ഹസ്സൻ മുസ്ലിയാരെ മറ്റൊരാൾ വരുന്നത് വരെ പുത്തൻപള്ളിയിൽ മുദർരിസായി നിർത്തി ബാക്കിയുള്ളവരോടൊപ്പം പെരുമ്പടപ്പിലേക്ക് പോയി. 35-ഓളം വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത്.

ഏകദേശം 6 വർഷത്തോളം ഉസ്താദ് പെരുമ്പടപ്പിൽ ദർസ് നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ഓമച്ചപ്പുഴക്കാരുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി വീണ്ടും ഓമച്ചപ്പുഴയിലേക്ക് തന്നെ വരികയായിരുന്നു. ടി.പി. ഹസ്സൻ മുസ്ലിയാരെ പെരുമ്പടപ്പിൽ മുദർരിസായി തീരുമാനിച്ച ശേഷമായിരുന്നു ഈ തിരിച്ചുവരവ്. എന്നോട് പെരുമ്പടപ്പിൽ തന്നെ നിൽക്കാനാവാശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ എനിക്കവിടെ തന്നെ നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. പെരുമ്പടപ്പിലെ ദർസ് പലതുകൊണ്ടും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. 60-ഓളം താമസിച്ചു പഠിക്കുന്ന പണ്ഡിതരും തൊട്ടടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ദിവസവും വന്നുപോകുന്ന അനേകം പണ്ഡിതർ വേറെയും. ഉസ്താദിനേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവർ, കുതുബി മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ, പാനായിക്കുളം തുടങ്ങിയ പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠരിൽ നിന്ന് അറിവ് നുകർന്നവരെല്ലാം അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുതുബിയുടെ ശിഷ്യനായ പരുർ അബ്ദു മുസ്ലിയാർ, പാനായിക്കുളത്തിന്റെ മകൻ അഹ്മദ് അബൂതുറാബ് ബാലവി എന്നിവർ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം. സദാസജീവമായ ദർസ് കാണാനും മസ്അല ചോദിക്കാനുമായി ധാരാളം സന്ദർശകർ എപ്പോഴുമുണ്ടാകും. പെരുമ്പടപ്പ് വലിയുടെ ശരീകായിരുന്ന ഞമനക്കാട് സൈനുദ്ധീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ വീടുപൊളിച്ചു പള്ളിയാക്കിയപ്പോൾ ഖിബ്ല ശരിയാക്കാൻ ഉസ്താദിനെയായിരുന്നു കൊണ്ടുപോയത്. അന്നൊക്കെ ഖാദിമായി കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത് ഈ വിനീതനായിരുന്നു. വളരെ സൂക്ഷമതയോട് കൂടി മാത്രമേ ഉസ്താദ് ഈ വിഷയങ്ങളൊക്കെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. തിരുരങ്ങാടി ബാപ്പുമുസ്ലിയാർ പറയാറുണ്ട്. 'ചെറിയ കിതാബായ മുതഫർരിദ് ഓതിക്കൊടുക്കുകയാണെങ്കിലും വലിയ ഇനായതാ (പരിഗണന)ണ്

മോഡ്യർക്ക് എന്ന്. ഞാനെങ്കാട് വിസ്ഫലയുടെ ദിശ നിർണ്ണയം നടത്തവേ ഉസ്താദ് വളരെ സാവധാനം ചെയ്യുന്നതു കണ്ട് പ്രശസ്തനായ ആശാരിക്ക് ദേഷ്യം പിടിച്ചു. അയാളെന്തോ പറഞ്ഞു. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഒരാളെയും ഉസ്താദ് പേടിച്ചിരുന്നില്ല. തിരിച്ച് പ്രതികരിച്ചു. അതോടുകൂടി ആശാരിക്കൊരുതരം വിറയലനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ ഉസ്താദിനോട് മാപ്പിരുന്നു.

ശിഷ്യരുടെ അവസ്ഥാ വിശേഷങ്ങളെല്ലാം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി നിർധനരെ രഹസ്യമായി വളരെയധികം സഹായിക്കുമായിരുന്നു സ്നേഹനിധിയായ ഉസ്താദ്. ശിഷ്യനായിരുന്ന കുറ്റിപ്പുറം മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ തിരുർ നേഴ്സിംഗ് ഹോമിൽ വഹാത്തിനുകാരണമായ അസുഖവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു ചികിത്സയിൽ കഴിയുന്ന ഉസ്താദിനെകാണാൻ ചെന്നു. പിന്നീട് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എനിക്കിനി ആരുമില്ല. എന്റെ പിതാവിന്റെ സ്ഥാനത്തായിരുന്നു ഉസ്താദ്'. വളരെ പാവപ്പെട്ട വ്യക്തിയായിരുന്നു കുറ്റിപ്പുറം മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ. പഠനത്തിനു ശേഷവും ഇടക്കിടെ ഉസ്താദിന്റെയടുത്ത് വരും. പിന്നീട് രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞേ പോകൂ. അത്രയും സമയം ഭക്ഷണവും താമസവുമെല്ലാം ഉസ്താദിനോടൊപ്പമായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ ദർസ് നിർത്തിയ ശേഷം നാട്ടിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഉസ്താദിനൊരു കത്തെഴുതി. 'എനിക്കങ്ങോട്ടുവരാൻ ചില വിഷമങ്ങളുണ്ട്'. ഇതുമാത്രമായിരുന്നു കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ഉസ്താദ് കത്ത് കിട്ടിയ ഉടനെ അങ്ങോട്ട് വരാനുള്ള കാശും വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള കാശും അയച്ചുകൊടുത്തു. അത് കിട്ടി വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങിയ ശേഷമായിരുന്നു മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ ഉസ്താദിനെകാണാൻ വന്നത്. ഇക്കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് അസുഖബാധിതനായ ഉസ്താദിനെകണ്ട് ദുഃഖം താങ്ങാനാവാതെ അദ്ദേഹം കരഞ്ഞത്.

പട്ടിക്കാട് ജാമിഅ: നൂരിയ്യയുടെ രണ്ടാം സന്നദ്ധനത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള പരീക്ഷ നടത്താൻ സ്വദേശത്തുള്ള ഉസ്താദ്, കണ്ണിയത്ത് ഉസ്താദ് എന്നിവരോടൊപ്പം ഉസ്താദുമുണ്ടായിരുന്നു. പെരുമ്പടപ്പിൽ നിന്ന് ഉസ്താദിനോടൊപ്പം ഞാനും പോയിരുന്നു. 8 ദിവസത്തോളം അവിടെ താമസിച്ച് ഉത്തരക്കടലാസുകളെല്ലാം നോക്കിയ ശേഷമാണ് തിരിച്ചുപോന്നത്. സ്വദേശത്തുള്ള മുസ്ലിയാരും കണ്ണിയത്തും ഇടക്കിടെ റൂമിൽ വരികയും

കുശലാനുഷം നടത്തുകയും ചെയ്യും. കാൽമുട്ടിന് തൊട്ടുതാഴെ മാത്രം എത്തുന്ന ഓട്ടയുള്ള നീളൻ കുപ്പായ വുമിട്ട് വുമിൽ വന്ന സ്വദേശത്തുള്ള ഉസ്താദിനോട് ഉസ്താദ് തമാശ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെപ്പോലെ യുള്ള വലിയ ആളുകൾ കീറക്കുപ്പായവുമിട്ട് നടന്നാൽ മതിയോ? ഉസ്താദിന്റെ ഈ തമാശ എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞിട്ടില്ല. കോട്ടുമല ഉസ്താദിനോടും ഉസ്താദിന് വലിയ ബന്ധമായിരുന്നു.

ഉസ്താദിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉസ്താദ് കൈപറ്റ മമ്മൂട്ടി മുസ്ലിയാരാണ് എന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. കൈപറ്റ ബീരാൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാർ എന്നോട് പറഞ്ഞത് ഓർക്കുകയാണ്. 'ഞങ്ങൾ ഒരുപാട് ആളുകൾ മമ്മൂട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ അടുത്ത് അൽഫിയ ഓതിയിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞയാൾ മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരായിരുന്നു'. പിന്നീടാണ് വാളക്കുളം അബ്ദുൽബാരി മുസ്ലിയാരുടെ അടുത്തേക്ക് പഠിക്കാൻ എത്തുന്നത്. കാനാഞ്ചേരിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു ഇത്. ഫത്ഹുൽ മുഹമ്മദ് ഓതുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ശേഷമാണ് താനൂരിലെത്തുന്നത്. പാങ്ങിലും ഇരിമ്പാലശ്ശേരി ഉസ്താദും അവിടെ വെച്ചാണ് ഉസ്താദുമാരായിത്തീരുന്നത്. ഉസ്താദ് അലൽ ഇത്ഥാഖ് (നിരുപാധികം) ശൈഖുനാ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ഇരുമ്പാലശ്ശേരി ഉസ്താദാണ്. അത്രയും വലിയ ഇൽമിന്റെ ബഹ്റായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

പട്ടിക്കാട് പരീക്ഷ നടത്താൻ പോയ സന്ദർഭം. ക്ഷേണം കഴിക്കാനിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണിയത്ത് ഉസ്താദിനോട് സ്വദേശത്തുള്ള ഉസ്താദും കോട്ടുമല ഉസ്താദും ഇ. കെ. യുമെല്ലാം ഓരോ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. (കരികുപ്പാറ ഉസ്താദ് അന്നേരം മൗനം ദീക്ഷിക്കും) അൽപം ആലോചിച്ച ശേഷം കണ്ണിയത്ത് മറുപടിയും പറയും. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടി ഒരു പ്രത്യേക രൂപത്തിലായിരിക്കും മറുപടി പറയുക. ഒരിക്കൽ കണ്ണിയത്ത് ഉസ്താദ് തിരിച്ച് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു: ജുമുഅ സ്ഥാപിക്കാൻ ചുരുങ്ങിയത് എത്ര ആൾ വേണമെന്നാണ് ഖുർആൻ കൊണ്ട് തെളിയുക? ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. എങ്കിൽ അതിനുത്തരം കരികുപ്പാറ പറയട്ടെ! കണ്ണിയത്ത് ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. 4 ആളുകളെക്കൊണ്ട് ജുമുഅ നിർത്താമെന്ന് ഖുർആൻ കൊണ്ട് തെളിയും اذا نودي للصلاة فاسعوا എന്ന ആയത്തിലെ (നിങ്ങൾ ധൃതിയിൽ പുറപ്പെടുവിൻ)

എന്നത് ശരിയാകാൻ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയത് മൂന്നാളുകൾ വേണമല്ലോ. പിന്നെ ബാങ്ക് വിളിച്ച ഒരാളും. കരികപ്പാറ ശരി. ഞാനിതെന്നിനാണ് ചോദിച്ചതെന്നറിയുമോ? അതാണ് പ്ലാറ കിതാബ് തിരിയുന്നയാളാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കിത്തരാതാണ് ഞാനിത് ചോദിച്ചത്.

വളരെ സൂക്ഷിച്ച് മാത്രമേ ആധ്യാത്മിക രംഗത്ത് അറിയപ്പെട്ടവരോട് ഉസ്താദ് ഇടപഴകിയിരുന്നുള്ളൂ. അവർ വലിയ മഹാത്മാർ ആയിരിക്കാം. അവരുടെ അടുത്ത് പോയാൽ അവർ പറയുന്നത് പൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കണം. അല്ലാതെ അത്തരമൊരു പോക്കിനർത്ഥമില്ല. അതേസമയം നാം പോകുന്നത് തെളിവായി പിടിച്ച് ജനങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലാത്തതിടത്തേക്ക് എത്തിപ്പെടരുതല്ലോ. അക്കാലത്തറിയപ്പെട്ട പലയാളുകളെയും ഉസ്താദ് കാണാൻ പോയില്ല. കാരണമിതായിരുന്നു. ഉസ്താദ് ഉസ്താദിന് തഹഖുഖ് (ഉറപ്പ്) ഉള്ള ചെറിയമുണ്ടും കുഞ്ഞിപ്പോക്കർ മുസ്ലിയാരെ പോലെയുള്ളവരെ സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞിപ്പോക്കർ ഉസ്താദിന്റെ വഹാത്തിനോടടുത്ത സമയത്ത് കള്ള തവരീഖത്തുകാരുടെ സിഹ്ദ് മൂലമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു; ഒരു പ്രത്യേക ഹാലിലായിരുന്നു മഹാനവർകൾ. അക്കാലത്ത് യോഗ്യരായ പലരേയും വിളിച്ച് അവർക്കൊക്കെയും തവരീഖത്ത് കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ഉസ്താദിന്റെയടുത്തേക്ക് പലതവണ ആളെ അയച്ചിട്ടും തവരീഖത്ത് കൊടുക്കാനാണെന്ന് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഉസ്താദ് പോയില്ല. അത് നില നിർത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് (ദർസിനും മറ്റും തടസ്സമാകുമെന്ന്) ഉറപ്പുള്ളവർക്ക് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കലാണല്ലോ ഉത്തമം. ഇന്ന് പല വ്യാജന്മാരും ചെയ്യുന്ന കാണ്യ സാധാരണക്കാർക്കെല്ലാം അവരെക്കൊണ്ട് ചെയ്ത് തീർക്കാൻ പറ്റാത്തത്രയും ഇജാസത്തുകൾ വാരിക്കോരിക്കൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് യഥാർത്ഥത്തിൽ ദോഷം മാത്രമേ ചെയ്യൂ എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുപോലെ ഉസ്താദ് സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു മഹാനാണ് ഖുതുബി മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ. ഹദ്ദാദിന്റെ ഇജാസത്ത് ഖുതുബി ഉസ്താദിൽ നിന്നും പാനായിക്കുളത്തിന്റെ അടുത്തു നിന്നും ഉസ്താദിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുമ്മിന്റെ ഇജാസത്ത് പാനായിക്കുളത്തിന്റേതായിരുന്നു.

ഉസ്താദിനെസമസ്ത മുശാവറാംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ പൊതുജനങ്ങളുമായി കൂടുതൽ

ഇടപെടാൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത ഉസ്താദ് മെല്ലെ അതിൽ നിന്നൊഴിവാകുകയായിരുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ യോഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഉസ്താദ് പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ സമസ്തയുടെ വലിയ അനുഭാവിയായിരുന്നു. പെരുമ്പടപ്പിൽ ദർസ് നടത്തുന്ന കാലം. ശൈഖ് ഹസൻ ഹസ്റത്തിന്റെ കീഴിൽ അവിടെ കേരള ജന്മിയുത്തുൽ ഉലമ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഉസ്താദിനെ പ്രസ്തുത സംഘടനയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കാനായി കുറ്റിപ്പുറം അബ്ദുല്ല മുസ്ലിയാറും പൊന്നാനി കോളേജിന്റെയും പിന്നീട് പട്ടിക്കാട് കോളേജിന്റേയും പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന കെ.കെ. അബ്ദുള്ള മുസ്ലിയാറും ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച അതിരാവിലെ ഉസ്താദിനെ കാണാൻ വന്നു. പള്ളിയിലെ പടിഞ്ഞാറെ ചെറുവിലായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ റൂം. ഉസ്താദിന് പ്രസംഗിക്കാൻ വലിയ കഴി വില്ലെങ്കിലും തന്റെ ആശയങ്ങൾ ഇരുന്ന് സമർത്ഥിക്കാനും എതിരാളിയെ തോൽപ്പിക്കാനും വലിയ സാമർത്ഥ്യമായിരുന്നു. ചർച്ച വളരെ ദീർഘിച്ചു. ഇടക്ക് സമസ്ത സ്ഥാപിക്കാനായി പാങ്ങിൽ ഉസ്താദും മറ്റും സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങളും സമസ്തയുടെ ഹാലും ഗുണഗണങ്ങളുമെല്ലാം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഉസ്താദ് ചോദിക്കുന്നത് പുറത്ത് നിൽക്കുന്ന ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ഏതായാലും ചർച്ച മുഖേന ഉസ്താദിനെ അംഗമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തിനുമുമ്പായ ബഹുമാനപ്പെട്ട കുറ്റിപ്പുറം അബ്ദുല്ല മുസ്ലിയാർ പിരിയുന്ന വേളയിൽ പറഞ്ഞു: 'ഖൈറിനല്ലെങ്കിൽ അവിടുന്ന് ഈ സംഘടന നശിക്കാൻ ദുആ ചെയ്യണം'.

വാളക്കുളം അബ്ദുൽ ബാരി മുസ്ലിയാർക്ക് ഉസ്താദിനോട് വലിയ മതിപ്പായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അരീക്കാട് അബ്ദുറസാഖ് മുസ്ലിയാർ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ പോയി. ഇടക്ക് ഒരു ചോദ്യം. കരിങ്കപ്പാറ മുഹവിഖല്ലേ? റസാഖ് മുസ്ലിയാർ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. 'എന്താ നിനക്കൊരു സംശയം?' വാളക്കുളം ഉസ്താദ് വീണ്ടും ചോദിച്ചു. മറ്റൊരിക്കൽ ഉസ്താദും ഞാനും അബ്ദുൽ ബാരി ഉസ്താദിനെ കാണാൻ പോയി. ഉസ്താദിന്റെ മകൻ അബ്ദുൽ റഹ്മാനെ ദർസിൽ ചേർക്കുന്നതിന് മുന്നോടിയായി ദുആ ചെയ്തിപ്പിക്കലായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. പിരിയുന്ന നേരത്ത് അബ്ദുൽ ബാരി മുസ്ലിയാർ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: 'എന്നെ മറക്കുമോ'?

അക്കാലത്ത് ദർസ് നിർത്തിയപ്പോൾ ഉസ്താദി നോടൊപ്പം തിരുരങ്ങാടിയിൽ കോടഞ്ചേരി അഹമ്മദ്

മുസ്ലിയാരുടെയും കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടേയും മെല്ലാം ഖബർ സിയാറത്ത് ചെയ്തത് എനിക്ക് ഓർമ്മയുണ്ട്. മറ്റൊരിക്കൽ വേങ്ങര ഇരിങ്ങല്ലൂരിലെ ഖാളിയെ കാണാൻ പോയി. അദ്ദേഹം ഉസ്താദിന്റെ ഉപ്പയുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർ തമ്മിൽ വലിയ ബന്ധവുമായിരുന്നു. ആളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഉടനെ വന്ധവയോധികനായ ഖാളി അന്നവിടെനിൽക്കണമെന്ന് സ്നേഹബുദ്ധ്യ ശരിച്ചു. അവസാനം അസ്വർ നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഇനിയെന്നുവരുമെന്ന ചോദ്യത്തിനു കൃത്യമായ ഉത്തരം നൽകിയ ശേഷം മാത്രമാണ് പോകാൻ അനുവദിച്ചത്.

ഏത് വിഷമവും പങ്കുവെക്കാൻ പറ്റിയ വ്യക്തിയായിരുന്നു ഉസ്താദ്. എന്തെങ്കിലും പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടുപറഞ്ഞാൽ സാരമില്ല, അതങ്ങ് ശരിയായിക്കൊള്ളും എന്ന സാന്ത്വനവാക്കുകളാണ് ഉസ്താദ് പറയുക. അത് പുലരുകയും ചെയ്യും. എന്റെ പിതാവ് കർഷകനായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം നാലു എരുതുകുട്ടികളെ (കാളപ്പുട്ടിനു കൊണ്ടുപോകുന്ന ഇനം കന്നുകുട്ടി) വാങ്ങി. ആയിടക്ക് കൊണ്ടോട്ടി ഭാഗത്ത് നിന്നൊരാൾ വരികയും എരുതുകളെ കച്ചവടമാക്കുകയും ചെയ്തു. കാൾ രണ്ടാഴ്ചക്കുള്ളിൽ തരാമെന്നായിരുന്നു കരാർ. പിന്നീടാണ് താൻ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട വിവരം ബാപ്പയറിയുന്നത്. ഇയാളുടെ തൊഴിൽ തന്നെ ഇങ്ങനെ വഞ്ചിക്കലാണത്രെ. ആ കാൾ കിട്ടാൻ വേണ്ടി ഉപ്പ ഒരുപാട് ശ്രമിച്ചു. എല്ലാവരും ആ കാൾ ഇനി തിരികെ കിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പുത്തൻപള്ളിയിൽ ചേർന്നയുടനെയാണീ സംഭവങ്ങൾ. ഉപ്പയുടെ പ്രയാസങ്ങളെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഞാൻ ഉസ്താദിനോട് പറഞ്ഞു. 'അതിനൊക്കെയൊരു വഴിയുണ്ടാകും. നീ മോലേയൂരോട് (മോലേയൂരുപ്പായോട്) കാര്യങ്ങൾ പറയ്' എന്നായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ മറുപടി. മോലേയൂരുപ്പായോട് നേരിട്ട് കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ ധൈര്യം വരാത്തതിനാൽ നാട്ടിൽ നിന്ന് ഉപ്പയേയും കുട്ടി മോലേയൂരുപ്പായുടെ അടുത്തേക്ക് വരികയും അതുവഴി പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ടി.പി. ഹസൻ മുസ്ലിയാർ പറയാറുണ്ട്. 'മോലേയൂർക്ക് ആകാശം പൊട്ടിവീഴുകയാണെങ്കിൽ വീണോട്ടെ എന്ന മനോഭാവമാണ്'. അത്രയും മന:സമാധാനമായിരുന്നു ഉസ്താദിന്. ഒന്നിനെയും ഭയമില്ല.

ഉസ്താദിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സുഹൃത്തും ഏതു കാര്യങ്ങളിലും മുശാവറ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന

വ്യക്തിയായിരുന്നു മോലേറ്റുപ്പാപ്പയും മലയിൽ ഉണ്ണീൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാരും. ഇവരുടെ ചരിത്രം പറയാതെ ഉസ്താദിന്റെ ചരിത്രം പൂർണ്ണമാകില്ല. അത്രയും വലിയ ബന്ധമായിരുന്നു അവർ തമ്മിൽ. ഉസ്താദിന്റെ ചരിത്രവും കിതാബുനനാക്കിയ വിഷയങ്ങളുമെല്ലാം വളരെ വിശദമായി ഞങ്ങൾക്ക് ഉണ്ണീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാർ പറഞ്ഞുതരുമായിരുന്നു. ഒരു വേള ഞങ്ങളൊക്കെ ഉസ്താദിനെമനസ്സിലാക്കിയതുതന്നെ അദ്ദേഹം മുഖേനയാണെന്ന് പറയാം. നാടുനീളെ ദർസുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ മഹാനവർകളുടെ തൊഴിൽ. ദർസില്ലാത്തൊരു നാട്ടിൽ ഉണ്ണീൻകുട്ടി മുസ്ലിയാരും ശിഷ്യന്മാരും എത്തുകയും അവിടെ ദർസാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തും. ഒന്നാമത്തെ ദിവസത്തെ ഭക്ഷണം ഉണ്ണീൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ വക ഫ്രീ. അടുത്ത ദിവസം നാട്ടുപ്രമാണിമാരുമായി ചർച്ച നടത്തുകയും ദർസ് നടത്തേണ്ട ആവശ്യകത ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും പുതിയ ഒരു മുദർരിസിനെനിശ്ചയിക്കാനുള്ള പദ്ധതികളാവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തും. പുതിയ മുദർരിസെത്തി ദർസ് നേരാംവണ്ണം മുന്നോട്ട് നീങ്ങിതുടങ്ങിയാൽ വരുമാനമാർഗങ്ങളൊക്കെ ഏർപ്പാടുചെയ്ത് ഉസ്താദും ശിഷ്യന്മാരും അടുത്ത സ്ഥലത്തേക്ക് ദർസ് സ്ഥാപിക്കാനായി യാത്രയാവും. ഇങ്ങനെനുറോളം ദർസുകൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമസ്ത മുശാവറാംഗം ഇ. സുലൈമാൻ മുസ്ലിയാർ ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്ത ദേശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മുതൽക്കൂട്ടമായി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവസാനനാളുകളിൽ ഉസ്താദിന്റെ അടുത്തുവന്നത്, “എനിക്കിനി ദർസ് നടത്താനൊന്നും വയ്യ. മുതൽക്കൂട്ടമായി മരിക്കണം. അതിനാണ് ഞാൻ വന്നത്” എന്ന് പറഞ്ഞായിരുന്നു. ഉസ്താദ് തന്നെ പെരിഞ്ചേരി ഭാഗത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന കുഞ്ഞലവി ഹാജിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം ഏർപ്പാട് ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഏകദേശം ഒരു വർഷത്തോളം അദ്ദേഹം ഉസ്താദിനോടൊപ്പം ഓതി താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവസാനം രോഗബാധിതനായപ്പോഴും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടത്തിയത് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉസ്താദായിരുന്നു. ചില പ്രത്യേക സമയങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ഹാലിലായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ. ഈ സമയത്ത് ഓരോ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് എല്ലാവരോടും തെറ്റും. കോട്ടുമലയോട് വലിയ ബന്ധമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനോടും ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ തെറ്റിപ്പിരിയും. എന്നാൽ ഉസ്താദിനോട് മാത്രം പിണങ്ങില്ല. കാരണം ഉസ്താദിന്റെയടുത്ത്

ഓരോ തരികിട മറുപടികളുണ്ടാകും. ഒരിക്കൽ ഉസ്താദി നോടൊരു ചോദ്യം. 'എന്തിനാണീ മോലേയുമാർ നാളെ തവണ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത്? മോലേയുമാർ നാളെ രണ്ട് നേരം മാത്രമേ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് പരിത്രങ്ങൾ പറയുന്നത്. നാല് നേരം എന്നത് അഞ്ച് നേരം മാക്കാനല്ലാതെ ചുരുക്കാൻ ആരും എന്നത് അഞ്ച് നേരം ഉസ്താദ് പ്രതിവചിച്ചു. 'അതാണോ ശ്രമിക്കുന്നില്ലല്ലോ' ധീൻ മഖ്ദൂം പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ. പ്രശ്നം. സൈനു

إدخالها وصوفيا فكن لبس واحد (നിങ്ങൾ ഫഖീഹും സൂഫിയുമാകണം. ഒന്നുമാത്രമാകരുത്.) അപ്പോൾ ഫഖീഹിന്റെ രണ്ടു നേരത്തെ ഭക്ഷണവും സൂഫിയുടെ രണ്ട് നേരത്തെ ഭക്ഷണവും കഴിക്കാമല്ലോ. 'ഇപ്പോൾ എനിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി'. ഉണ്ണീൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാർ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു. വഹാത്തായ വർഷം ബലിപെരുന്നാളിന് ദർസ് നിർത്തിയ വേളയിൽ എന്നോടൊപ്പം വരാമെന്നായിരുന്നു പറഞ്ഞിരുന്നത്. പോകുന്ന ദിവസം എന്നെ വിളിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു. 'കാലിന്റെ പുറംഭാഗത്ത് നീർ വന്നിട്ടുണ്ട്. അൽപം ബാർലി കുടിച്ച് അസുഖമെല്ലാം ഭേദമായ ശേഷം പോകാമെന്നാണ് മോലേയർ (ഉസ്താദ്) പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട് ഞാനിപ്പോഴില്ല'. അങ്ങിനെ ഞാൻ തനിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ദുൽഹജ്ജ് 16 ആയിട്ടും വിവരമൊന്നും ലഭിക്കാത്തതു കാരണം ഞാൻ അന്നു തന്നെ ഓമച്ചപ്പുഴയിലേക്ക് തിരിച്ചു. അസുഖം വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു അന്ന്. തെയ്യാലയിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറെ കൊണ്ടുവന്നെങ്കിലും അന്ന് അസ്വറോട് കുടി അദ്ദേഹം വഹാത്തായി. അന്നത്തെ അസ്വർ മാത്രമേ അദ്ദേഹം നിസ്കരിക്കാത്തതായുള്ളൂ. മയിത്ത് നമസ്കാരത്തിനുള്ള കത്തും മരണാനന്തര ചടങ്ങുകളുമെല്ലാം ഉസ്താദിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു നടന്നിരുന്നത്. 'ഓമച്ചപ്പുഴ താഴെപ്പള്ളിയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖബർ മൂന്നുവരി പടുത്തുയർത്തണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം വരും തലമുറക്ക് അദ്ദേഹം വിസ്മയകരമായിത്തീരും'. ഉസ്താദിന്റെ നിർദ്ദേശമായിരുന്നു ഇത്. ഓതാൻ വന്ന ഉമർ മൗലവിയെ കണ്ടുടനെ ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ പറഞ്ഞുവത്രെ. 'ഈ കുട്ടി ഗുണമില്ല' എന്ന്. ഉസ്താദിന്റെ വിത്രിയുടെ ശർഹ് എഴുതിയത് ഉമർ മൗലവിയായിരുന്നു. ഉസ്താദ് കാശ്കൊടുത്ത് എഴുതിച്ചതായിരുന്നു. ഉസ്താദ് തന്നെ പറഞ്ഞതാണിരിക്കാര്യം. അക്കാലത്ത് വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ വിത്രിയ, തസ്വൂഫിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളൊക്കെ ഓതുന്ന ശീലമുണ്ടായിരുന്നു.

ഉസ്താദിന്റെ മുത്തമകന്റെ ഭാര്യ ഒരുപാട് പെൺകുട്ടികളായതുമൂലം ഒരിക്കൽ സങ്കടം പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടൊരു വിഷമമുണ്ടാകില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു ശരിയാക്കിത്തരും. ഉസ്താദ് മറുപടി പറഞ്ഞു. വലിയ പ്രയാസങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ എട്ട് പെൺമക്കളെയും കെട്ടി ചുച്ചുവെന്ന് സന്തോഷപൂർവ്വം അവർ പറയുന്നു.

ഞങ്ങളൊക്കെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും സബ്ബുകളിലുള്ള നിബന്ധനകളൊക്കെ കുറേ കുറഞ്ഞിരുന്നു. മുമ്പ് ജംഇൽ ജവാമിഅ് ഓതിയ ശേഷം മാത്രമേ മഹല്ലി ഓതാവൂ തുടങ്ങിയ ഒരുപാട് നിബന്ധനകളുണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയ കിതാബുകൾ മുതൽ ഉസ്താദിന്റെ അടുത്ത് നിന്നോതിയാൽ ആ ഓത്ത്കൊണ്ട് തന്നെ വലിയ പണ്ഡിതനായിത്തീരാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്ന് തീർച്ച. പേർ ഫഖീഹ് എന്നാണെങ്കിലും ഫിഖ്ഹിൽ മാത്രമല്ല എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലും അഗാധ പാണ്ഡിത്യമുണ്ട് ഉസ്താദിന്.

മോല്യേരുപ്പാപ്പയും ഉസ്താദും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമായിരുന്നു. ഉസ്താദ് താനൂരിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം ബോംബെയിൽ നിന്ന് തപാൽ വഴി കിതാബെത്തിയപ്പോൾ അത് പിൻവലിക്കാനുള്ള പണം മോല്യേരുപ്പാപ്പ അയച്ചുകൊടുത്ത സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. വലിയ മഹാനായിരുന്നു മോല്യേരുപ്പാപ്പയും. കാടപ്പടിക്കടുത്ത് വടക്കേയിലെ പള്ളിയിൽ ദർസ് സ്ഥാപിച്ചത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. കാരണവന്മാരുടെ സമ്മതമില്ലാതെയായിരുന്നു ദർസ് സ്ഥാപിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർക്കൊക്കെ വലിയ എതിർപ്പുമായിരുന്നു. ആയിടക്കാണ് നാട്ടിലെ പ്രമാണിയുടെ എരുതിന് കലശലായ അസുഖം ബാധിച്ചത്. ചികിത്സകളെല്ലാം വിഫലമായി. ചാകുമെന്ന് തന്നെ എല്ലാവരും ഉറപ്പിച്ചു. കൂട്ടത്തിലാരോ മോല്യേരോട് വെള്ളം മന്ത്രിപ്പിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ അവർക്ക് മോല്യേരുപ്പാപ്പയോട് എതിരായിരുന്നല്ലോ. അവസാനം ഇക്കാര്യം നിർദ്ദേശിച്ചയാൾ തന്നെ മോല്യേരുപ്പാപ്പയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. വെള്ളം മന്ത്രിക്കുന്നതിന് പകരം അയാളോടൊപ്പം സ്ഥലത്തെത്തി ആ മുഗത്തിന്റെ പുറത്ത് കൊട്ടിയിട്ട് മോല്യേരുപ്പാപ്പ പറഞ്ഞു: 'പാത്തിക്കാളെടാ..... തുറിക്കാളെടാ....' അതോടുകൂടി അത് മുത്രമൊഴിക്കാനും കാഷ്ടിക്കാനും തുടങ്ങുകയും രോഗം പൂർണ്ണമായി ഭേദമാവുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളൊക്കെ തരിച്ചുപോയി. അന്നുമുതൽ ആ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു മോല്യേ

രുപ്പാപ്പാക്ക് ഭക്ഷണം. മറ്റൊരു സംഭവം ഓർക്കുന്നു. പുത്തൻപള്ളിയുടെ പണി നടക്കുന്ന സമയം. ആശാരിയുടെ മകനെപ്പേപ്പട്ടി കടിച്ചു. നാട്ടുകാർ മുഴുവനും പരിഭ്രാന്തിയിലായി. 'എന്റെ മകന്റെ അസുഖം മോലേരുപ്പാപ്പ വെള്ളം മന്ത്രിച്ചാൽ മാറും. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് വെള്ളം മന്ത്രിച്ചുതരണം'. ആശാരി നിർബന്ധം പിടിച്ചു. അതുവഴി മകന്റെ പേ ബാധ സുഖപ്പെടുകയും പിടിച്ചു. ഒന്നിച്ച് യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ഉസ്താദ് മുന്നിലും ചെയ്തു. പാപ്പ പിന്നിലുമായിട്ടായിരുന്നു നടക്കുക. മജ്ലിസുകളിൽ ദുആ ചെയ്യുന്ന വേളകളിൽ ഉസ്താദിനെക്കൊണ്ട് ദുആ ചെയ്യിപ്പിക്കും. ഉസ്താദിന്റെ മുത്തമകളുടെ കല്ല്യാണ സമയം. അന്ന് ഉസ്താദ് ചെലുതിലാണ് ദർസ് നടത്തിയിരുന്നതെന്നാണ് ഓർമ്മ. ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച മോലേരുപ്പാപ്പ പറഞ്ഞു. അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച കുറച്ച് കാശിനാവശ്യമുണ്ട്. അഞ്ഞൂറു രൂപയിൽ കൂടുതലുള്ളത് നമുക്ക് പള്ളിയിലേക്കെടുക്കാം. അഞ്ഞൂറു രൂപ പ്രസ്തുത ആവശ്യത്തിലേക്കും (അന്നത്തെ കാലത്ത് അഞ്ഞൂറ് രൂപ ഒരു വലിയ സംഖ്യയാണല്ലോ). എന്തുകാര്യങ്ങളും പരസ്പരം ചർച്ച ചെയ്ത ശേഷം മാത്രമേ തീരുമാനം എടുക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. അവസാനം അന്ത്യനിദ്രയിലും അവർ ഒരുമിച്ചുണ്ടല്ലോ.

മോലേരുപ്പാപ്പ വഹിത്തായപ്പോൾ വെബറടക്കാനായി ഓമച്ചപ്പുഴ താഴെപള്ളിയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ വെബർ കുഴിച്ചു. അവിടങ്ങളിലൊന്നും മുമ്പൊരു മയിൽ മറവ് ചെയ്യപ്പെട്ടതായി വളരെ പ്രായമുള്ളവർക്കുപോലും അറിയില്ല. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ. കുഴിച്ച വെബറുകളിലെല്ലാം മുക്കല്ല് കാണപ്പെട്ടു. അവസാനം മകൻ മുഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാർ ഉസ്താദിനോട് വിഷയങ്ങൾ പറഞ്ഞു. ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. മോലേർ എന്നോട് നമുക്ക് രണ്ടാൾക്കും പുത്തൻപള്ളിയിൽ കൂടാമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഒട്ടും താമസിച്ച്ല്ല. മറവ് ചെയ്ത പതിവില്ലാത്ത പുത്തൻപള്ളി പരിസത്ത് മോലേരുപ്പാപ്പാക്ക് വെബർ കുഴിക്കുകയും അവിടെ മറമാടുകയും ചെയ്തു. മോലേരുപ്പാപ്പയുടെ ആഗ്രഹം പോലെ ഉസ്താദിന്റെയും വെബർ അവിടെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതിന് കാലം സാക്ഷിയായി.

അതുല്യനായ പണ്ഡിത പ്രതിഭ

പകര മുഹമ്മദ് അഹ്സനി

ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവൻ വിശുദ്ധ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ സേവനസരണിയിൽ ജ്വലിച്ചു നിന്ന് പർവ്വത സമാനരായ പണ്ഡിത പ്രതിഭകളെ വാർത്തെടുക്കുകയും ഇലാഹി ഭക്തിയിലും ഇബാദത്തിലുമായി ജീവിതയാമങ്ങൾ തള്ളി നീക്കുകയും ചെയ്ത മഹാഗുരുവായിരുന്നു കരികപ്പാറ ഉസ്താദ്. പണ്ഡിത കേരളത്തിന്റെ ചരിത്ര വഴികളിൽ ആ സാതികന്റെ സാന്നിധ്യം ബാക്കിവെച്ച പ്രകാശത്തിന്റെ തുരുത്തുകൾ കാലാന്തരങ്ങൾക്കു മായ്ക്കാനാവാത്തതാണ്. ശാന്ത ഗംഭീരമായ ആ ജീവിത സാഗരത്തിലേക്ക് ഒരേ തിനോട്ടം നടത്തുകമാത്രമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

കരികപ്പാറ ഉസ്താദിൽ നിന്ന് എനിക്ക് നേരിട്ട് ശിഷ്യത്വം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവിടുത്തെ ഇൽമിലെ പേരമകനാകാൻ സാധിച്ചതിൽ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി, അൽഹംദുലില്ലാഹ്. അതും ഒരു വലിയ ഭാഗ്യം തന്നെയാണ്. തന്റെ ശിഷ്യൻമാരായ വൈലത്തൂർ ഉസ്താദിന്റെയും തിരുരങ്ങാടി ഉസ്താദിന്റെയും സബ്ബുകളിൽ ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ച് കേട്ട മഹത്വങ്ങൾ ധാരാളമാണ്. ഈ രണ്ട് ഉസ്താദുമാർക്കും കരികപ്പാറ ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ നൂറ് നാവാണ്.

കരികപ്പാറ ഉസ്താദ് മൗത്താത്ത
ദാർജകൾ

ഈയുള്ളവൻ തുഹ്ഫ ഓതുന്ന കാലത്താണ് ഓമച്ചപ്പൂഴ പള്ളിദർസിൽ ചേർന്നത്. ആ വർഷം മുതൽ അസുഖം കാരണം കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് പുത്തൻ പള്ളിയിലെ ദർസിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച് വീട്ടിൽ വിശ്രമത്തിലായിരുന്നു. വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ജുമുഅക്ക് മാത്രം വന്നിരുന്നു. ഉസ്താദിന്റെയടുക്കൽ നീണ്ടകാലമോതുകയും പിന്നീട് അവിടുന്ന് തന്നെ തന്റെ രണ്ടാം മുദരിസായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്ത എന്റെ ഉസ്താദ് തിരുരങ്ങാടി ഹസ്സൻ മുസ്ലിയാരെയും അവിടുത്തെ ശിഷ്യൻമാരിൽ പെട്ടവരും എന്റെ ഉസ്താദുമായ ബാവ മുസ്ലിയാരെയും പുത്തൻപള്ളിയിൽ തന്റെ സ്ഥാനത്ത് മുദരിസുമാരായി നിർത്തിയാണ് അവിടുന്ന് വിശ്രമജീവിതത്തിലേക്ക് വഴി മാറിയത്.

അന്ന് ഞാൻ നന്നെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു. മറ്റു കുട്ടികൾ ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് കേൾക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള പക്ഷത ഇല്ലാത്തതിനാൽ പലപ്പോഴും അവർ ഉസ്താദിനെകാണാൻ പോയിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ പോയില്ല. അന്ത്യത്തോടടുത്ത നാളുകളിൽ അവിടുത്തെ സംസാരം നിറുത്തിയ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഞാൻ കാണാൻ ചെന്നത്. കൂടെ എന്റെ 'ഖത്റുന്നിദാ' ശരീക്കുമരുമുണ്ട്. സലാം ചൊല്ലി കൈമുത്തി ഉസ്താദിനോട് ദുആ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞ് പിരിഞ്ഞു.

പിന്നെ ഉസ്താദ് രോഗം മുർച്ഛിച്ച് തിരുർ നേഴ്സിംഗ് ഹോമിൽ കിടക്കുമ്പോൾ വൈലത്തൂർ ഉസ്താദിന്റെ കൂടെ കാണാൻ പോയിട്ടുണ്ട്. അന്ന് ഉസ്താദിന് സന്ദർശകരിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാൻ ബാഹ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവിടെനിന്നും കോഴിക്കോട്ടേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഞങ്ങൾ വൈലത്തൂർ ഉസ്താദിന്റെ കൂടെ ഓമച്ചപ്പൂഴ പുത്തൻ പള്ളിയിൽ നിന്നും ഒരു മരണവീട്ടിലേക്ക് പോകുന്ന വഴി അൽപം നടന്നപ്പോൾ ദൂരെ നിന്നും ഒരു വെളുത്ത വണ്ടി വരുന്ന് കണ്ട് ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. ഉസ്താദിന് എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചോ! വണ്ടി അടുത്തെത്തി. ഉസ്താദിന്റെ ജനാസയുമായി വന്ന ആംബുലൻസായിരുന്നു അത്. മകൻ അബ്ദുൽ ഹക്കീം മുസ്ലിയാർ മുന്നിലുണ്ട്. വാതിൽ തുറന്ന് വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് മാത്രം കണ്ടു. ഇത് അനുസ്മരിച്ച് വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് തന്റെ അനുശോചനകാവ്യത്തിൽ പറയുന്നതുകാണാം

ارى من بعيد فى جنوب مطبة كعربات مستشفى تجي بجنازة

പ്രശംസനീയമായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ സമ്മേളിച്ച വ്യക്തി
 തയ്യാറായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റേത്. ഒത്ത ഉയരം, ഗാംഭീര്യമുള്ള
 പ്രകാശിക്കുന്ന മുഖം, ചെറിയ വെളുത്ത താടി, വെളുത്ത
 നിറം മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും ആ ചിത്രം തെളിഞ്ഞു നിൽക്കു
 ന്നു. കുശാഗ്ര ബുദ്ധി, അതിസൂക്ഷ്മത, നിറഞ്ഞ പാണ്ഡി
 ത്യം, സൽസ്വഭാവം, അഗാധ ചിന്ത, സുഹൃദ്
 (പ്രപഞ്ചത്യാഗം), ഖനാഭരത്ത്, മിത സംസാരം, സുഹി
 ജീവിതം ഇങ്ങനെ നീണ്ടുപോകുന്നു അവിടുത്തെ സൽഗു
 ണങ്ങൾ.

‘സുഹിമോലേയരെ മയ്മോലേയർ’ എന്നാണ്
 ഉസ്താദ് നാട്ടിലും പരിസര പ്രദേശങ്ങളിലും അറിയപ്പെട്ടി
 രുന്നത്. പിതാവ് സുഹി മുസ്ലിയാർ പേരുപോലെ തന്നെ
 സുഹിയും പണ്ഡിതനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായിരുന്നു. അല്ലാമ
 അഹ്മദ് കോയശ്ശാലിയാത്തി തന്റെ തറാജിമുൽ മുഅല്ലി
 മീൻ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സുഹി മുസ്ലിയാരെ പരിചയപ്പെടു
 ത്തിയിട്ടുണ്ട്. കേക്കേപ്പുറം സയ്യിദുമാരെക്കുറിച്ച് തർക്കമു
 ണ്ടായപ്പോൾ സയ്യിദ് സൈനുദ്ധീൻ കേക്കേപ്പുറമിയുടെ
 സയ്യിദ് പാരമ്പര്യം സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ശജ
 റത്തുസ്സൈൻ എന്ന ഒരു കവിതയും ആ ബൈതിന് ഖുർറ
 തുൽ അയൻ എന്ന പേരിൽ മഹാനായ സയ്യിദ് മുഹമ്മദുൽ
 ബുഖാരി ഒരു ശർഹും രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ശാലിയാത്തി പറ
 യുന്നുണ്ട്.

ചെറുപ്രായം തൊട്ടെ സൂക്ഷ്മതയും തഖ്വയും
 കൈമുതലാക്കിയ ജീവിതമായിരുന്നു കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താ
 ദിന്റേത്. താന്നൂരിൽ ബഹു: ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ്
 മുസ്ലിയാരുടെ ദർസിൽ ഓതുന്ന സന്ദർഭം; ഭക്ഷണത്തിന്
 പോകുന്ന വഴിയോരത്ത് പല വീടുകളുമുണ്ട്. മുതഅല്ലി
 മായ ഉസ്താദ് പോകുന്ന വഴിയിൽ പലപ്പോഴും സ്ത്രീകൾ
 കൂടിയിരുന്ന് തല തുറന്നിട്ട് പരസ്യമായി പേൻ നോക്കാറു
 ണ്ടത്രെ. പല തവണ ഉപദേശിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. ഒരു
 ദിവസം ഇതുകണ്ട് ഉസ്താദിന് വല്ലാതെ ദേഷ്യം വന്നു.
 ഉസ്താദ് അതുവഴി കടന്നുപോയി. തിരിച്ചുവന്ന
 പ്പോഴേക്കും അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, സ്ത്രീകൾ കൂടിയി
 രുന്ന വീടിന് തീ പിടിക്കുകയും ഒരു ഭാഗം കത്തി നശിക്കു
 കയും ചെയ്തിരുന്നു.

അദബ്

ഉസ്താദിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന് താരശോഭ

നൽകുന്ന ഒന്നാണ് അവിടുത്തെ അദബ്. കിതാബിന്റെ സുസ്ഖ (പകർപ്പ്) കളിലോ ഇബാറുകളിലോ ആശയക്കുഴപ്പം വരികയും അത് ശരിയല്ലെന്ന് എത്ര ഉറപ്പ് വരികയും ചെയ്താൽ പോലും അതിനു മുകളിൽ
 (ശരി ഇപ്രകാരമാകാനാണ് സാധ്യത) എന്നു മാത്രമേ അവിടുന്ന് തിരുത്താറുള്ളൂ. ആ മഹാഗുരുവിന്റെ അതി സൂക്ഷ്മതയുടെയും അദബിന്റെയും ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണിത്.

മർഹും ഓമച്ചപ്പോഴു അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉസ്താദുള്ള ഒരു മൗലിദ് സദസ്സിൽ ഒരു മുസ്ലിയാർ മൻഖുസ് മൗലിദിലെ സദ പകർപ്പുകളിലെല്ലാം ഉള്ള ۷۴ എന്നതു മാറ്റി ۷۳ എന്ന് വായിച്ചു. ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. അവർക്ക് നിങ്ങൾ നഹ്വ് പഠിപ്പിക്കേണ്ട. സ്ത്രീകളിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന ഉമീർ സ്ത്രീലിംഗമായി ഉപയോഗിക്കണമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചാണ് ആ മുസ്ലിയാർ അങ്ങനെയെന്ന് പക്ഷെ അത് തിരുത്തുന്നതോടെ ഗ്രന്ഥകാരനായ മഖ്ദൂം തങ്ങൾക്ക് അവിടെ തെറ്റ് സംഭവിച്ചുവെന്ന് വന്നു ചേരുന്നു. അതേ സമയം ۷۴ എന്ന പ്രയോഗത്തിന് തന്നെ ന്യായീകരണമുണ്ടായിരിക്കെ അത് തിരുത്തുന്നത് അപമര്യാദയാണെന്നാണ് ഉസ്താദിന്റെ ചിന്ത. തവർറു കിന്റേയോ ഇഫ്തിറാശിന്റേയോ ഇരിത്തം ഇരുന്നുകൊണ്ടല്ലാതെ അവിടുന്ന് ദർസ് നടത്തിയിരുന്നില്ലെന്നതും അദബിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്. മുൻകാലക്കാർ പള്ളികൾ പുതുക്കിപ്പണിയുമ്പോൾ ചുറ്റുഭാഗത്തുള്ള മറവുചെയ്ത പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ പള്ളിയിലേക്ക് ചേർക്കാറുണ്ട്. അന്നത്തെ പണ്ഡിത അറിവോടെ തന്നെ ഇങ്ങനെയൊരാളും സംഭവങ്ങൾ കാണാം. എന്നാൽ

بحرم البناء فى مسبله മുസബ്ബലത്തായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കെട്ടിടം (പള്ളിയോ മറ്റോ) നിർമ്മിക്കൽ ഹറാമാണ് എന്ന ഉദ്ദേശനിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഇതിനെ എതിർത്തു. പക്ഷെ ഉസ്താദിന്റെ അദബിലധിഷ്ഠിതമായ അഭിപ്രായം പൂർവ്വികരുടെ ചെയ്തിയെ ശരി വെക്കുന്നതായിരുന്നു. വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് പറയുന്നു; പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് പറയുന്നത്. അവ പള്ളിപ്പറമ്പാണെന്നും പള്ളിപ്പറമ്പിൽ മറവ് ചെയ്തു പോന്നതാകാനാണ് സാധ്യത എന്നുമാണ്. പഴയ കാല പണ്ഡിതരോട് ഉസ്താദിനുണ്ടായിരുന്ന അദബ് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ബഹു: പാനൂർ തങ്ങൾ ഓച്ചപ്പുഴയിൽ വന്നു. അന്ന് ഉസ്താദാണ് അവിടെ മുദരിസ്. രണ്ടുപേരും വർത്തമാനം പറയുന്നതിനിടയിൽ പാനൂർ തങ്ങൾ ഉസ്താദിന് ഒരു സിഗരറ്റ് കൊടുത്തു. ഒരിക്കൽ പോലും പുകവലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഉസ്താദ് തങ്ങളോടുള്ള അദബ് കൊണ്ട് മാത്രം അത് വാങ്ങി. തങ്ങൾ അത് കത്തിച്ചുകൊടുത്തു. പുകവലിക്കാനറിയാത്ത ഉസ്താദ് വായിൽ വെച്ച സിഗരറ്റ് നനഞ്ഞുകുതിർന്നു. സയ്യിദിനോടുള്ള അദബാണ് ഉസ്താദിനെ ഇതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഏതോ ഒരു മുസ്ലിയാർ പുരുഷന്മാർക്ക് സ്വർണ്ണം ഉപയോഗിക്കൽ കരാഹത്താണെന്ന് വാദിച്ചുവത്രെ. അതിന് അയാൾ കിതാബുൽ ഉമ്മിന്റെ ഒരു ഉദ്ദരണത്തെ ഉദ്ധരിച്ചു പറഞ്ഞു. ഈ വിഷയം ഉസ്താദിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത് എനിക്ക് ഉമ്മിന്റെ ഇസ്തിലാഹ് അറിയില്ല എന്നായിരുന്നുവത്രെ. നാം ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണിത്. ഇവിടെ തഹ്റീമിന്റെ കരാഹത്താണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് മറുപടി പറയാം. അതിന് മുതിരാതെ പണ്ഡിതോചിതമായ മൗനം പാലിച്ച ഉസ്താദിന്റെ ആഴമേറിയ ചിന്ത നോക്കുക. ഉമ്മും ശഫിഇയ്ക്കും ഇമാമിന്റെ മറ്റൊരാൾ കിതാബുകളും നോക്കി മദ്ഹബിൽ അഗാധജ്ഞാനം നേടിയ അസ്വഹാബ് ആരും കരാഹത്തെന്ന് ഒരു ഖൗല പോലും ഉദ്ദരിക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് ഉമ്മിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാത്തത് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുകയോ? അത് അദബ്കെട്ട് വാക്കാവും.

വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് പറയുന്നു. കരികപ്പാറ ഉസ്താദ് വെള്ളിയാഴ്ചയാണ് നാട്ടിൽ പോവാറ്. ഞായറാഴ്ച തിരിച്ചുവരും. ആ ഒഴിവിൽ ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുഹ്തബ് നോക്കി ശർഹ് പകർത്തി എഴുതുക കുട്ടികളുടെ പതിവാണ്. ഒരാൾ ഉസ്താദിന്റെ കിതാബിൽ നിന്ന് പകർത്തും. അയാളുടെ കിതാബിൽ നിന്ന് അടുത്തയാൾ, ഇങ്ങനെ രണ്ടുദിവസം മുഴുനീളെ എഴുത്തുതന്നെയായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ ഒരു കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും അശ്രദ്ധയിൽ ഒന്നു രണ്ടു തുള്ളി കറുത്ത മഷി ഉസ്താദിന്റെ കിതാബിൽ അറിയാതെ വീണു. അതിന് ശേഷം ഉസ്താദ് കിതാബ് വിട്ടു പോവാൻ വളരെ മടിക്കുമായിരുന്നു. ഡസ്കിന്മേൽ മുണ്ട് വിരിച്ച് അതിന്റെ രണ്ടറ്റവും ചുരുട്ടിക്കെട്ടി നടവിലായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ കിതാബ് തുറന്ന് വെച്ചിരുന്നത്. ചട്ട ഡസ്കിൻ പരപ്പിൽ തളർന്നു കിടന്നാൽ കിതാബിന് കേട് സംഭവിക്കും, അത് അദബ് കേടാണ്. അദബിന്റെ സൂക്ഷ്മതലങ്ങളിൽ പോലും അവിടുന്ന് പുലർത്തിയിരുന്ന കണിശത നോക്കൂ. അവർക്ക് അല്ലാഹു

ഇത് കൊടുത്തതിന് കാരണം ചോദിക്കാനില്ല. ഫതാവൽ കൂർദി കയ്യിലില്ലാത്തതിനാൽ വിസ്ല തർക്കവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒട്ടനവധി പേജുകൾ അവിടുത്തെ കൈകൊണ്ട് എഴുതിയുണ്ടാക്കി ശക്തങ്ങളും വെത്തുകളും വരച്ചിട്ടു കാണാം.

അവരുടെ ഹൃദയാന്തരത്തിൽ എത്ര മേൽ പവിത്രമായ സ്ഥാനത്താണ് ഇത് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതെന്നും അതിനായി അവിടുന്ന് ചെയ്ത കഠിനാധ്വാനങ്ങളും വിവരണാതീതമാണ്. അവരുടെ ബറകത്ത് കൊണ്ട് നാഥൻ നമുക്ക് നാഫിആയ ഇത് നൽകുമാറാകട്ടെ- ആമീൻ.

സൂക്ഷ്മത

കണിശമായ സൂക്ഷ്മതയുടെ ഉടമയായിരുന്നു ഉസ്താദ്. കിതാബുകളിൽ ...الصواب هكذا എന്നെഴുതുന്നതു സംബന്ധിച്ച് മുമ്പു നൽകിയ വിവരണം തന്നെ അതിനു മതിയായ ഉദാഹരണമാണ്. വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് പറയുന്നു; കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് സുഖമില്ലാതെ വീട്ടിൽ കഴിയുമ്പോൾ സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്ന എനോട് തലചുറ്റുന്ന വിഷയം പറഞ്ഞു. അതിന് ഗോരോജനാതി ഗുളിക കഴിച്ചാൽ ഉപകരിക്കുമല്ലോ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. അതിൽ നജസുണ്ട്. ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഗോരോജനെ സംബന്ധിച്ച് വിലാഫ് (തർക്കം) ഇല്ലെ? ഉടനെ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. അതിൽ ഗോരോജനം മാത്രമല്ല, ഭൂനാഗവും (ഞാഞ്ഞൂൽ) ഉണ്ട്. നിർബന്ധമെങ്കിൽ നജസുകൊണ്ട് ചികിത്സിക്കാമെന്നുണ്ടായിരിക്കെ അവിടുന്ന് കൈകൊണ്ട് സൂക്ഷ്മതയുടെ കണിശത ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഓമച്ചപ്പുഴയിലെ ഒരാളെക്കുറിച്ച് അയാൾ നിസ്കരിക്കാറില്ലെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞുവത്രെ. അന്നേരം അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു; നീ മുഴുവൻ സമയവും അവന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ? ആ മനസ്സിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയും ജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കും ഇതിൽപരം തെളിവുകളെ തിന്.

തഹ്ഖീഖ്

അഗാധമായ ചിന്തയും ആശ്ചര്യജനകമായ തഹ്ഖീഖും (ദൃഢ വിജ്ഞാനം) ഉസ്താദിന്റെ സവിശേഷതകളിൽ അതിപ്രധാനങ്ങളാണ്. ഇത് പണ്ഡിതർക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധവുമാണ്. അവിടുത്തെ ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ

അതിന് ഭീവിക്കുന്ന സാക്ഷിയാണ്. ഇരിമ്പാലശ്ശേരിയുടെ
 ശർഹുകൾക്കുപുറമെ ഒട്ടേറെ കുറിപ്പുകൾ ഉസ്താദ്
 ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ
 അവിടുന്ന് ഓതിയ കിതാബുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ
 തഹ്ഖീഖും ദിഖ്ഖത്തു മുഖ്ഖ (സുദ്യുദ്ധവും അഗാ
 ധവുമായ) മുഹൂനും മഹല്ലിയും കണ്ടവരോട് പറയേണ്ട
 ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിൽ അവിടുന്ന് സ്വന്തം എഴു
 തില്ലല്ലോ. ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിൽ അവിടുന്ന് സ്വന്തം എഴു
 തിയ ശർഹാണെങ്കിൽ അതിന് ശേഷം മുഹമ്മദ് എന്ന
 തിന്റെ ചുരുക്കരുപമായി 'മുഹ' എന്നോ അവസാനിപ്പിച്ചു
 എന്നർത്ഥം വരുന്ന "ഇൻതഹാ"യുടെ ചുരുക്കരുപമായി
 "ഹാ" എന്ന് ചെരിച്ച് എഴുതുകയോ ചെയ്യും. അവ
 ഓരോന്നും വിവരിച്ചെഴുതുക ഇവിടെ പ്രയാസമാണ്.
 ഉസ്താദ് പറഞ്ഞ ഒരു പോയന്റ് ഇവിടെ എഴുതാം. 'മുഗല്ല
 ഖായ് നജസ്' (നായ, പന്നി) ശുദ്ധിയാക്കുന്ന ചർച്ചയിൽ
 ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിൽ പറഞ്ഞു: തടി നീങ്ങിയ ശേഷം
 ഏഴ് കഴുകൽ കൂടാതെ അത് ശുദ്ധിയാവുകയില്ല. ഇത്
 ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിൽ ഇശ്കാലുള്ള ഇബാറയാ
 ണ്(സംശയമുളവാക്കുന്ന പദപ്രയോഗമാണ്). പല രൂപ
 ണിലും ഇത് വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ്
 പറയുന്നു: "കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. ഇവിടെ
 بعززالنبي എന്ന വാക്യം ബാ ഇന്ന് ഫത്ഹ് ചെയ്ത് വാ
 യിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഈ ആശയക്കുഴപ്പം വരിക.
 എന്നാൽ ബാ ഇന്ന് കസ്റും ദാലിന് ശദ്ദും ചെയ്ത് بعز
 ال (ബിഅദി) എന്ന് വായിച്ചാൽ നജസിന്റെ തടി
 നീങ്ങുന്നത് എത്ര പ്രാവശ്യം കൊണ്ടാണോ അവയെ
 ഒന്നായി എണ്ണുമെന്നർത്ഥം വരും. ഇതിൽ ഒരു ഇശ്കാലും
 വരാൻ സാധ്യതയില്ല. ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുത
 ഇത്രയും തഹ്ഖീഖുള്ള ഈ പണ്ഡിത പ്രതിഭ പ്രയാസക
 രമായ കിതാബുകൾ പോലും വളരെ ചുരുങ്ങിയ സമയം
 കൊണ്ട് പഠിച്ചുതീർന്നു എന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്
 ശർഹുത്തഹ്ദീബ് ഓതിതീർക്കാൻ ഉസ്താദെടുത്ത
 സമയം വെറും മൂന്നുമാസവും ചിലറ്റ ദിവസങ്ങളും മാത്ര
 മാണ്. വെറും ഓത്തല്ല, തെറ്റുകൾ തിരുത്തിയും പ്രയാസ
 മുളളിടങ്ങളിൽ ശർഹ് എഴുതി നന്നാക്കിയുമെല്ലാമാണ്
 ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ ദിവസങ്ങളിൽ ഓതിതീർത്തതെന്നറി
 യുമ്പോഴാണ് ഉസ്താദിന്റെ സാമർത്ഥ്യം നമുക്ക്
 ബോധ്യപ്പെടുക.

ഇരിമ്പാലശ്ശേരി അവർകളുടെ അരികിൽ
 ഉസ്താദ് ഓതുന്ന കാലം. "തത്ഖീലൂൽ ഗുർ" (മുഖം

നീട്ടിക്കഴുകൽ) സുന്നത്താണെന്ന വിഷയത്തിൽ തത്വിലിന്റെ രൂപമെങ്ങിനെയാണെന്നതിനെപ്പറ്റി ഉസ്താദും ശിഷ്യനും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടായി. ആ തർക്കം മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടുനിന്നുവത്രെ. മൂന്നാമത്തെ ദിവസം ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കരികപ്പാറ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞത് ശരിവെച്ചുവെന്ന കരികപ്പാറ ബാപ്പു ഉസ്താദ് പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ബാപ്പു ഉസ്താദ് പറയാറുണ്ട്: ശംസുൽ ഉലമ ഒരു വിഷയം വാദിച്ചാൽ അതിൽ നിന്ന് അവരെ സംസാരിച്ച മടക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ കരികപ്പാറ ഉസ്താദ് വാദിച്ചാൽ കഴിമടക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്രയും ആഴമേറിയ ചിന്തക്ക് ശേഷം മാത്രമേ ഒരു വിഷയം ആദ്യമേ പറയൂ എന്നർത്ഥം. കൂണ്ടൂർ ഉസ്താദ് പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്: 'കരികപ്പാറ ഉസ്താദ്, അതൊരു പാഠനെന്നാണ്. അതിനെ ആർക്കും ഇളക്കാൻ കഴിയില്ല.

മർഹൂം നന്നമ്പ്ര സൈതാലി ഉസ്താദ് കരികപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യനാണ്. അവർ താന്നൂരിൽ ദർസ് നടത്തുന്ന കാലം; ഒരാൾ വന്ന് ഒരു ഫറാഇയ്ക്ക് (അനന്തരാവകാശം) മസ്അല ചോദിച്ചു. ഒരു 'ദവൂൽ അർഹാം' മസ്അലയിൽ ഇന്നയാൾക്ക് അനന്തരാവകാശം ലഭിക്കുമോ? എന്നതായിരുന്നു ചോദ്യം. സൈതാലി ഉസ്താദ് ലഭിക്കുമെന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞു. അയാൾ പോയി. മറ്റൊരു ദിവസം വീണ്ടും വന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ എന്നെ വഷളാക്കി. ഞാൻ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ മസ്അല അനുസരിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ഇന്നാലിന പണ്ഡിതന്മാർ എന്നെ എതിർത്തു. ഞാൻ പറഞ്ഞ വ്യക്തിക്ക് അനന്തരാവകാശം ലഭിക്കുകയില്ല എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. അയാൾ ഇതു പറയുന്നതിനിടയിൽ കരികപ്പാറ ഉസ്താദ് അവിടെ വന്നു. നിങ്ങൾ ഉസ്താദിനോട് ചോദിച്ചു നോക്കുക എന്ന് സൈതാലി ഉസ്താദ് പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ കരികപ്പാറ ഉസ്താദിനോട് പ്രസ്തുത മസ്അല ചോദിച്ചു. സന്ദേഹമേതുമില്ലാതെ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു: ആ വ്യക്തിക്ക് സ്വത്ത് ലഭിക്കും. ഈ വിവരം എതിർത്ത പണ്ഡിതരറിഞ്ഞു. ഉസ്താദ് അവരോട് സ്വത്ത് ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ നിദാനമന്വേഷിച്ചു. അവർ ബഹുമാനപ്പെട്ട കണ്ണിയത്ത് ഉസ്താദിന്റെ ഉസ്താദായ മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽ അസീസ് മുസ്ലിയാരുടെ 'മുഹമ്മദിയ്യ' എന്ന കിതാബിൽ നിന്നാണെന്ന് പറഞ്ഞു. പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അതിൽ തൻസീലി (ഒരു ഫിഖ് ഹ് കർമ്മം)ന്റെ ഭാഗത്ത്

ഒരു ചെറിയ പിഴവ് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഉസ്താദാണ് വെളി
പ്പെടുത്തിയത്.

ഈ വിഷയത്തിൽ മുഹമ്മദിയയുടെ ഇബ്രാഹിം
സാഹിബ് അഹ്മദ് ശാലിയാത്തിയും തമിഴ് മദ്റാസിയും
ഇവിടെയുള്ള കിതാബുകൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കരിങ്കപ്പാറ
ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യനായ വൈലത്തൂർ ബാവ ഉസ്താദ് ഈ
വിഷയത്തിൽ രചിച്ച 'ഖത്ഉൽ ഔഹാമു' 'ശറഹുൽ
മുഹമ്മദിയ'യും പ്രസിദ്ധമാണ്. പക്ഷെ എന്ന അലമ് താ ഇന്ന്
കസ്റ്റ് ചെയ്ത് വായിക്കുന്നവരാണ് അധിക പണ്ഡിതരും.
അങ്ങിനെതന്നെയാണ് സ്വാവിയിലും മറ്റും ഉണ്ട്.
എന്നാൽ ഉസ്താദ് ഇവിടെ കസ്റും ഫത്ഹും ആകാമെന്ന്
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 'ലുഗാത്തു കൾവരി'യിൽ നിന്നുള്ള
ഒരു ഉദ്ധരണിയും ഇതിന് തെളിവായി തന്റെ ശറഹുത്ത
ഹദ്ദീബിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

മുല്ലാഹസനിലെ തസ്ബീഹിന്റെ ചർച്ചയിൽ
തസ്ബീഹിന്റെ അർത്ഥം പറഞ്ഞത് 'വഹുവത്തബർരീ'
എന്നാണ്. അവിടെ പലരും പല മറുപടിയും പറയാറുണ്ട്.
ഇവിടെ ഉസ്താദ് എഴുതുന്നു: ഈ വാക്ക് 'അത്തബ്രിയ്യ'
എന്ന് വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ സംശയം വരില്ല. 'നസ്സാ'
എന്നതിന് 'തസ്ബിയ്യ' എന്ന് മസ്ദർ ഉള്ളതുപോലെ
'ബർറാ' എന്നതിന് 'തബ്രിയ്യ' എന്ന് മസ്ദർ വരാമല്ലോ.

അവിടുന്ന് ഉമീർ മടക്കുന്നതിലെ കൃത്യത ശ്രദ്ധേ
യമായ ഒരു വിഷയം തന്നെയാണ്. അവിടുത്തെ മഹല്ലി
നോക്കിയാൽ ഇത് വ്യക്തമാകും. തിരുരങ്ങാടി ഉസ്താദ്
പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് ചില ഉമീറു
കൾ മടങ്ങുന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരാഴ്ചയിലധികം വരെ
ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. മുതഹർരിദ് മുതൽ മേൽപ്പോട്ടുള്ള അവി
ടുത്തെ കിതാബുകളിലെല്ലാം തുല്യതയില്ലാത്ത തഹ്ഖീ
ഖുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ബാബുമഅ്റിഫ: എന്ന ചെറിയ
അഖീദാ കിതാബിലെ 'ഹൽ ഈമാനുൽ ബഅ്സി മസ്മൂ
ഉൻ' എന്ന വാക്ക് ആശയക്കുഴപ്പം വരുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ്.
ഇവിടെ 'മസ്മൂഉൻ' എന്നതിനെവിവരിച്ച് എഴുതിയിരിക്കു
ന്നു. 'അയ്ബിഹാസ്സത്തിസ്സംഇ' പഞ്ചേന്ത്രിയങ്ങളിലൊ
ന്നായ കേൾവികൊണ്ട് കേൾക്കപ്പെടുമോ എന്നർത്ഥം.

മുതഹർരിദിലെ 'വതൗഫീഖിയാഅതിക' എന്ന
സ്ഥലത്ത് ഉസ്താദ് എഴുതിയതു കാണാം: "ഇങ്ങിനെയാ

ണ് എല്ലാ പകർപ്പിലുമുള്ളത്. നസ്രി ആകാനാണ് സാധ്യത. കളയപ്പെട്ട ഫിത്രിയുടെ (അസ്അലുക) മഹ്മൂലാണ്; നീ റിപ്പോർട്ട് പരതുക. ഫത്ഹുൽ മുഹമ്മദ്, അൽഫിയ തുടങ്ങി അവിടുത്തെ കിതാബുകളിലുടനീളം ഇങ്ങനെ അമൂല്യമായ വിവരണങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

പുത്തനാശയത്തോടുള്ള അമർഷം

ഉസ്താദ് വൈലത്തൂർ ചിലവിൽ ദർസ് നടത്തുന്ന കാലം. വൈലത്തൂർ അത്താണിക്കൽ വഹാബികൾ ഒരു പൊതുയോഗം സംഘടിപ്പിച്ചു. എടവണ്ണ അലവി മൗലവി വന്ന് പ്രസംഗിച്ചു. അതിന് മറുപടി പറയാൻ ഉസ്താദ് തന്നെ മുന്നിട്ടിറങ്ങി. ബഹു: പതി അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാരെ കൊണ്ടുവരാൻ തീരുമാനിച്ചു. പതി വരാമെന്നേറ്റു. കൊണ്ടുവരാൻ ഉസ്താദ് തന്നെ പോയി. പക്ഷെ വാടിത്തളർന്ന മുഖവുമായാണ് ഉസ്താദ് തിരിച്ചു വന്നത്. കാരണം ആയിരങ്ങൾ പതിയുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നു. പതിക്ക് എന്തോ തടസ്സം കാരണം വരാൻ കഴിയില്ല എന്നുള്ള റിപ്പോർട്ടുമായാണ് ഉസ്താദ് വന്നിരിക്കുന്നത്. തൽക്കാലം നാളെ തന്നെ പതി വരുമെന്ന് ഉസ്താദ് അറിയിച്ചു. അന്ന് അവിടുത്തെ ശിഷ്യനായ ഓമച്ചപ്പുഴ കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരെ കൊണ്ട് നിർബന്ധിച്ച് ഒരു വഅൽ പറയിപ്പിച്ചു. ബിദ്അത്തുകാർ നാടുകളിൽ വന്ന് ദീൻ വികലമാക്കുമ്പോൾ പണ്ഡിതൻ മൗനം കാണിച്ചാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം ഉണ്ടെന്ന് ഹദീസിൽ വന്നതിലുള്ള ഭയത്താൽ ഉസ്താദ് ഈ ജാഗ്രതയും ത്യാഗമനോഭാവവും കൈകൊണ്ട് പണ്ഡിത സമൂഹത്തിന് മാതൃകയാണ്.

ബഹു: വാഇദ് കൈപ്പറ്റം കെ. എം. കെ. പറയുന്നു: എന്റെ യുവത്വകാലത്ത് ഞാൻ വടക്ക് ഭാഗത്ത് പത്തു ദിവസത്തെ വഅൽ കഴിഞ്ഞ് ഒരു വൈകുന്നേരം ക്ഷീണിച്ച് വീട്ടിലെത്തി. അപ്പോൾ വീട്ടിൽ നാലുപേർ ഇരിക്കുന്നു. ബാപ്പ പറഞ്ഞു: 'മോനേ ഇവർ നിന്നെ അന്വേഷിച്ച് വന്നതാണ്. അവരുടെ നാട്ടിൽ ഇന്ന് വഅൽ പറയാൻ ഏറ്റ ഉസ്താദിന് വരാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ആരെയും കിട്ടാതെ അവർ ഇവിടെ വന്നതാണ്. നീ ഇപ്പോൾ എത്തുമെന്നും എത്തിയാൽ നിന്നെ പറഞ്ഞയക്കാമെന്നും ഞാൻ വാക്കുകൊടുത്തതാണ്. മോൻ ഒരു തടസ്സവും പറയരുത്.

അവരുടെ കൂടെ പോകണം. ബാപ്പയുടെ പൊതു
 മോർത്ത് ഒന്നും അന്വേഷിക്കാതെ ഞാൻ അവരുടെ കൂടെ
 പുറപ്പെട്ടു. പെരുമ്പടപ്പ് പുത്തൻപള്ളി കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളാ
 യിരുന്നു അവർ. പള്ളിയിലെത്തി. എന്നെ കണ്ട് പള്ളി
 യിലെ ഉസ്താദ് കമ്മിറ്റിക്കാരോട് ചോദിച്ചു. കാര്യങ്ങ
 ളെല്ലാം നിങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? അവർ പറ
 ഞ്ഞു: ഇല്ല. തെല്ല് ആശങ്കയോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എന്തേ
 ഉസ്താദേ പുതിയ വിഷയം? എന്നെയും കൂടി റൂമിൽ വന്ന്
 ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു: "കുട്ടേ, ചേകനൂർകാരൻ ഒരു
 മോലേയർ കുറച്ച് ദിവസം മുമ്പ് ഇവിടെ വന്ന് പ്രസംഗിച്ചു.
 ഞാൻ ഇന്ന്വരെ കേൾക്കാത്ത ചില കാര്യങ്ങളാണ്
 അയാൾ പറഞ്ഞത്. ഹജറുൽ അസ്വദ് മുത്തൽ ഹറാമാ
 ന്നാലോ. അതുപോലെ ഇന്നാലിന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെ
 അയാൾ പറഞ്ഞു. സ്വഹീഹായ ഹദീസിലും ഇമാമീങ്ങ
 ലുടെ കിതാബുകളിലും പറഞ്ഞത് മുഴുവനാണ് അയാൾ
 നിഷേധിച്ചത്. അതിന് മറുപടി പറയാൻ ഒരു മോലേയർ
 ഏറ്റിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ പരസ്യം ചെയ്തിരു
 ന്നു. ഇനിതാ അയാൾ വരാൻ കഴിയില്ല എന്ന് കമ്പി അടി
 ച്ചിരിക്കുന്നു. ആയിരങ്ങൾ പരിപാടിക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്. അവ
 രോട് കാര്യങ്ങൾ തെളിവു സഹിതം പറയണം". വിറ
 ച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ആ വിഷയങ്ങളൊന്നും
 എനിക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ല, അറിയില്ല. ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു:
 പറയാൻ പേടിയുണ്ടോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു: എത്ര ആളുക
 ലോടും അഭിസംബോധനചെയ്യാൻ എനിക്ക് പേടിയില്ല.
 ഖുതുബി തങ്ങളുള്ള സ്റ്റേജിൽ വരെ ഞാൻ വരുത് പറഞ്ഞി
 ട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ വിഷയങ്ങൾ എനിക്കറിയില്ല. ഉസ്താദ്
 പറഞ്ഞു: പഠിപ്പിച്ചുതന്നാൽ പറഞ്ഞുകൂടേ? ഞാൻ
 പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും പറയാം. ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു:
 എന്നാൽ ഇന്ന് ഒരു നല്ല വരുത് പറയുക. നാളെ മറുപടി
 പറയുമെന്നും പറയുക. ഞാൻ പഠിപ്പിച്ച് തരാം. അന്ന്
 ഞാൻ നല്ലൊരു വരുത് പറഞ്ഞു. വരുത് കഴിഞ്ഞ് പള്ളിയി
 ലെത്തിയപ്പോൾ ഉസ്താദ് എന്നെ റൂമിലേക്ക് വിളിച്ചു.
 സുബ്ഹാനല്ലാഹ്! രണ്ട് പേജുകൾ നിറയെ ചേകനൂർ
 മോലവി പറഞ്ഞ മുഴുവൻ വിഷയങ്ങളുടെയും മറുപടി
 കിതാബുകളുടെ പേജ് നമ്പർ സഹിതം ഉസ്താദ് എഴുതി
 തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നോട് ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു.
 ആദ്യം മുഴുവനും വായിപ്പിച്ചു. ഓരോന്നിനും അർത്ഥം
 പറഞ്ഞു തന്നു. 'ഇനി മുകളിൽ പോയി പഠിക്കൂ' എന്ന് പറ
 ഞ്ഞു. ഞാൻ മുകളിൽ പോയി മുഴുവനും പഠിച്ചു. പിന്നെ

എന്നെ വിളിച്ച് വായിപ്പിച്ചും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചും വീണ്ടും പഠിക്കാൻ വിട്ടു. മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇതാവർത്തിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം മഗ്‌രിബിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പുവരെ ഇതു തുടർന്നു. എനിക്ക് ഒരു സംശയവും ഇല്ലാത്തവിധം മനഃപാഠമായി. നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ഉസ്താദ് എന്നെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു. ഞാനാണ് പ്രസംഗിക്കുന്നത്, നിങ്ങൾ സ്‌പീക്കർ മാത്രമാണ്. ഒന്നും പേടിക്കേണ്ട. ധൈര്യമായി പറയുക. എന്റെ കയ്യും പിടിച്ച് ദർഗ്ഗയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അൽപം വെള്ളമെടുത്ത് ഉപ്പാപ്പയുടെ തലഭാഗത്ത് വെച്ച് ഉസ്താദ് പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ വലിയൊരു ആശ്ചര്യം കണ്ടു. ഉസ്താദിന്റെ കൈ വെച്ച വെള്ളത്തിനടിയിൽ നിന്ന് തുരുതുകൾ നൂരുകൾ പൊന്തിവരുന്നു. അതുകൂടിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടശേഷം ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു: പല ഭീഷണികളുമുണ്ട്. ഞാൻ സ്റ്റേജിലുണ്ടല്ലോ, എനിക്കൊക്കെ എന്തെങ്കിലും പറ്റാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും പറ്റില്ല. ഉസ്താദ് ഇരുന്നു. ഞാൻ ആയിരങ്ങളോട് ആ വിഷയത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. ഒരു ഇടർച്ചയും സംഭവിച്ചില്ല. ചേകന്നൂർ പിന്നെ അതിന് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഈ ഉസ്താദ് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദായിരുന്നു.

ദീനിന്റെ ശത്രുക്കൾ നാടിന്റെ നാനാഭാഗത്തും വന്ന് പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുമ്പോൾ പള്ളിയുടെ മൂലയിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടി മറുപടി പറയാൻ ഒരുങ്ങുകയോ ഒരുങ്ങുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരും എന്നല്ല മറുപടി പറയുന്നവരെ പിന്തിരിപ്പിക്കുക പോലും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്ക് ഉസ്താദിന്റെ ഈ തീവ്രമായ നീക്കത്തിൽ നിന്ന് പഠിക്കാനുണ്ട്. അവിടുന്ന് കൊടുത്ത ഫത്വകൾ മുഴുവനും ആരാലും ആശീർവദിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഉസ്താദിന്റെ ഫത്വയെ സംബന്ധിച്ച് വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു.

فلم يرو عنه في الفتاوى نقيصة ويستند فتواه إلى مثل ثقة

അവിടുത്തെ ഫത്വക്ക് ഒരു ന്യൂനതയും കാണാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മദ്‌ഹബിലെ മുഅ്തമദ് ആയ തുഹ്‌ഫ പോലുള്ള കിതാബുകൾ മാത്രമായിരുന്നു തന്റെ ആധാരം.

തവറീഖത്ത്

രഹസ്യ ഇബാദത്തുകൾ വളരെ കൂടുതലുള്ളവരാണ് ഉസ്താദ്. പ്രസിദ്ധ സൂഫിവര്യനായിരുന്ന ആലു

വായി അബൂബക്കർ മുസ്ലിയാരുടെ ശൈഖ് കൂട്ടായി ചട്ടി
 കൽ അബ്ദുല്ലകുട്ടി മുസ്ലിയാർ, ചെമ്മണ്ണൂർ ആറ്റിങ്ങ
 മിൽ ഗുഹയിൽ 'ഖൽവതിൽ' (ഏകാന്ത വാസം) ഇരിക്കു
 മ്പോൾ അന്ന് പെരുമ്പടപ്പിൽ മുദർറിസായിരുന്ന ഇരിക്കു
 അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ചെല്ലുകയും ഉസ്താദിനെകണ്ട
 പാടെ അദ്ദേഹം ഉസ്താദിനെകുട്ടിപ്പിടിച്ച് എന്റെ പക്ക
 ലുള്ള എല്ലാ ഇജാസത്തുകളും ഞാൻ താങ്കൾക്ക് നൽകി
 യെന്ന് ഉസ്താദിനോട് പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
 ഹിമാലയ താരീഖുകാരനായ ഉസ്താദ് അത് 'ഖാസ്സായി'
 വാങ്ങിയത് വാളക്കുളം അബ്ദുൽ ബാരി തങ്ങളുടെ ഉപ്പ
 ത്തിൽ നിന്നാണ്. മന്ത്രത്തിന്റെയും സുമ്മിന്റെയും ഇജാസ
 ത്തുകൾ ഉസ്താദിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അബ്ദുൽ
 ബാരി തങ്ങളുടെ ഉപ്പയിൽ നിന്ന് തന്നെയാണ് അതും
 വാങ്ങിയത്. മഹാൻമാരായ പല ഔലിയാക്കളുമായും
 ഉസ്താദിന് ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. വരക്കൽ മുല്ലക്കോയ
 തങ്ങൾ അതിൽ പെട്ടവരാണ്. തന്റെ വിഷമങ്ങൾ പറയാൻ
 അവിടെയാണ് പോവാറ്. നൂറുകണക്കിനാളുകൾ
 എപ്പോഴും തങ്ങളെ കാണാൻ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും.
 എന്നാൽ ഉസ്താദിനെകണ്ടാൽ ദർസ് നഷ്ടപ്പെടുത്തരു
 തെന്ന് കരുതി പെട്ടെന്ന് ഉസ്താദിനെവിളിക്കും. കാര്യ
 ങ്ങൾ അന്വേഷിക്കും. പരിഹാരങ്ങൾ പറഞ്ഞുവിടും.

ഒരു സംഭവം എഴുതട്ടെ, ഉസ്താദിന്റെ ഉമ്മാക്ക്
 തീരെ സുഖമില്ലാത്ത സമയം. ശരീരമാസകലം നീരുവന്നി
 രിക്കുന്നു. പതിവുപോലെ വരക്കലിൽ ചെന്നു. പക്ഷെ
 കണ്ടിട്ടും പെട്ടെന്ന് വിളിച്ചില്ല. എല്ലാവരും പോയികഴിഞ്ഞ
 പ്പോൾ വിളിച്ചു. ഉസ്താദ് അടുത്ത് ചെന്നു അവിടുന്ന്
 ബുർദയിലെ ഒരു വരി ചൊല്ലി.

لو ناسبت قدره آياته عظمتا احيى اسمه حين يدعى دارس الرمد

എന്താണ് ഈ ബൈത്തിന്റെ മൗനം? വരക്കൽ ചോദിച്ചു.
 ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു: അവിടുന്ന് തന്നെ പറഞ്ഞാൽ മതി.
 തങ്ങൾ പറഞ്ഞു: നബിയുടെ മഹത്വത്തിനൊത്ത്
 അല്ലാഹു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ
 അവിടുത്തെ പേര് പറഞ്ഞാൽ നൂറുമ്പിയ എല്ല് ജീവിക്ക
 ണം. ഇതല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം? ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു:
 അതെ. തങ്ങൾ വീണ്ടും: അതെ ഇങ്ങിനെയാണ് എ
 ല്ലാവരും ഇതിന് അർത്ഥം പറയാറുള്ളത്. എന്നാൽ
 അതിന് മറ്റൊരു അർത്ഥമുണ്ട്. അഥവാ നബിതങ്ങളുടെ
 മഹത്വത്തിന് ഒത്ത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ

നബി തങ്ങളുടെ പേര് നൂറുമ്പ്പോയ ദാരിന് പെണ്ണിനെജീവിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അഥവാ മുസ് എന്ന ഒരു സ്ത്രീ മരിച്ചു. തന്റെ മകൻ ഉമ്മ ജീവിന് വേണ്ടി നബി തങ്ങളെ **محمد** എന്നിങ്ങനെകാലങ്ങൾ വിളിച്ചു. പക്ഷേ ബാഹ്യത്തിൽ ഫലമുണ്ടായില്ല. ഉസ്താദ് പറയുന്നു. ഇത് കേട്ടതോടെ എനിക്ക് മതിയായി. ഉസ്താദ് ങ്ങൾ ഒന്നും അന്വേഷിക്കാതെ തന്നെ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ഇങ്ങോട്ട് പറഞ്ഞതുപോലെ. ശേഷം തങ്ങൾ ചോദിച്ചു. എന്തേ വന്നത്? കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. നീർ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ ഒരു കഷായം എഴുതിത്തന്നു. അത് കുടിച്ച് നീർ മുഴുവൻ വാർന്ന് പോയി. പക്ഷേ ഉമ്മ മരിച്ചു.

അവിടുത്തെ മന്ത്രത്തിന് വലിയ ഫലമുണ്ടായിരുന്നു. ഉസ്താദ് തിരുർ നേഴ്സിംഗ് ഹോമിൽ അഡ്മിറ്റിൽ കഴിയുന്ന കാലം, വളരെ അവശനാണ്. തന്റെ അരികിൽ ഒരു വൃക്കതി വന്ന് കരയുന്നു. 'എന്റെ മകളെ പ്രസവത്തിന് കൊണ്ട് വന്നതാണ്. പെട്ടെന്ന് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ എത്തിക്കണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് സാമ്പത്തികമായും മറ്റും ഒരു കഴിവും ഇല്ല. എന്തെങ്കിലും ചെയ്ത് തരണം'. ഉസ്താദ് ഒരു വെറ്റില കൊണ്ട് വരാൻ പറഞ്ഞു. മന്ത്രിച്ചുകൊടുത്തു. അത് കൊടുത്തതോടെ ആ സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചു. ഈ കാര്യം ഡോക്ടറോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞത് 'ആ പണി എന്താണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല' എന്നായിരുന്നു.

ശിഷ്യ സമ്പത്ത്

അവിടുത്തെ ശിഷ്യരിൽ അധികപേരും ഉയർന്ന പണ്ഡിതരും പ്രസിദ്ധരുമാണ്. സൂഫിവരും ആശിഖൂർ സൂലുമായ ബഹു: കുണ്ടൂർ ഉസ്താദ്, നന്നമ്പ്ര സൈതാലി ഉസ്താദ്, തിരുരങ്ങാടി ബാപ്പു ഉസ്താദ്, വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ്, തിരുരങ്ങാടി ഹസൻ മുസ്ലിയാർ എന്ന ചെറിയ ഉസ്താദ് തുടങ്ങിയവർ അവരിൽ ചിലരാണ്.

മുതഅല്ലിമീങ്ങളോടും ശിഷ്യരോടും മക്കളോടും അതിരറ്റ സ്നേഹമായിരുന്നു ഉസ്താദിന്. ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ ദർസ് നടത്തുന്ന കാലത്ത് തന്റെ മകൻ സൂഫി അവിടെ പഠിക്കുമ്പോൾ മകനെവിളിക്കാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ലെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കാലം. ഉമർ മൗലവി ഉസ്താദിന്റെ അരികിൽ ഓടുന്ന രാവിലെ ജലാലൈനിക്ക് വരുന്നതിനു മുമ്പ് മൗലവി ചായകുടിക്കാൻ കടയിൽ പോകും. കടയിൽ ആളുകളുടെ തിരക്കായിരിക്കും. എത്ര നേരത്തേ ചെന്നാലും നല്ലൊരുവിഭാഗം നാടൻമാർക്ക് ചായ കൊടുത്തിട്ടേ മൗലവിക്ക് ചായ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. ക്ലാസ്സ് വൈകുമെന്നോർത്ത് മൗലവി ഒരു ദിവസം പറഞ്ഞു: ഞാനും കാൾ തന്നെല്ലെ ചായ കുടിക്കുന്നത്. എനിക്ക് എന്തുകൊണ്ട് അവസാനം തരുന്നു. ഇതുകേട്ട കടക്കാരൻ മൗലവിയെ അടിച്ചു. തന്റെ അരികിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ അടിച്ച വിവരം അറിഞ്ഞ ഉസ്താദ് കോപിതനായി. പള്ളിയിൽ നിന്ന് ദർസിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ഇറങ്ങാൻ ഒരുങ്ങി. വിവരം അറിഞ്ഞ കാരണവന്മാരും നാട്ടുകാരും പള്ളിയിലെത്തി. അവരോട് ഉസ്താദ് ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങൾ അടിക്കാനും ഞാൻ ഓതിക്കൊടുക്കാനും, അത് പറ്റില്ല'. അടിച്ച വ്യക്തി ഉസ്താദിന്റെ കാൽപിടിച്ച് വീണ് മാപ്പ് പറഞ്ഞു. പരപ്പനങ്ങാടിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു ഈ സംഭവം എന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ.

ഉമർ മൗലവി അധ്വാനശീലനായ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. മൗലവി വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ കാൾ കൊടുത്ത് കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് തന്റെ വിത്രിയ തഖ്മീസടക്കം മറ്റൊരു നന്നാക്കിയ വിത്രിയ നോക്കി മൗലവിയെ കൊണ്ട് ശർഹുകൾ എഴുതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ എഴുതിയ ശർഹുള്ള ആ വിത്രിയ ഓമച്ചപ്പുഴ പുത്തൻ പള്ളിയിൽ ഉണ്ട്.

ഉസ്താദിന്റെ പല ഇജാസത്തുകളും ഈ ഉസ്താദുമാർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ ഉസ്താദ് അവിടുത്തോട് വളരെ അടുപ്പമുള്ള ശിഷ്യനാണ്. അവർ തമ്മിൽ വലിയ ആത്മീയ ബന്ധമായിരുന്നു. ചട്ടിക്കൽ അബ്ദുല്ല കുട്ടി മുസ്ലിയാർ കൊടുത്ത ജുല്ലൂൽ വളാഇഫ് ഇജാസത്തും തന്റെ കയ്യിലുള്ള മറ്റു ഇജാസത്തുകളും കവരത്തി കാസിം കോയ തങ്ങളുടെ പേരമകനും ജീലാനി സിൽസിലയിലെ ഒരു കണ്ണിയുമായ ബഹുമാനപ്പെട്ട സയ്യിദ് വൈലത്തൂർ യൂസുഫ് കോയ തങ്ങൾക്ക് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉസ്താദിന്റെ പേരിൽ കുണ്ടൂർ ഉസ്താദും വൈലത്തൂർ ഉസ്താദും ചെറിയ ഉസ്താദും മർസിയതുകൾ (അനുശോചനകാവ്യം) എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ

ഉസ്താദ് എഴുതിയ മർസിയത് ആ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ കൂടുതൽ മനം കവരുന്നതാണ്. ഉസ്താദ് മരിച്ച ദിവസം വാഹനബന്ദ് ആയിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവിടുത്തെ ജനസക്ത് ഒപ്പം നിബിഡമായ ജനബാഹുല്യം കാണാമായിരുന്നു. പക്ഷെ, പല ഉന്നതർക്കും എത്തിപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഖമീസും തലപ്പാവും ധരിച്ച നിലാവുപോലെ പ്രകാശിക്കുന്ന ഉസ്താദിന്റെ ജനാസ അവിടുത്തെ വീട്ടുമുറ്റത്ത് വെച്ചപ്പോൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ തിരക്കിനിടയിൽ ഒരു നോക്ക് കണ്ടത് ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനാളുകളുടെ അകമ്പടിയോടെ മഗ്റിബിന് ജനാസ ഓമച്ചപ്പോഴു പുത്തൻപള്ളിയിലെത്തി. അവിടുത്തെ മുത്തമകൻ ബാപ്പു: മുസ്ലിയാർ ഇമ്മാമായി മയിൽ നിസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് പറയുന്നു. صلى الله عليه وسلم ليلة الجمعة

ഓമച്ചപ്പോഴു പുത്തൻപള്ളിയുടെ ബാനിയും (സ്ഥാപകൻ) പണ്ഡിതനും സുഹിയും വലിയ കറാമത്തിന്റെ ഉടമയുമായ അബൂബക്കർ കൂട്ടി മുസ്ലിയാർ ഉസ്താദിന്റെ എല്ലാ അത്താണിയുമായിരുന്നു. പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് അവർ ഉസ്താദിന് പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉസ്താദ് ദർസ് നടത്തുന്ന കാലത്ത് ബന്നാനിയുടെ ഹാശിയ അൻബാബി പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് വഴി എഴുതി വരുത്തി. പോസ്റ്റോഫീസിൽ വന്നുകിടക്കുന്ന കിതാബ് ബില്ലടച്ച് വാങ്ങാൻ പണമില്ലാതെ ഉസ്താദ് വിഷമിച്ചു. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് പൈസ കൊടുത്ത് കിതാബ് വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ തിരിച്ച് പോകും എന്ന നിലയിലെത്തി. ഉസ്താദ് മന:പ്രയാസത്തോടെ പള്ളിയുടെ ചെരുവിൽ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ പോസ്റ്റ്മാൻ വിളിക്കുന്നു. ബോംബെയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പണം വന്നിട്ടുണ്ട്. നോക്കുമ്പോൾ മഹാനായ മോലേയർ പാപ്പ കല്ല്യാണിയിൽ നിന്ന് അയച്ച കാശാണ്. ആ കാശുവാങ്ങി ബില്ലടച്ച് കിതാബ് കൈപറ്റി. വരാൻ പോകുന്ന ഒരു വിഷയത്തിന് ഉസ്താദിന് കാശ് ആവശ്യമാകുമെന്നും തന്റെ കയ്യിൽ അതുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും കാര്യമത്ത് കൊണ്ടറിഞ്ഞ മോലേയർ പാപ്പ തൽക്ഷണം അതിന് പരിഹാരം കാണുകയായിരുന്നു. അവർ തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധം ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ആ അൻബാബി ഓമച്ചപ്പോഴയിൽ ഉസ്താദ് വഖ്ഫ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മോലേർ പാപ്പ പറയുന്ന അഭിപ്രായത്തിനായി ഉസ്താദ് മുൻഗണനകൊടുത്തിരുന്നു. ഉസ്താദ് വീട്ടിൽ ഒരു കല്ല്യാണം നടക്കുന്നു. ഫിഖ് ഫർ പര ത്തിലാത്ത എന്തോ ഉപകരണങ്ങളിലൂടെയുള്ള പാട്ട് വീട്ടിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. മോലേർപാപ്പ അതിനെ അതിനിറുത്താൻ പറഞ്ഞയച്ചു. ഉടനെതന്നെ അതു നിറുത്തിയത്രെ.

അവർ തമ്മിലുള്ള ആത്മസ്നേഹം മാത്രമാണ് തന്റെ മഹല്ല് കരിങ്കപ്പാറ ആയിരിക്കെ ഉസ്താദിനെ ഓമച്ചപ്പോഴിൽ എത്തിച്ചത്. പുത്തൻപള്ളിയുടെ വടക്ക് കിഴക്ക് മൂലയിൽ ആ രണ്ട് മഹാരഥൻമാർ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. ഹബീബിനെ ഹബീബിലെത്തിച്ച നാഥൻ ഹക്കീം തന്നെ! ഉസ്താദിനെ അവിടെ മറവു ചെയ്തതുമുതൽ ബെത് വർഷക്കാലം ഞാൻ ആ പള്ളിയിൽ മുതൽക്കുമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലയളവിലെ എല്ലാ സുബഹിക്കും വൈലത്തുർ ഉസ്താദ് എഴുന്നേറ്റ് വുളുഅ് ചെയ്ത് വന്ന് മൂന്ന് നാല് മിനുട്ട് അവരുടെ അരികിൽ നിന്ന് സലാം പറഞ്ഞ് എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നത് കാണാം. ഉസ്താദ് പള്ളിയിലുള്ള ഒരു ദിവസം പോലും അത് മൂടങ്ങിയിട്ടില്ല. അതിന് ശേഷമേ ഉസ്താദ് വസ്ത്രം മാറ്റാറുള്ളൂ. അവരെല്ലാം ഉഖ്റവിയാ യ ഉലമാക്കൾ തന്നെ. അല്ലാഹു അവരുടെ ബറകത്ത് കൊണ്ട് നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്തട്ടെ.

ഉസ്താദിന്റെ വഫാത്ത് കഴിഞ്ഞ് അടുത്തടുത്ത ദിവസങ്ങളിലായി ധാരാളം പണ്ഡിത മഹത്തുക്കൾ ഉസ്താദിന്റെ ഖബററികിൽ വന്നിരുന്നു. അതിൽ അധിക പേരും ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളും വിതുമ്പുന്ന ചുണ്ടുകളുമായി ഉസ്താദിനെ സിയാറത്ത് ചെയ്യുകയും അവരിൽ പലരും ഖബററികിൽ ഖുർആൻ ഓതുന്നവർക്കും ദർസിലുള്ളവർക്കും ചീരണി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാരും മറ്റും മുറിയാതെ നാൽപ്പത് ദിവസം ഉസ്താദിന്റെ ഖബററികിൽ ഖുർആനോത്ത് നടന്നു. ഉസ്താദിന്റെ ഖബർ പ്രാർത്ഥനക്കുത്തരമുള്ള സ്ഥലമാണെന്നത് അനുഭവമാണ്. ഫിജ്റ വർഷം 1405-ലാണ് അവിടുത്തെ വഫാത്ത്. അതിലേക്ക് സൂചിപ്പിച്ച് അബ്ജദ് കണക്കിൽ

കുണ്ടൂർ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞ വാക്യം حل دار المغانم

(ലാങ്ങുകളുടെ വീട്ടിൽ അവർ ചെന്നിറങ്ങി) എന്നാണ്.

ചെറിയ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു. يا رحيم اغفر لي. കാരുണ്യം
 വാനേനീ ഉസ്താദിന് പൊറുത്ത് കൊടുക്ക്. 84 വയസ്സ്
 അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനീ വിജ്ഞാനസേവനത്തിനും ഇബാദ
 ത്തുകളിലും ചെലവഴിച്ച ഉസ്താദിന്റെ 84 ഇബാദ
 തിനെ സൂചിപ്പിച്ച് يا رحيم എന്നും ജുമാദൽ ആഖിറ 7 എന്ന
 തിലേക്ക് സൂചിപ്പിച്ച് ب (പാറി, അടിച്ചുവീശി) എന്ന
 വൈലത്തൂർ ഉസ്താദ് മർസിയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഉസ്താദിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശ്വസ്തരിൽ നിന്ന്
 കേട്ടതും നേരിൽ അനുഭവമുള്ളതുമായ ചിലതുമാത്ര
 മാണ് ഈ എഴുതിയത്. ആ പണ്ഡിത ജ്യോതിസിന്റെ മഹ
 ത്വത്തിന്റെ നൂറിലൊന്നുപോലും എഴുതാൻ ഈ ലേഖന
 ത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പടച്ചതമ്പുരാൻ നാളെ അവരുടെ
 കൂടെ നമ്മളെയും ചേർക്കുമാറാകട്ടെ - ആമീൻ. ■

വിനയാന്വിതനായ ഗുരുവര്യൻ

കൊടിഞ്ഞി അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലിയാർ

ശൈഖുനാ ചെലൂരിൽ ദർസ് നടത്തുമ്പോഴാണ് അവിടുത്തെ ദർസിൽ ഞാൻ ചേരുന്നത്. വന്ധ്യരായ കുണ്ടൂർ ഉസ്താദും നന്നാമ്പ്ര കുഞ്ഞീതു മുസ്ലിയാരും ചേർന്നാണ് എന്നെ ഉസ്താദിന്റെ ദർസിലെത്തിച്ചത്. അൽഫിയ ഓതിയായിരുന്നു തുടക്കം. ഫത്ഹുൽ മുഹൂനും അൽഫിയയും ഉസ്താദിന്റെയടുത്ത് നിന്ന് പഠിച്ചു. 1962-ൽ എന്റെ പിതാവ് മരിച്ചു. ഉമ്മയെ നോക്കാൻ ആളില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ ഉസ്താദിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നാട്ടിൽ നിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഉസ്താദിന്റെ സബ്ബുകൾ അതൊരിക്കലും മനസ്സിൽനിന്നും മായില്ല. ഓരോ ദിവസവും വളരെ കുറഞ്ഞ പാഠഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ ഉസ്താദ് ഓതിത്തരുമായിരുന്നുള്ളൂ. സംശയങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ അത് തീർത്തശേഷം മാത്രമേ അടുത്ത ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങുമായിരുന്നുള്ളൂ. അഥവാ പറയാൻ പറ്റാത്തവയാണെങ്കിൽ അതിനുത്തരം ലഭിച്ച ശേഷം മാത്രമേ ക്ലാസ്സ് തുടരുകയുള്ളൂ. വളരെ വിനയാന്വിതനായിരുന്നു ഉസ്താദ്. ഉസ്താദിന്റെ നിബന്ധനകൾ കൃത്യമായി പാലിച്ച് പഠനം നടത്തിയ ശിഷ്യരിൽ പ്രമുഖനായിരുന്നല്ലോ കുറ്റിപ്പുറം മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ. 'ഫറാഇദ്' (അനന്തരാവകാശം) സംബന്ധിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളുമായി ആരെങ്കിലും വന്നാൽ മസ്അല നിർണയിച്ച ശേഷം ഉസ്താദ് പറയും: 'കുറ്റിപ്പുറമൊന്നു കണ്ടോടെ' ശിഷ്യ

അരോട് അതിരൂ സ്നേഹമായിരുന്നു അവിടത്തേക്ക് പൊതുവെ ദേഷ്യപ്പെടുന്ന പ്രകൃതമായിരുന്നു കുറ്റിപ്പുറം മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർക്ക്. അദ്ദേഹത്തോട് ഞങ്ങളെന്തെങ്കിലും തിരിച്ച് പറഞ്ഞാൽ ഉസ്താദ് സ്വകാര്യമായി പറയും. 'കുറ്റിപ്പുറത്തിനസുഖമാണ്, നിങ്ങൾ പ്രതികരിക്കരുത്'.

ഉസ്താദ് ഒരു മസ്അല പറഞ്ഞാൽ അതു തിരുത്തേണ്ട അവസ്ഥ ഉണ്ടാകില്ല. കരികപ്പാറപ്പള്ളിയുടെ ഖിബ്ല ശരിയല്ലെന്നും പള്ളി പൊളിക്കുന്നപക്ഷം അതു കൂടി ശരിയാക്കണമെന്നും ഉസ്താദ് വാദിച്ചപ്പോൾ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചിട്ടും എതിരാളികൾക്ക് മറിച്ചൊരു ഫത്വ കിട്ടിയില്ല. പാനൂർ തങ്ങളെ ഇവിഷയകമായി പരിശോധിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്ന എതിരാളികൾക്കു തിരിച്ചടിയായിരുന്നു ഇതെന്നോ പൊളിക്കേണ്ടതാണെന്ന തങ്ങളുടെ മറുപടി. ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ നിൽക്കുന്ന വേളയിൽ ഉസ്താദിന് ഒരു തണുപ്പൻ മട്ടാണെന്ന് ചിലർക്കെങ്കിലും അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുമനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടു കൂടിയാണ് (അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാരുടെ നിർബന്ധത്തിനു പുറമെ) ഒരു വേള പെരുമ്പടപ്പിലേക്ക് ദർസ് മാറ്റാനുള്ള കാരണം. പിന്നീട് ഓമച്ചപ്പുഴയിൽ മുദ്രിസായി വന്നത് കർക്കശ സ്വഭാവക്കാരനായ പാനൂർ തങ്ങളവർകളായിരുന്നുവെന്നത് ഉസ്താദിനോട് കളിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലംതന്നെയാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സബ്ബുകളിൽ ഓരോ പാഠഭാഗത്തിനും ഉസ്താദിന് സ്വന്തമായി കുറേ തഹ്ഖീഖാത്തുകളുണ്ടാവും. വടുതല കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ ഒരിക്കൽ തമാശ രൂപത്തിൽ ചോദിച്ചു. ഇതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം വകയാണോ അതോ ഉസ്താദുമാരിൽ നിന്ന് കിട്ടിയതോ? എന്റേത് ഞാൻ വേർതിരിച്ച് പറയും. അല്ലാത്തതുമുഴുവൻ എന്റെ ഉസ്താദുമാരിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതാണ്. (ഫത്ഹുൽ മുഹൂനിന്റെയും മറ്റും ശർഹിൽ ഇവ രണ്ടും നമുക്ക് വേർതിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും) ഇതായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ മറുപടി. തഹ്ഖീഖാക്കി വെച്ച വിഷയങ്ങൾ ഉസ്താദിന്റെ ഓർമ്മയിലെന്നുമുണ്ടാകും. എളാട്ടത്തറയിലെ സൈനുദ്ധീൻ മുസ്ലിയാർ ഒരു മസ്അല ചർച്ച ചെയ്യവേ ഉസ്താദിനോട് പറഞ്ഞു. ബീരാൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇങ്ങനെയാണ് പറയുന്നത്. അങ്ങനെപറയില്ല, ഉറപ്പ്; ദുഃസ്വരത്തിൽ ഉസ്താദ് മറു

പടി പറഞ്ഞു. ഉസ്താദ് പറഞ്ഞതായിരുന്നു വസ്തുത.

ഉസ്താദ് ദുആക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹീതരിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. മോലേരുപ്പാപ്പ വഹാത്തായ ഏഴാം ദിവസം അവിടെ നടന്ന പരിപാടിയിൽ എല്ലാവർക്കും കാൾ ലഭിച്ചു. ദുരെയുള്ളവർ അന്ന് പള്ളിയിലായിരുന്നു രാത്രി ഉറങ്ങിയത്. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ ആരുടെയും ബെൽറ്റിൽ കാശുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉപ്പാപ്പയുടെ വഹാത്തിന്റെ 14നും ഇതേ രൂപത്തിൽ മോഷണം നടന്നു. അസുഖബാധിതനായ പട്ടാമ്പിക്കാരൻ ഹംസ മുസ്ലിയാർക്ക് വേണ്ടി പിരിച്ചെടുത്ത കാശും ഇപ്രകാരം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അന്ന് രാത്രി ഉസ്താദ് എല്ലാവരെയും വിളിച്ച്കൂട്ടി ദുആ ചെയ്തു. നേരം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും മോഷ്ടാവ് പേര് പരസ്യമാക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞ ഉസ്താദിനോട് കുറ്റസമ്മതം നടത്തി.

ഉസ്താദിന്റെ ആത്മമിത്രമായിരുന്ന മോലേരുപ്പാപ്പയും ഇതുപോലെ പലർക്കും അഭയമായിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ പൂക്കാട്ടിരി ടി.പി. ഹസൻ മുസ്ലിയാരുടെ ബെൽറ്റ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. തേനു മുസ്ലിയാർ ബറകത്തിനു വേണ്ടി കൊടുത്ത വസ്തുവും കാശുമെല്ലാം അതിലുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മോലേരുപ്പാപ്പയുടെ പേരിൽ യാസീനോതി കിടന്നു. പിറ്റേന്ന് പള്ളിയുടെ പടിയിൽ നിന്നും തുണിനു മുകളിൽനിന്നുമൊക്കെയായി നഷ്ടപ്പെട്ടവയെല്ലാം തിരികെ ലഭിച്ചു. ഉസ്താദിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ഒരിക്കലും മനസ്സിൽ നിന്നും മായില്ല. 'ആരാന്റെ ചെലവിൽ ഓതാൻ വന്നതല്ലേ. കൊടിഞ്ഞീ സൂക്ഷിച്ച് പഠിക്കണം'. ഇടക്കിടെ എന്നെ വിളിച്ച് ഉസ്താദ് ഓർമ്മപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ഒരായിരം പ്രഹരത്തേക്കാൾ ശേഷികൂടുതലാണീ വാക്കുകൾക്ക്. ഉസ്താദിന്റെ ആത്മീയ ശിക്ഷണത്തിൽ ജീവിതം മുന്നോട്ട് നീക്കി വിജയശ്രീലാളിതരാകാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ- ആമീൻ.

നമ്മെ ചിന്തിപ്പിച്ച ശൈഖുനാ

വെള്ളിൽ അബൂബക്കർ ഹാജി

ഉസ്താദിന്റെ ചരിത്രമൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ്, സൈതാലി മുസ്ലിയാർ, നിറമരു തൂർ ബീരാൻകുട്ടി മുസ്ലിയാർ, കൈനിക്കാട് ഇബ്രാഹീം മുസ്ലിയാർ ഇവരൊക്കെ വലിയ മഹാന്മാരാണ്. പുത്തൻപള്ളിയിൽ വെച്ചാണ് ഞാൻ ഉസ്താദിന്റെ അടുത്ത് ഓതിയത്. കോട്ടുമല ഉസ്താദ് പരപ്പനങ്ങാടിയിൽ വെച്ച് ഉസ്താദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

നാലുവർഷം കൊണ്ടായിരുന്നു മഹല്ലി അവിൽ ഓതിക്കൊടുത്തിരുന്നത്. അത്രയും തഹ്ഖീഖാക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഉസ്താദ് ഒരു വിഷയം പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒരു അപ്പീലുമുണ്ടാകില്ല എന്നതായിരുന്നു അന്നത്ത അവസ്ഥ. അതേസമയം വളരെയധികം വിനയാന്വിതനുമായിരുന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉസ്താദ്. പലരും മസ്അല ചോദിക്കുമ്പോൾ ഉസ്താദ് ശിഷ്യനായ സൈതാലി മുസ്ലിയാരെ പരാമർശിച്ച് പറയും. എന്നേക്കാളും നിങ്ങൾ അവനോട് ചോദിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

ആരെയും ഒരു വേള ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. രാത്രി പ്ലാവിനു മുകളിൽ ഒരു കള്ളനെകണ്ടപ്പോൾ ഉസ്താദ് പറഞ്ഞത്രെ: പതുക്കെ ഇറങ്ങിക്കോ, കാലിൽ മുള്ളു കുത്താതെ

സൂക്ഷിക്കണം. മോലേയുരുപ്പാപ്പയും ഉസ്താദും തമ്മിലുള്ള
ബന്ധം; അതൊന്നു കാണേണ്ടതുതന്നെയായിരുന്നു.
താനൂർ ഇസ്‌ലാഹുൽ ഉലൂമിൽ പാങ്ങിൽ അഹമ്മദ് കുട്ടി
മുസ്‌ലിയാർ പഠിക്കുന്ന കാലം അവിടുന്ന് പറയാറുണ്ട
ത്രെ. കിഴക്കുന്നിന്ന് ഒരു വെളുത്ത കുട്ടിയും കറുത്ത
കുട്ടിയും വരുന്നുണ്ട്. അവരെ സൂക്ഷിക്കണം. വെളുത്ത
കുട്ടി മഹാനായ ഉസ്താദും കറുത്ത കുട്ടി മോലേയുരുപ്പാപ്പ
യുമായിരുന്നു. ആ വാക്കുകൾ പുലർന്നതിന് ചരിത്രം
സാക്ഷിയാണല്ലോ.

ഇൽമിന്റെ ബഹുനായ ഉസ്താദിന്റെ മുന്തിലിരു
ന്നാൽത്തന്നെ ഇൽമ് പകരും. ശബ്ദം വളരെ താഴ്ത്തി
യാണ് ഉസ്താദ് ക്ലാസെടുത്തിരുന്നത്. അതിനൊരു
ഇഞ്ചക്ഷന്റെ ഗുണവുമുണ്ടാവും. ഒരിക്കലും മനസ്സിൽ
നിന്ന് മായില്ല. അല്ലാഹുതആലാ നമ്മെയെല്ലാം സ്വീകരി
ക്കുമാറാകട്ടെ - ആമീൻ.

മാതൃകാ യോഗ്യനായ ഉസ്താദ്

ഇരിങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ

ചെലുരിൽവെച്ചാണ് ഞാൻ ഉസ്താദിനോടൊപ്പം ഓതാൻ തുടങ്ങിയത്. ബാവ മുസ്ലിയാർ, വെളിമുക്ക് മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാർ, വിളയിൽപറപ്പൂർ യൂസുഫ് മുസ്ലിയാർ, പൂക്കാട്ടിരി ഹസൻ മുസ്ലിയാർ തുടങ്ങിയവരെക്കൊക്കെ അക്കാലത്ത് ചെലുരിൽ മുതൽ അല്ലിംകളായുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ നിന്ന് (ഇരിങ്ങല്ലൂർ ഇല്ലിപ്പുലാക്കിലിനിന്ന്) ചെലുരുവരെ നടന്നായിരുന്നു ദർസിൽ പോയിരുന്നത്. ദറസ് അവിടെ നിന്ന് ഓമച്ചപ്പുഴ പുത്തൻ പള്ളിയിലേക്ക് മാറ്റി. കർക്കിടക്കത്തിലെ കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയത്ത് മോലേരുപ്പാപ്പയുടെ ആവശ്യം മാനിച്ചു നടത്തിയ ആ ദർസ് മാറ്റം ഇന്നും മനസ്സിലുണ്ട്.

വന്യരായ ഉസ്താദ് എന്റെ കുടുംബവുമാണ്. പുത്തനങ്ങാടിയിലെ പള്ളിക്കൽ തറവാട്ടിൽപെട്ട ഇന്ത്യേൻകാക്ക എന്നയാളുടെ പെങ്ങളാണ് ഉസ്താദിന്റെ ഉമ്മ. അവരുമായി ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധമുണ്ട്. അതുപോലെ ഉസ്താദിന്റെ ഒരു പെങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ട് കെട്ടിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ നേരത്തേ ഓതിയിരുന്നത് പുത്തനങ്ങാടിയിലായിരുന്നു. അന്നു ഞങ്ങളോടൊപ്പം ഓതിയിരുന്ന അവറാൻകുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ വെളിമുക്ക് മുഹമ്മദ് കുട്ടി മുസ്ലിയാർ ഉസ്താദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ചും സബ്ബുകളെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം അദ്ദേഹം പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ അനുജൻ അവറാൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാർ എന്നോട് പറയും ഇതു കേട്ടാണ് ഞാനും ഉസ്താദിനോടൊപ്പം കൂടാൻ തീരുമാനിച്ചത്.

ഉസ്താദിന്റെ ക്ലാസുകൾ ഇന്നും മനസ്സിലുണ്ട്.

നിർദ്ദാർശനങ്ങളുടെ ബൗദ്ധിക നിലവാരം എത്ര
താഴെയാണെങ്കിലും അവർക്കൊക്കെയും മനസ്സിലാകുന്ന
വിധത്തിലായിരുന്നു ആ സബ്ബുകൾ. ഏതു സംശയവും
ആർക്കും ചോദിക്കാമായിരുന്നു. ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് വിളി
ച്ചുണർത്തിയും ചോദിക്കാം. അതായിരുന്നു ഉസ്താദിന്റെ
ശൈലി. ശിഷ്യൻ സൈതാലി മുസ്ലിയാരുടെയും അവസ്ഥ
മറിച്ചായിരുന്നില്ല.

താനൂർ കോളേജിൽ വെച്ച് ഉസ്താദിന്റെ
ശൈലിയിരുന്നല്ലോ ഇരിമ്പാലശ്ശേരി കുഞ്ഞഹമ്മദ്
മുസ്ലിയാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഒരു ഇമാമിന്റെ
ഖൗൽ പോലെയായിരുന്നു ഉസ്താദ് പരിഗണിച്ചിരുന്നത്.
അത്രയും വലിയ മുഹവിഖായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

والشيخ كنجي أحمد المحقق قد اسقاك جام محبة وطاسات എന്ന്
അസ്ഹരിതങ്ങൾ മോലേർപാപ്പയുടെ മർസിയുതിൽ പറ
ഞ്ഞതോർമവരികയാണ് ആർക്കും ഒരു വെറുപ്പുമുണ്ടാ
ക്കാത്ത സ്വഭാവമായിരുന്നു ഉസ്താദിന്. ഒരാളെ കൊണ്ടും
വിദ്മത്ത് എടുപ്പിക്കില്ല. പലപ്പോഴും ശിഷ്യരായ ഞങ്ങൾ
വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കാനും മറ്റും നിർബന്ധിച്ചു
വാങ്ങുമ്പോൾ തരുമെന്നല്ലതെ അങ്ങോട്ടാവശ്യപ്പെടുന്ന
പതിവ് ഉസ്താദിനില്ല. ഭൗതിക സൗകര്യങ്ങളോടൊന്നും
യാതൊരു താത്പര്യവും ഉസ്താദിനുമായിരുന്നില്ല.
പെരുമ്പടപ്പിൽ നിന്നിരുന്ന കാലത്ത് ധാരാളം പണം
കൈയിൽ കിട്ടുമായിരുന്നു. അത് ചെലവാക്കുകയും
ചെയ്യും. അതായിരുന്നു ശൈലി. ഫത്വകളൊക്കെ വളരെ
സൂക്ഷിച്ച് മാത്രമേ നൽകാറുള്ളൂ. അതു കൊണ്ടുതന്നെ
ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത് മാറ്റിപ്പറയേണ്ട ഗതികേട് ഉസ്താ
ദിനുമായിട്ടില്ല. ഉസ്താദിനോട് അടുത്ത ബന്ധം
പുലർത്തിയിരുന്ന കൈപറ്റ ബീരാൻകുട്ടി മുസ്ലിയാർ
ഫത്വചോദിച്ചെത്തുന്നവരോട് പറയുമായിരുന്നത്രേ;
'അത് നിങ്ങൾ സൂഫി മുസ്ലിയാരുടെ മകൻ മുഹമ്മദ്
മുസ്ലിയാരോട് പോയി ചോദിക്ക. അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക്
മറുപടി തരും'. ഉസ്താദിന് മനസ്സിലായകാര്യങ്ങൾ തുറന്ന്
പറയാൻ ഒരാളെയും പേടിച്ചിരുന്നില്ല.

ഏല്ലാവർക്കും സുസമ്മതനായിരുന്നു ഉസ്താദ്.
ഉസ്താദിനേക്കാൾ വലിയവർക്കുപോലും രമ്യതയിലെ
ത്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ ഈ
ഗുണം കൊണ്ട് സാധിച്ചിരുന്നു. അല്ലാഹു ഉസ്താദിനോ
ടൊപ്പം ജനാത്തുന്ന ഈമീൽ നമ്മെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടട്ടെ.

ഉഖ്റവിയായ ആലിം

ഹസൻ മുസ്ലിയാർ കരികപ്പാറ

ശൈഖുനാ ചെലൂരിൽ ദർസ് നടുത്തുമ്പോഴാണ് അവിടത്തെ ദർസിൽ ഞാൻ ചേർന്നത്. ദൗർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ അന്നത്തെ സാമ്പത്തിക ദുരവസ്ഥ കാരണം പഠനത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അക്കാലത്ത് ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടനിൽക്കുന്ന വഅൽ പരിപാടികളുണ്ടാകും. ഉസ്താദ് എന്നെയാണ് അത്തരം പരിപാടികൾക്കു പറഞ്ഞയക്കുക. 15 ദിവസം വഅൽ പറഞ്ഞാൽ 50 രൂപയാണ് കിട്ടുക. ഉസ്താദ് എന്നെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്.. നമുക്കൊക്കെ അറിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണവൻ പറയുക. എന്നാലും പറയുന്നതു കേട്ടാൽ ഒരു പേടിതോന്നും. ഉസ്താദിന് വഅൽ വലിയ കാര്യമാണ്.

കുണ്ടൂർ ഉസ്താദും ഞാനും ഉസ്താദിന്റെ ദർസിൽ സമകാലികരായി പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുണ്ടൂർ ഉസ്താദ് എന്നേക്കാൾ താഴെ ക്ലാസ്സിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. അന്നുതന്നെ വളരെ സൂക്ഷ്മതയുള്ള ജീവിതരീതയാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. അസ്ഹരി തങ്ങൾ എന്റെ സഹപാഠിയായിരുന്നു. ഉസ്താദ് ക്ലാസുകളിൽ നടത്തിയിരുന്ന ഗഹനമായ ചർച്ചകളും മറ്റും വേണ്ട വിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതെല്ലാം പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത് അസ്ഹരി തങ്ങൾ, അബ്ദുറഹ്മാൻ മുസ്ലിയാർ, പോലെയുള്ളവരാണ്. ചെലൂരിൽ നിന്ന് ഉസ്താദ് പുത്തൻ പള്ളിയിലേക്ക് പോകും മുമ്പേ ഞാൻ പിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വൈലത്തൂർ ബാവ മുസ്ലിയാർ ഞാൻ

പോയതിനു ശേഷമാണ് ഉസ്താദിന്റെ ദർസിലെത്തിയത്.

ഉസ്താദിന്റെ നിസ്കാര ശൈലി എടുത്തുപറയേണ്ട കാര്യമാണ്. നിസ്കരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ജീവനുണ്ടെന്ന് തോന്നില്ല. അത്രയും സൂക്ഷമതയാണ്. ഒരു വിരൽ പോലുമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഉസ്താദ് നിസ്കാരസമയമായാൽ മറ്റൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. കാണാൻ വന്നിട്ടുള്ളത് എത്ര പ്രധാനിയാണെങ്കിലും നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ശേഷമേ ഉസ്താദ് പ്രതികരിക്കുകയുള്ളൂ അവിടുത്തെ നിസ്കാര ശേഷമുള്ള ദുആ ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലൊതുക്കുമായി രുന്നു. ഇന്ന് നിസ്കാരം വളരെചുരുക്കി ദുആ വലിച്ചു നീട്ടുന്ന പ്രവണതയാണല്ലോ നാം കാണുന്നത്.

ഉസ്താദിന്റെ കറാമത്തുകൾ ധാരാളമനുഭവിച്ചു ട്ടുള്ളവനാണ് ഈ വിനീതൻ. ഖുതുബ ഓതരുതെന്ന ഉസ്താദിന്റെ കൽപനലംഘിച്ചയാൾക്ക് മുഴുത്ത ഭ്രാന്താവുകയും ഉമ്മയെ വരെ പ്രഹരിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവം സുവിദിതമാണ്. മോലേയുരുപ്പാപ്പയും ഉസ്താദും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വാക്കുകൾക്കു പറഞ്ഞുതീർക്കാനാവില്ല. ഉസ്താദിന്റെ മൂത്ത മകളുടെ കല്യാണം നടക്കുന്ന നേരം പുത്തൻ പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിരക്കിലായിരുന്ന മോലേയുരുപ്പാപ്പ എന്നെ പള്ളിയുടെ ചെരുവിലേക്ക് വിളിച്ചിട്ടുപറഞ്ഞു. മോലേയുരെ കല്യാണത്തിനു 500 രൂപ കൊടുക്കണം. അതു നമുക്കുലഭിക്കും (അന്ന് പള്ളിയിലേക്ക് കൊടുക്കുന്ന വലിയ സംഭാവന ഒരു രൂപയായിരുന്നുവെന്നോർക്കണം).

ഒരു ഉഖ്റവിയാ യ ആലിം തന്നെയായിരുന്നു സ്താദ്. ദീനിന്റെ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചക്കും ഉസ്താദ് തയ്യാറായിരുന്നില്ല. അപ്പാടയടുത്ത് ഒരു നികാഹിന്റെ മസ്അല പ്രശ്നം വന്നു. പ്രശ്നസതരായ പല പണ്ഡിതരും മദ്ഹബ് മാറി കാര്യ നേടാൻ ശ്രമിക്കവെയാണ് ഉസ്താദെത്തിയത്. പിന്നെയൊരു പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു. 'എന്നെ അതിനൊന്നും കിട്ടില്ല. ഞാൻ ശാഫിഹു മദ്ഹബിലെ ഒരു ആലിമാണ്. അതിനനുസരിച്ചേ ഞാൻ ചെയ്യൂ'. ആ സമയത്തെ ഉസ്താദിന്റെ ശൗര്യം ഒന്നു കാണേണ്ടതായിരുന്നു. അല്ലാഹു അത്തരം ഉഖ്റവിയാ യ ആലിമുകളോടൊപ്പം ജന്നാത്തുൽ ഫിർദൗസിൽ നമ്മെ ഒരുമിച്ചു. കൂട്ടട്ടെ. ആമീൻ.

സൂക്ഷ്മതയുടെ പര്യായം

ബാഷു മുസ്ലിയാർ കൊടിഞ്ഞി

പരപ്പനങ്ങാടി ചെലൂർ എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് ഉസ്താദിന്റെ ദർസുകളിൽ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം ഉസ്താദിന്റെ ക്ലാസുകൾ വേറിട്ട ഒരനുഭവം തന്നെയായിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് മണിക്കൂറുകിലും നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ സബ്ഖുകൾ. ദീർഘമായ ഈ സമയം കൊണ്ട് അഞ്ചോ ആറോ വരികൾ മാത്രമേ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകൂ. കിതാബിന്റെ വശങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ശർഹുകൾക്കു പുറമേ തുഹ്ഫയും നിഹായയും മുഗ്നിയുമെല്ലാം ക്ലാസിൽ ചർച്ചക്ക് കൊഴുപ്പേകും. ഒരു വിഷയം ഉസ്താദിനരികെ നിന്നോതിയാൽ അത് പിന്നീട് നോക്കേണ്ടി വരില്ല അത്രയും തഹ്റീർ ചെയ്തതിനു ശേഷം മാത്രമേ അടുത്ത ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് കടക്കൂ.

കിതാബുകൾ പൊന്നുപോലെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു ശൈഖുനാ. ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുഹൂനും മറ്റും നോക്കി വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരവരുടെ കിതാബുകളിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തുകയും ശർഹുകൾ എഴുതുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഞാനൊരിക്കൽ ഉസ്താദിന്റെ ഫത്ഹുൽ മുഹൂൻ ഇപ്രകാരം വാങ്ങി. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ മഴത്തുള്ളികളിൽ നിന്ന് പാറിവരുന്ന ചെറിയ ജലകണിക

കൾ കിതാബിലെ എഴുത്തിൽ പതിഞ്ഞു. പേടിച്ചു പോയ
ഞാൻ കിതാബ് ഒരു മുണ്ടെടുത്തു തുടച്ചു. എഴുത്തു
രേഖപം പറന്നു. കിതാബ് സൂക്ഷിക്കാനറിയില്ല ഇതേ
കുറിച്ച് ശൈഖുനയുടെ പ്രതികരണമിങ്ങനെയായിരുന്നു.

'ചിലവിൽ' ഉസ്താദ് ദർസ് നടത്തുമ്പോൾ
അസ്ഹരി തങ്ങൾ തലക്കെട്ടത്തിൽ നിന്നും ചെലു
രിലെത്താറുണ്ട്. ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാലും എത്രഉറപ്പുള്ള
വിഷയമാണെങ്കിലും അങ്ങനെയായിരിക്കും അതിനേവഴി
യുള്ളൂ എന്നൊക്കെയാണ് ഉസ്താദിന്റെ മറുപടിയുണ്ടാകു
ക. ഉഖ്റ വിദ്യായ ആലിമുകളുടെ ലക്ഷണവുമതാണല്ലോ.
ഓരോ മസ്അലയിലും വ്യത്യസ്താഭിപ്രായക്കരുണ്ടാവു
മല്ലോ. പ്രബലരായ പലരും ഒരു പക്ഷേ എതിർ ഭാഗത്താ
യിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. ഉസ്താദിന്റെ നിസ്കാരം مناقشة

(നീ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ നിന്നെ
കാണുന്നതാണ്) എന്ന ഹദീസിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ആവി
ഷ്കാരമായിരുന്നു. എന്തോ കണ്ട് പേടിച്ചു നിൽക്കുന്ന
തുപോലെ, യജമാനന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന യഥാർത്ഥ
അടിമ. ആ നിറുത്തം കാണുമ്പോൾ ഈ ഹദീസാണ് നമു
ക്കോർമ്മവരിക. ഇന്നു വലിയ വിവരമുള്ള ആളുകൾ തന്നെ
നിസ്കാരത്തിൽ അവയവങ്ങൾ ചലിപ്പിക്കുന്നതിന് (ബല
ഹീനമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കൂട്ടുന്നുണ്ടായേക്കാം) ഒരു
പിശുക്കും കാണിക്കാറില്ല. കൈ കെട്ടുമ്പോൾ തല
ഉയർത്തിയാൽ നിസ്കാരം ബാതിലാകുമെന്ന് വരെ അഭി
പ്രായങ്ങൾകാണാം. ഉസ്താദിന്റേതു പോലുള്ളൊരു
നിസ്കാരം ഇനി കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മലബാറിലൊരു ഫഖീഹുണ്ടെങ്കിൽ അതു കരിങ്ക
പ്പാറ ഉസ്താദാണെന്ന് പതിഉസ്താദ് പറഞ്ഞതായി ഞാൻ
കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉസ്താദിന്റെ ജ്ഞാനസാഗരം കർമ്മ ശാസ്ത്ര
ത്തിൽ മാത്രമാണെന്ന് ചിലരെങ്കിലും ധരിച്ചു. വശായി
ട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മഅ്ഖൂലാത് പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങ
ളിലും ഉസ്താദ് പ്രഥമസ്ഥാനീയൻ തന്നെയാണെന്നു
സ്വന്തമായി നിസ്കാര സമയകലണ്ടറും മറ്റും ഉസ്താദ്
ഗണിച്ചെടുക്കാറുണ്ട്. അല്ലാഹു ഉസ്താദിന്റെ ബറകത്തു
കൊണ്ട് നമ്മെ ഇരുവീട്ടിലും രക്ഷപ്പെടുത്തട്ടെ - ആമീൻ.

ശൈഖ് സാദുൽ കണ്ടുർ അബ്ദുൽ ഖാദിർ മുസ്ലി
 താർ കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ച് രചിച്ച
 മർസിയത്ത്

الصوفي عبد القادر مسليار الكندوري

أَلَا إِنَّمَا الدُّنْيَا كَأَخْلَامٍ نَائِمٍ * تُظَلِّلُ بَعْضَ الْيَوْمِ لَيْسَ بِدَائِمٍ
 تَزُولُ سَرِيعًا لَا تُقُومُ بِرَائِمٍ * كَذَلِكَ مَا فِيهَا وَكُلُّ مَعَالِمٍ
 وَلَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَدُومُ لِوَاحِدٍ * لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ أَذْوَمَ دَائِمٍ
 فَعَاشَ رَسُولُ اللَّهِ فِيهَا ثَلَاثَةً * وَسَيِّئَ عَامًا بَعْدَ لَقَائِي بِهَا ذِمٍ
 وَأَمَّا الَّذِي قَدْ عَاشَ أَلْفًا فَإِنَّهُ * كَدَاخِلِ بَابٍ خَارِجٍ مِنْهُ عَازِمٍ
 كَذَلِكَ كُلُّ النَّبِيِّيِّاءِ فَارَقُوا الدُّنْيَا * وَأَصْحَابُهُمْ كَأَوَّلِ الْبَشَرِ آدَمٍ
 وَلَكِنَّ مَوْتَ الصَّالِحِينَ فِرَاقُهُمْ * فِرَاقٌ بِهِ بَعْضُ الْكُفُورِ لِعَالَمٍ
 وَكَمْ مِنْ فَقِيهٍ قَدْ جَرَى نَافِعٌ لَنَا * قَضَى اللَّهُ فِيهِمْ نَحْبَهُمْ خَيْرٌ رَاجِعٍ
 وَأَفْجَعَ قَلْبَ الْمُؤْمِنِينَ فِرَاقُ مَنْ * بِهِ عِزَّةُ الْإِسْلَامِ حَرْبٌ لِلْإِيمِ
 جَوَاهِرُ عِلْمٍ أُخْبِتَتْ فِي قُلُوبِهِمْ * فَنِعْمَ مَحَلًّا حُلَّ قَلْبٍ لِعَالِمٍ
 يَا حَبَّذَا مَنْ صَبَّ مِنْهُ بِقَلْبِهِ * وَذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُعْطَى لِنَادِمٍ
 وَيَا أَيُّهَا الْمُسْتَقَاتُ دُرَّتْ بِحَوْلِهِ * فَصَادَفْتُهُ أَعْلَى غَوَالِي الْمَرَامِ
 وَيَا أَسَفًا يَا حَسْرَةً يَا مُصِيبَةً * لِفَوْتٍ بِهِ عَجَزُ الْقُلُوبِ كَنَائِمِ
 وَمَا الْفَوْتُ إِلَّا فَوْتُ خَيْرٍ لِدِينِنَا * وَمَا هَانَ بَلَّ قَدْ عَاقَ عَنْ كُلِّ عَاصِمِ
 فَهَذَا أَوْ أَنْ لِلدَّوَاهِي كَمَا نُعِي * بِشَيْخٍ وَقُورٍ مُسْتَتِيرٍ وَسَالِمِ
 عَنِ الْخَوْضِ فِي الدُّنْيَا الْحَقِيرَةِ لَاهِيَا * وَعَمَّا بِهِ بَأْسٌ وَبُوسٌ الْمَلَاخِمِ
 مُوَفَّقٍ تَدْرِيسٍ وَتَعْلِيمٍ مَا وَعَى * وَلَمْ يَرْجُ حَظًّا مِنْ هُنَا مِثْلَ جَائِمِ

كَمِثْلِ أَبِيهِ فِي الصِّفَا وَالْبَشَاشَةِ * نَشَأَ بِالثَّقَى لِلَّهِ لَا بِالْمَنَانِ
 بِلَدَّةِ كَرْنِكَبَارِ فِي جَنْبِ حَافِظِ * أَبِي بَكْرٍ الْمَشْهُورِ لِلدِّينِ خَادِمِ
 مُعَاشِرِ أَهْلِ الْخَيْرِ بِالْحِفْظِ وَالْوَفَا * مُعِينِ لِدِينِ اللَّهِ بِالْحَقِّ حَاكِمِ
 كَرَجُلَيْنِ فِي اللَّهِ الْكَرِيمِ نَحَايَا * وَجُوهُ انْتِسَامِ فِيهِمَا كَالْمُنَادِمِ
 وَهَذَا سَمِيَّ الصَّدُوقِ رَأَى صَدِيقَهُ * وَذَلِكَ كَمَا الصَّدِيقُ مُرَدِّي الْحَرَامِ
 وَإِنْ كَانَ هَذَا فِي الْحَيَاةِ فَبَعْدَهَا * عَلَى مَا رَأَيْتَ فِي فِرَاشِ كَنَائِمِ
 تَلَامِيذُهُ شَتَّى وَعُظْمَا كَمَا تَرَى * وَقَدَمَا كِرَامَ قَادَةَ بِالْغَرَائِمِ
 سَعَى فِي الشَّبَابِ كَالْمَشِيبِ بِقُرَّةِ * بَفَتْحِ الْمُعِينِ فَاتِحَا كُلِّ كَاتِمِ
 أَسَايِذُهُ الْعُظَمَا كِرَامَ وَقَادَةَ * كَمِثْلِ أَبِيهِ ثُمَّ كَثِيرٌ فَاهِمِ
 وَفِي آخِرِ إِرْمَالِ شِيرِي وَمِثْلُهُ * وَقَدْ فَاقَ رَأْيَا صَائِبًا مِثْلَ حَازِمِ
 يَوْمِ الْخَمِيسِ بَعْدَ صُبْحِ فِرَاقِهِ * بِأَوَّلِ مِنْ شَهْرِ الْجُمَادَى لِرَاسِمِ
 قُبَيْلِ الْغُرُوبِ فَارَقَ الْبَيْتَ بِالْوَرَى * وَوَافَقَ تَكْبِيرَ الْأَذَانِ بِهَاجِمِ
 وَتَارِيخُهُ مِنْ عَامِ هِجْرَةٍ وَاهِ ثَوَا * حَمَى جَنَّةَ الْفِرْدَوْسِ نُزُلَ الْأَكَارِمِ
 وَأَرْخَهُ أَيْضًا إِنْ أَرَدْتَ تَفَاوُلًا * بِسَعْدِ مُقِيمِ حُلِّ دَارِ الْمَقَانِمِ
 وَصَبَّ عَلَيْهِ سِجْلُ لُطْفِ إِلَهِنَا * وَمَنْ بَعْفُو مِنْ جَنَابِكَ دَائِمِ
 لَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّي عَلَى كُلِّ حَالَةٍ * وَصَلَّ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ آلِ هَاشِمِ

അൽ ഉസ്താദ് വൈലത്തുർ ബാവ മുസ്‌ലിയാർ
കരികപ്പാറ ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ച് രചിച്ച മർസിയത്ത്

أبو محمد باوى مسليار الويلتورى

أَلَمْتُ مُصِيبَاتُ بِهَا الْأَرْضُ رُجَّتْ * تُكَدِّرُ عَيْشَ الْعَالَمِينَ بِحُمَةٍ
وَهَلْ صَبَّ رَبُّ الْعَرْشِ فِينَا عَذَابَهُ * كَمَا صَبَّ فِي عَادٍ وَسَالِفِ أُمَّةٍ
أَرَى مِنْ بَعِيدٍ فِي جَنُوبِ مَطِيَّةٍ * كَعَرَبَاتٍ مُسْتَشْفَى تُجِي بِجَنَازَةٍ
فَلَهْفَى نَعِي شَيْخٍ فَقِيهٍ مُحَقِّقٍ * نَجِيبٍ وَصُوفِيٍّ وَصَاحِبٍ حِكْمَةٍ
عَلِيمٍ وَنَحْرِيرٍ حَلِيمٍ وَمَاهِرٍ * سَمِيٍّ رَسُولِ اللَّهِ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ
إِمَامٍ هُمَامٍ مُتَّقٍ خَائِفٍ وَرِعٍ * يُفَضِّلُهُ كُلُّ وَلَوْ أَهْلُ بَدْعَةٍ
بِأَدْنَى يُبُوتٍ قَدْ رَضِيَ وَمَلَأَ بَيْسٍ * وَأَدْنَى طَعَامٍ ثُمَّ أَدْنَى مَعِيشَةٍ
تَلَمَّذَ لِلْأَعْلَامِ أَهْلُ الْبَسَالَةِ * كَثِيرًا أَوْلَى التَّحْقِيقِ أَهْلُ الْبِرَاعَةِ
فَرَبُوهُ فِي كُلِّ الْعُلُومِ كَأَنَّهُ * وَحِيدُ الزَّمَانِ فِي الْفُنُونِ بِجُمْلَةٍ
وَلَا سِيَّمَا فِي الْفِقْهِ طَوْلَى يَدِهِ * لَدَيْهِ دَقِيقُ الْفِقْهِ نَضْبُ قُبَالَةٍ
فَلَمْ يُرَوْ عَنْهُ فِي الْفَتَاوَى نَقِصَةٌ * وَيُسْنِدُ فِتْوَاهُ إِلَى مِثْلِ تُخْفَةٍ
إِذَا كَانَ لَا يَدْرِيهِ جُهَالُ عَصْرِهِ * فَتُنْكِرُ عُمِّيُّ نَوْرَ شَمْسِ الظُّهْرِ
وَقَدْ كَانَ مُخْتَارَ الْخُمُولِ قَنَاعَةً * وَلَكِنْ أَبَى اللَّهُ لَهُ غَيْرَ شُهْرَةٍ
وَقَدْ حَجَّ بَيْتَ اللَّهِ زَارَ نَبِيَّهِ * مُحَمَّدًا الْمَبْعُوثَ أَهْلَ الشَّفَاعَةِ
لَهُ هِمَّةٌ قَعَسَا تَدُكُ الرُّوَاسِيَا * وَهَمَّتْهُ الصُّغْرَى رَفِيعَ الْمَرِيَّةِ
مُعَلَّقَ رِيَشٍ فِي الْهَوَى لَمْ يَكُنْ وَلَا * بِيَادِقِ شَطْرَنْجٍ ثَمَالُ كِنْيَةٍ
وَلَكِنْ تَرَاهُ ثَابِتَ الْقَدَمِ حِينَمَا * تَحْرُكُ أَقْدَامُ الْفُحُولِ بَزْلَةٍ
تَحْتَبَّ عَمَّا لَيْسَ يَغْنِيهِ خَائِفًا * فَوَاتَ الَّذِي يَغْنِيهِ مِنْ غَيْرِ مَرِيَّةٍ

وَمَا اصْطَادَهُ أَهْلُ السِّيَاسَةِ لَمْ يَكُنْ * يُقْلِبُهُ هِمَّانُهُمْ عَنْ إِصَابَةٍ
وَقَدْ كَانَ فِي حِينِ التَّعْلُمِ تَحْتَ مَنْ * يَدْرُسُ كَالثَّانِي مِنْ أَهْلِ الْوُظَيْفَةِ
يُعْلَمُ أَصْحَابًا يُحَقِّقُ مَطْلَبًا * يَظُنُّ بِهِ الرُّوَارُ أَهْلَ الصَّدَارَةِ
وَشَيْئٌ سِوَى التَّدْرِيسِ لَمْ يُفِنْ عُمُرَهُ * بُعِثَ الْفَرَاغُ مِنْ أُمُورِ الدِّرَاسَةِ
فَكَمْ مَسْجِدٍ فِيهِ أَقَامَ مُدْرِّسًا * يُحَقِّقُ لِلْأَصْحَابِ سِرَّ الْعِبَارَةِ
يُسَيِّرُ مَعْرَاضَهَا الْخَفِيَّ كَأَنَّمَا * مُعْرِضُهَا أَوْحَاهُ سِرًّا بِخَفِيَّةِ
فَدَابُّ الْحِمَامِ أَنْ يُقْلَسَ أَوَّلًا * أَفَاضِلُ يَبْقَى بَعْدُ مِثْلُ الْحُسَالَةِ
وَلَوْ كَانَ حَتْفٌ قَبْلُ يَقْبَلُ فِدْيَةً * لَأَفْدَاهُ فَتَيَانُ شُيُوخٍ بِمُهْجَةٍ
وَمِنْ قَبْلِ سَنَوَاتٍ لِسَبْعِ قَرِيْبَةٍ * تَعْطَلُ مِنْ تَدْرِيسِهِ لِلشُّيُوخَةِ
مُلَازِمَ فِكْرٍ ذَا كِرَاءٍ بِلِسَانِهِ * أَقَامَ مُجِيبًا مُفْتِيًا حِينَ عَطَلَتْ
فَلَمَّا دَنَى تَرَحُّالُهُ اخْتَارَ وَحْشَةً * لِخَالِقِهِ دَوْمًا بِلَا نُطْقٍ لَفْظَةٍ
ثَلَاثُونَ يَوْمًا إِذْ بَقِيَ مِنْ حَيَاتِهِ * أَسِيرَ فِرَاشٍ صَارَ شَوْقًا لِلْقِيَةِ
وَلَكِنْ أَهْلِيهِ أَرَادُوا عِلَاجَهُ * إِلَى بَعْضِ مُسْتَشْفَى أَتَوْهُ بِسُرْعَةٍ
جَمِيعُ الْأَطِبَّاءِ عَالَجُوا فَوْقَ طَوْقِهِمْ * وَلَكِنَّهُ مَا اجْتَازَ سُورَ الْقَضِيَةِ
فَلَمَّا انْقَضَى أَعْمَارُهُ بِعِبَادَةٍ * ^{٨٤} تَنْقَلُ فِي غَتِّهِ إِلَى دَارِ جَنَّةِ
وَأَرْخَهُ بَعْضُ الْأَخِلَاءِ بِقَوْلِهِ * وَفِي يَا حَكِيمُ اغْفِرْ لَهُ إِرْخُ نُقْلَةً
وَهَبْ إِلَيْهِ فِي جُمَادَى الْآخِرَةِ * حِمَامٌ فَلَبَّاهُ سُرُورًا بِضُخْوَةٍ
خَمِيسًا بِمُسْتَشْفَى كَلِيكُوتَ حِينَمَا * يُمْرَضُ فِيهِ جَدٌّ فِي شَدِّ رِحْلَةٍ
سِرَاعًا بِهِ جَاؤُوا رُجُوعًا لِمَنْزِلٍ * وَبَيْنَا أَصَابُوا بَعْدَ عَاشِرِ سَاعَةٍ
وَصَلَّى عَلَيْهِ نَحْلُهُ بَعْدَ مَغْرِبِ * إِمَامًا لِآلَافٍ بِلَبْلَةِ جُمُعَةٍ

وَمِنْ قَبْلُ نَادَاهُ حَبِيبٌ وَحَافِظٌ * سَمِيَّ لِصَدِيقٍ وَمُؤَنَسٌ وَخَشَنُ
أَيَّا حَلَلْنَا جُنَّتَا فِينَا رَقِيقُكُمْ * كَذَلِكَ كُنَّا قَبْلُ مِنْ حِينِ غُلَّةِ
فَلَبَاهُ يَا حَبِيبِي أَجِيثُكَ بَعْدَمَا * فَرَعْتُ مِنَ التَّدْرِيسِ فِي حِينِ غَزَلَةٍ
فَقَدْ جَاءَ بَعْدَ الْمَوْتِ تَصْدِيقٌ وَعَدِهِ * وَضَاجَعُهُ فِي جَنِّهِ لِلْقِيَامَةِ
حَتَّى مَنْ دَنَا مِنْهُ التُّرَابَ لِقَبْرِهِ * بِمَنْهَا خَلَقْنَاكُمْ لِآخِرِ آيَةِ
وَخَلَفَ أَوْلَادًا ثَمَانًا فَخَمْسَةً * ذُكُورٌ فَدَبَّرَهُمْ إِلَهِي بِأَلْفَةٍ
فَصَبَّرَا جَمِيلًا أَهْلُهُ مَعَ عَشِيرَةٍ * وَصَبَّرَكُمْ رَبِّي لِصَدَمِ الْبَلِيَّةِ
فَخَيْرٌ لَهُ مِنْكُمْ مُضَيِّفٌ فَقِيدُكُمْ * وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْهُ جَزَاءُ الْمُضَيِّفِ
فَأَعَيْنَنَا تَدْمِي وَيَحْزُنُ قَلْبُنَا * وَلَكِنْ تَحَنَّنَا حَرَامُ الْمَقَالَةِ
تَجَاوَزَ عَنْهُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِ لُطْفِهِ * يُبْدِلُ زَلَّاتٍ حِسَانًا بِرَحْمَةٍ
وَبُحْبُوحَةِ الْجَنَّاتِ يُدْخِلُهُ مَعَ آلِ * أَحِبَّاءٍ وَالْأَصْحَابِ فِي خَيْرِ زُمْرَةٍ
وَيُبْدِلُهُ دَارًا وَزَوْجًا عَشِيرَةٍ * خِيَارًا مِنَ الدُّنْيَا وَيَهْدِي بِأُنْسَةٍ
لِوَجْهِكَ أَنْظِرَهُ أَيَّا خَيْرٍ رَاحِمٍ * أَصِيلًا وَإِنْكَارًا لِيَحْظِيَ بِقُرَّةِ
وَتَحْشُرُنَا مَعَهُ بِأَهْلِ النُّبُوَّةِ * بِأَيْمَانِنَا آتِ الْكِتَابَ بِسُتْرَةٍ
وَتُورِدُنَا مَعَهُ حِيَاضَ نَبِينَا * لِنَشْرَبَ مِنْهَا الْمَاءَ حَتَّى الْمُسَرَّةِ
صَلَاةً وَتَسْلِيمًا عَلَى خَيْرِ مُرْسَلٍ * حَمِدْتُ إِلَهِي وَرَفَعْتُ بِرَاعَتِي

അൽ ഉസ്താദ് ഹസൻ മുസ്ലിയാർ തിരുശ്ശാരി
കരികുപ്പാറ ഉസ്താദിനെക്കുറിച്ച് രചിച്ച മർസിയത്ത്

حسن مسليار الترورنغادي

أَتَى ثَوَانِسْنَا الدُّنْيَا وَمَنْسُولٌ * وَالْقَلْبُ بِأَلْهَمِ وَالْأَحْزَانِ مَكْبُولٌ
كَمْ مِنْ حَوَادِثٍ فِي طَيِّ الزَّمَانِ بِهَا * فَإِنْ عَيْشَنَا لَنَا فِيهَا لَمَحْبُولٌ
فِي كُلِّ يَوْمٍ تُرَجِّي أَنْ ثَانِيَهُ * يَخْلُو لَنَا بَلْ يَجِينَا وَهُوَ مَدْخُولٌ
حِينًا يَجِلُّ بِنَا هَمُّ الدُّنْيَا وَبِنَا * هَمُّ الْمَعَادِ بِهِ لِلْقَلْبِ تَغْفِيلٌ
فَالنَّفْسُ فِي فِكْرَةٍ وَالْقَلْبُ فِي شَجَنِ * لِلْعَيْنِ دَمْعًا عَلَى الْخَدَّيْنِ تَسْبِيلٌ
إِذْ ذَاكَ إِلَى هَاجَ ذِكْرُ السَّابِقِينَ أُولَى * عِلْمٍ وَثُورٍ لَهُمْ رُشْدٌ وَتَكْمِيلٌ
وَأَفْقَدْنَا كُلَّهُمْ فَاللَّهُ يَرْحَمُنَا * فِي كُلِّ حَالَتِنَا وَالْفَوْزُ مَحْضُولٌ
كُلُّ ابْنِ أَتَشَى وَإِنْ بَحَلْتَ مَنَاقِبُهُ * وَطَالَ عُمْرًا عَلَى حَذَبَاءَ مَحْمُولٌ
يَا لَأَتَمِّي عَجَلًا فِي مِشْتَتِي دَهْشًا * دَعْنِي فَإِنِّي عَنْكَ الْآنَ مَشْغُولٌ
أَدِ نُعِي شَيْخُنَا الْأُسْتَاذُ مَلْجُنَا * فِي كُلِّ وَاقِعَةٍ فِي النَّاسِ مَقْبُولٌ
سُلَالَةُ الْمُؤَلَوِي الصُّوفِيِّ مَسْكَنُهُ * فِي مَوْضِعٍ بِكَرْنِ كِبَارٍ مَعْقُولٌ
عَلَامَةٌ جِهَبُذْ فَهَامَةٌ فَطِنٌ * سَمِيٌّ مَنْ هُوَ مُنْجِينَا وَإِكْلِيلٌ
وَمِنْ صِبَاهُ غَدَا فِي الْعِلْمِ مُحْتَهَدًا * وَلَمْ يُضِعْ وَقْتَهُ لَهُوَ وَتَكْسِيلٌ
فَكَانَ يُنْفِقُهُ فِي خَيْرٍ مَصْرِفِهِ * فِي وَرْدِهِ جُلُهُ فِي السَّرِّ مَعْمُولٌ
وَفِي طِلَافٍ وَفِي دَرْسٍ وَكِتَبِهِ * تَفِيَسَ شَرَحَ نَأَى عَنْ ذَاكَ تَفْهِيلٌ
فَوَائِدًا كَاللَّالِي اللَّامِعَاتِ تُرَى * مَا مَسَّهَا طَعْنُ ذِي طَعْنٍ وَتَوْحِيلٌ
مِمَّا هُوَ النَّقْلُ أَوْ مَا كَانَ تَسْمَحُهُ * أَنْظَارُهُ وَبِهَا لِلْكَتَبِ تَحْمِيلٌ
مُحَقَّقٌ فِي فُنُونِ الْعِلْمِ لَأَسِيْمًا * فَقِهِ دَقَائِقُهُ يُبْدِي لَنَا الْقِيلُ

قَدَرَسَ الْعِلْمَ بِالتَّحْقِيقِ لِلطَّلَبِ * وَلَيْسَ فِي قَوْلِهِ حَشَوٌ وَ تَطْوِيلٌ
 عِبَارَةُ الْكُتُبِ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ وَإِنْ * أَعْيَى عَقُولُ بَحُورِ الْعِلْمِ تَأْوِيلٌ
 لَهُ بِكُلِّ مَحَلٍّ مِنْ مَوَاضِعِهَا * بَحَثٌ يُنَاسِبُهُ يَرْضَاهُ مَقْشُورٌ
 يَحِلُّ كُلُّ عِبَارَاتٍ وَ كُلُّ غَوَا * مِصْرُ الْمَسَائِلِ فِي تَحْقِيقِهَا طُورٌ
 لَوْ كُنْتُ تَسْمَعُهُ فِي حَلِّ مُشْكِلَةٍ * وَكُلُّ لَفْظٍ بِهِ عُشْرٌ وَ تَعْهِيلٌ
 لَقُلْتُ إِذَا ذَاكَ قَدْ أَلْقَى بِيَاطِنِهِ * مِنْ الْمُصَنَّفِ تَبَيَّنَ وَ تَفْصِيلٌ
 لَمْ يَلْتَفِتْ لِيُخَرِّفَاتٍ مُزَخْرَفَةٍ * وَلَا ابْتِدَاعٍ وَلَمْ يُضْلِلْهُ ضَلِيلٌ
 هَذَا عَفِيفٌ وَقُورٌ يَقْصُرُ النَّظَرُ * عَنْ كُلِّ مَا فِيهِ تَعْقِيلٌ وَ تَزْيِيلٌ
 وَذُو اخْتِطَاطٍ وَإِتْقَانٍ وَذُو وَرَعٍ * فَكُلُّ أَفْعَالِهِ بِالْحَزْمِ مَقْشُورٌ
 كَطَّامٌ غَيْظٌ لَهُ حِلْمٌ يُزَيِّنُهُ * وَ خُلُقُهُ حَسَنًا كَالْخَلْقِ مَجْشُورٌ
 هُوَ الرَّفَاعِيُّ بَلَّ لَهُ الْإِحْسَارَةُ فِي * حُلِّ الْوُضَائِفِ ذَا سِرٍّ وَمَحْشُورٌ
 يَتْلُو الْقُرْآنَ بِتَجْوِيدٍ يُفَكِّرُهُ * وَفِي تِلَاوَتِهِ رَفَقٌ وَ تَرْتِيلٌ
 سَخِيٌّ قَلْبٍ تَقِيٍّ زَاهِدٌ قَمِينٌ * بِمَدْحِهِ كُلُّ فَضَالٍ وَ مَقْشُورٌ
 ظَنَّ الزَّمَانَ بِمَنْ ضَاهَاهُ إِنِّي لَا * أُطِيلُ خَيْرَ كَلَامٍ فِيهِ تَقْلِيلٌ
 يَكْفِيهِ اللَّيْبُ نَسِيرٌ ذُو الْحِمَاةِ لَا * يَذَرِي وَإِنْ جَاءَ تَوَرَّاهُ وَانْجِيلٌ
 مِنْ بَعْدِ تَذَرِيصِهِ فِي نَحْوِ نِصْفِ مِائَةٍ * عَامًا بِهِ حَلٌّ سَقَمَ فِيهِ تَثْقِيلٌ
 فِي رَابِعٍ وَثَمَانِينَ الْمُعَدَّدِ مِنْ * سِنِينَ جَاءَ الَّذِي بِالْمَوْتِ مَوْكُولٌ
 فِي سَابِعٍ مِنْ جُمَادَى سَنَةِ بَضْحَى * الْخَمِيسِ وَهُوَ لِسَعْدٍ تَبَعٌ مَوْصُولٌ
 وَقَبْرُهُ قَدْ وَلِيَ قَبْرَ الْأَلِيفِ لَهُ * مَنْ كَانَ فِي حِفْظِهِ وَالْوَرْدِ تَنْزِيلٌ
 يَا حَبَّذَا الْأَلْفَةَ الْعُظْمَى وَ مَا انْقَطَعَتْ * بَلْ بَعْدَ مَوْتِ لَهَا لِلْحَبِّ تَوْصِيلٌ

نُورُ ضَرْحَيْهِمَا رَبِّي قَيْنَهُمَا * مِنْ كُلِّ مَا فِيهِ تَغْدِيبٌ وَ تَذَلِيلٌ
وَ اخْشَرُهُمَا وَ كَذَا هَذَا الْفَقِيرَ غَدًا * مَعَ النَّبِيِّنَ وَالْمَحْذُورَ مَغْزُولَ
يَا مَنْ شَجِي كُلُّنَا لَكَ مَرْجِعُنَا * إِلَيْهِ جَدَلْنَا سِيرَ وَ تَرْجِيلَ
نَسْأَلُ بِذَاكَ قَرَبُ الْعَرْشِ أَعْظَمَنَا * أَجْرًا وَ دَامَ لَنَا عِزٌّ وَ تَنْوِيلُ
وَاللَّهُ يَجْمَعُنَا مَعَهُمْ بِحَبَّتِهِ * فِي أُنْسِ رِضْوَانِهِ لَا فِيهِ تَبْدِيلُ
يَا قَوْمَنَا كَثُرُوا ذِكْرَ الْمُنَا فَهَنَا * لَا يَنْبَغِي لِذَوِي الْأَلْبَابِ تَأْمِيلُ
فَكُلُّ شَيْءٍ لَهُ مُقَسَّرٌ أَجَلٌ إِنْ * جَاءَ فَلَيْسَ لَهُ عَنْ ذَاكَ تَأْجِيلُ
لَا تَغْتَرِرْ بِالْدُّنَا خِلَى فِائِكَ فِي * دَارٍ تُفَارِقُهَا بَلْ أَنْتَ مَسْئُولُ
فَعْدُ نَفْسِكَ مِنْ أَهْلِ الْقُبُورِ وَ كُنْ * مُسْتَيَقِنًا يَقِظًا لَا أَنْتَ مَغْفُولُ
وَقَدْ مَنَّ لَعْدٌ زَادَا تَكُونُ بِهِ * قَسْرِيرَ عَيْنٍ وَلَا يَعْزُضُكَ تَعْطِيلُ
تُقَوِّضُ الْأَمْرَ لِلرَّحْمَانِ خَالِقِنَا * حَقًّا كَفَانَا فَنِعْمَ الْأَمْرُ تَعْوِيلُ
أَوَّلَى صَلَاةٍ وَ تَسْلِيمٍ وَ تَكْرِمَةٍ * عَلَى شَفِيعِ الْوَرَى طَهَ وَ تَخْوِيلُ
وَالْأَلِ وَالصَّحْبِ وَ الْأَتْبَاعِ كُلِّهِمْ * مَا أَنْصَحَ فَحَرٌّ وَ صَبَحًا صَاحَ طِغْمِيلُ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَافِلًا بِرِضَى * فَإِنَّهُ خَيْرُ مَسْئُولٍ وَ مَا مَوْلُ

കരിയോ ഉസ്താദിന്റെ ഭാര്യാപിതാവും പണ്ഡിതകേ
സരിയും സുഹൃദ്യനുമായിരുന്ന കോടഞ്ചേരി കുഞ്ഞി
മുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരെക്കുറിച്ച് മൗലാനാ അഹമ്മദ്
കോയശ്ശാലിയാത്തി രചിച്ച മർസിയത്ത്

مولانا احمد كويا الشالياتي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَالَ التَّكْدُّرُ بِالْبُلُوِّ فَلَمْ تَذَرْ * شَيْئاً تُسَلِّي بِهِ إِلَّا عَلَى قَسْرِ
فِي كُلِّ يَوْمٍ أَنَا مَا يُصَدُّعُنَا * وَ يُدْهِشُ الْفِكْرَ بِالْأَذْوَارِ كَالْأَكْرِ
عَيْلَ التَّصَبُّرِ عَنْ آهِ شَوَى كَبِدًا * فَسَالَ دُهْنًا جَرَى مِنْ عَيْنِ مُضْطَرِّ
فَكَيْفَ فِي الْعَيْنِ مَا يُطْفِي تَأْجُجَهُ * إِذْ صَارَ أَذْمُعُهَا غَازًا بِلَا تُكْرِ
لَهْفَى أَتَى نَعْيٍ مَنْ أَحْتَى مَا ثَرَّ أَسْ * لَافٍ مِنَ الْعِلْمِ وَالتَّقْوَى وَمِنْ بَرِّ
حَبْرٍ أَرِيبُ فَقِيهِ مَا جِدَّ فِطْنُ * شَهْمٌ أَدِيبٌ نَبِيَّةٌ شَارِحُ الصُّدْرِ
حَلَالُ مَغْضِلَةٍ كَشَّافُ مُشْكَلَةٍ * نَهَابُ مَكْرَمَةٍ فَهَامُ مُسْتَبْرِ
مُدْرَسُ لِفَنُونِ الْعِلْمِ حَقَّقَهَا * لِلطَّالِبِينَ بِتَيْسِيرٍ لَدِي عُسْرِ
مُنَاصِحُ لِعِبَادِ اللَّهِ ذُو هِمَمٍ * مَنْ لَا يُبَالِي بِلَوْمِ الْمَارِقِ الْقَدْرِ
مُرَاغِمٌ لِأَثُوفِ الْجَهْلِ وَالْبِدْعِ * نَافٍ لِبُهْتَانِ أَخْدَاتٍ وَذِي مَذَرِ
وَقَدْ أَتَى نَاقَهَا فِي حَفْلَةٍ جَمَعَتْ * أَعْلَامُ دِينِ رَغِيبِ الْخَيْرِ وَالنُّصْرِ
شَيْخٌ وَجِيهٌ جَلِيلُ الْقَدْرِ وَالشِّيمِ * فَرَّدَ مُهَابُ مُطَاعِ الْقَوْلِ وَالْأَثَرِ
قَدْ شَبَّ فِي مَهْدِ عِلْمٍ وَالصَّلَاحِ جَمِي * لَ الْخَلْقِ وَالْخُلُقِ مَرْضِيًّا لَدَى الْبَشَرِ
لِلَّهِ أَخْلَصَ فِي الْحَالَاتِ مُتَّقِيًا * مُرَاعِيًا لِحُدُودِ الْأَمْرِ وَالْحَظَرِ
هَيْهَاتَ غَابَ فَقِيدًا لَا نَظِيرَ لَهُ * وَالْدَّهْرُ صَارَ عَنِ الْأَمْثَالِ فِي غَبْرِ

فِي عُمَرِ إِبِلٍ إِلَى مَوْلَاهُ يَوْمَ نَلَا * ثَاءَ الْمُحَرَّمِ فِي عِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ
 بَعْدَ الطُّلُوعِ بِدَاءِ الْبَطْنِ فِي سَنَةٍ * طَوَى بِمَغْفِرَةٍ جَمْلَهُ وَ اخْتَبِرَ
 ذَاكَ الصَّفِيِّ الَّذِي يُدْعَى بِكُنْجٍ مُحَا * مَذَّ سَاكِنٌ فِي تَرْوَرٍ ثَكَادِي مِنْ حَضَرِ
 ابْنِ الْهَمَامِ الْفَقِيهِ الشَّيْخِ أَحْمَدَ كُ * نَى كُودُنَجِيرِي لَهُ مِنْ نِسْبٍ مُشْتَهَرِ
 شَيْخِ الْأَفَاضِلِ فِي عَرَبٍ وَفِي عَجَمٍ * بَذَرُ الْأَمَائِلِ شَمْسُ الْعِلْمِ فِي الْعَصْرِ
 عَنْ عُمَرِ طَه تَوَفَّى عَامَ مَغْفِرَةٍ * يَوْمَ الثَّلَاثَا مِنْ الشَّوَّالِ فِي الْعَشْرِ
 وَفَتِ الضُّحَى عَاشِرَ السَّاعَاتِ كُنْ لَهُمَا * أَسْكِنَهُمَا غُرَفَ الْجَنَاتِ بِالْبِشْرِ
 نَوَّرَ ضَرْجَهُمَا أَنْسَهُمَا وَأَنْلَ * مِنْكَ الرُّضَى وَاللَّقَا بِالْعَفْوِ وَالسُّتْرِ
 وَاعْمَنَا قَدْ مَضَوْا وَالْدَّهْرُ ذُو عَجَبٍ * وَالْمَوْتُ حَتَمٌ عَلَى الْأَحْيَاءِ فَاعْتَبِرِ
 وَاصْبِرْ وَهَيِّئْ لِمِثْلِ الْيَوْمِ زَادَكَ يَا * مَا سُورَ غَمٌّ بِمَنْ سَارُوا مِنْ الزُّمَرِ
 بَلِّغْ سَلَامِي إِلَى مَثَوَانِمَا بِمَقَا * بِرَ مَسْجِدٍ وَسَطِي دَائِمَ النَّشْرِ
 سَلَّمَ وَصَلَّ عَلَى طَه وَقُدُوتِهِ * وَأَمْنَحْ لِأَزْهَرِ حُسْنِ الْخَتَمِ وَالذِّكْرِ

കരികപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ആത്മസുഹൃത്തും അതേ
മണ്ഡലത്തിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നവരും
സുഹൃദ്യനുമായ അൽ ഹാഫിദ് അബൂബക്കർ കുട്ടി
മുസ്ലിയാരെക്കുറിച്ച് (മോലോരുപ്പാപ്പ) കരികപ്പാറ
ഉസ്താദിന്റെ ശിഷ്യരിൽ പ്രമുഖനായ
അസ്ഹരി തങ്ങൾ രചിച്ച മർസിയത്ത്

السيد عبد الرحمن العيدروسى الأزهرى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَارَ الزَّمانَ عَلَى مَجْرَاهُ دَوْرَتُهُ * فِي طَيْهِ كُلِّ أَخْدَاتٍ وَأَفَاتٍ
فِي كُلِّ يَوْمٍ رَجَائِي جَاسِمٍ لَعْدٍ * يَأْتِي بِعَنَمٍ بِلِ الْأَحْدَاتِ فِي الْآتِي
حَتَّى أَسْلَمَ كُلَّ الْأَمْرِ بَارَتُهُ * يَقْضِي بِمَا هُوَ مَقْسُومُ الْإِرَادَاتِ
إِنَّ الْأُمُورَ وَإِنْ جَلَّتْ مَصَائِبُهَا * فَوْقَ الْقَضَاءِ لَمَّا تَعْدُو بِذُرَاتِ
كُلِّ السَّعَادَةِ فِي وَقْتٍ لَهَا قَدَرٌ * كَمَا الْمَصَائِبُ مِنْ قَدَرٍ وَأَوْقَاتِ
مَا كَانَ مِنْ أَحَدٍ إِنْ الْحَمَامِ إِذَا * دَعَاهُ إِلَّا يُلَبِّي فَوْزَ دَعْوَاتِ
إِنَّ الْحَيَاةَ وَإِنْ طَالَ الزَّمانُ بِهَا * لَيْسَتْ سِوَى طَيْفٍ لَهْوَ دَامَ لَمَحَاتِ
لَوْ أَنَّ لِي حِيلَةً جَلَدْتُ نَفْسِي عَلَى * حَدَثٍ تَأْتُرُ فِي نَفْسِي وَحَالَتِ
لَكِنَّ صَبْرِي خَوْنٌ عَيْلَ عَنْ عَيْلٍ * وَسَلَوْتَنِي غَلَبَتْ هَمًّا وَأَلَاتِ
قَدْ كَانَ هَمِّي وَحُزْنِي مِنْ مَصَائِبٍ * قَدْ أَدَمَّتْ جَوَانِحَ قَلْبِي بِالْحَزَازَاتِ
كَانَتْ لَهَا وَقْعَةٌ عَظُمَى ذَهَلَتْ لَهَا * يَهْمِي بِهَا الدَّمْعُ مِنْ عَيْنَيَّ مَرَاتِ
مِنْ نَعْيٍ مَوْتٍ لِمَوْلَانَا أَبِي بَكْرٍ * هَزَّتْ لَهُ الْأَرْضُ إِقْلِيمًا وَقَارَاتِ
سَهْلُ الْمَلْيَارِ وَالْوَدْيَانُ ثُمَّ رَبِّي * كَسَوْنَ ثُوبَ جِدَادٍ وَالْمَاسَاتِ
هَلْ إِنَّهُ ضَاقَ ذَرْعًا وَسَطَ قَوْمٍ أَبْوَا * إِلَّا النَّقَاشَ وَتَطْوِيلَ الْخُصُومَاتِ
أَوْ إِنْ هَمَّتْهُ الْعُلْيَا تَقْوُدُ بِهِ * حَتَّى يَحُولَ عَلَى فَوْقِ السَّمَوَاتِ

صَنُّ الزَّمَانِ جِهَارًا فِي تَقْلِبِهِ * بِمِثْلِهِ بَيْنَ أَحْيَاءٍ وَأَمْوَاتٍ
 تَبْكِي الْمَحَارِبُ فِي جُنْحِ الظَّلَامِ عَلَى * فَقَدْ الْاَلِيفُ بِأَحْزَانٍ وَوَيْلَاتٍ
 إِذَا مَا رَأَتْهُ مِنَ الْأَخْلَاقِ شَائِنَهَا * تَقِرُّ كَالْفَارِ إِذَا يَلْقَى الْهَزِيرَاتِ
 فَيَا فَقِيدَ مَلِيَّارٍ وَكَمْ لَكَ مِنْ * فَضْلٍ وَحُسْنٍ عَرَفْنَا بِالرُّوَايَاتِ
 كُنْتُ الْوَحِيدَ بِلَا ضَرَرٍ إِذَا انْدَلَعَتْ * أَضْرَامُ شَرٍّ بِأَرْكَانِ الدَّرَاسَاتِ
 أَطْرَى بِمَوْقِفِكَ الْأَشْيَاخُ وَالزُّمَلَا * أَشْبَالُ عِلْمٍ ذُووُ عِزٍّ وَهَيْهَاتِ
 مِنْ خَافَ بِالْقَلْبِ رَبًّا لَانَ جَانِبُهُ * زَيْتُ الْأَسْوَدِ وَتَغَرُّ لِلْهَتَافَاتِ
 الشَّيْخُ أَحْمَدُ كُنِيَ الْفَائِكِي حِينَ رَأَى * وَمِیْضَ شَرٍّ يَتَأَوَّرُ وَجَارَاتِ
 يَحْمِي وَيَأْنَسُ فِي أَقْوَالِكَ الْحُسْنَى * فَيَخْتَفِي كُلُّ صَيِّحَاتٍ وَتُورَاتِ
 وَالشَّيْخُ كُنْجِي أَحْمَدُ الْمُحَقِّقُ قَدْ * أَسْقَاكَ جَامَ مَحَبَّةٍ وَطَاسَاتِ
 كُنْتُ الْمُقَدَّمُ فِي الزُّمَلَاءِ إِذَا شَرُّوا * يُرْتَلُونَ بِقُرْآنٍ وَآيَاتِ
 خَلَدَتْ ذِكْرِي يُعْنِي مِنْ مَحَاسِنِهَا * صَوْتُ الْمُؤَذِّنِ مِنْ فَوْقِ الْمَنَارَاتِ
 جَمَعْتَ شَمْلَ أَنْاسٍ مِنْ شَفَا حُفَرٍ * كَانُوا وَشَيْكِي انْهِيَارٍ فِي الْمَتَاهَاتِ
 جَمَعْتَهُمْ خَلْفَ مِحْرَابِ السَّلَامِ عَلَى * قَلْبِ قَنُوعٍ بِإِيلَافِ الْمَوَدَّاتِ
 يُشِي الْمَلَائِكُ فِي الْمَلَا الرَّفِيعِ عَلَى * هَذَا الْجَمِيلِ عَلَى فَوْقِ الْجَمِيلَاتِ
 يُرْفَرُ الْخَيْرُ وَالْإِجْلَالُ فَوْقَ رَبِّي * تَضُمُّ أَمْجَادَهُ الْعُظْمَى الْعَدِيدَاتِ
 إِذْ كُنْتُ أُنْسَى فَلَا أُنْسَى مَحَاسِنَهُ * نَحْوَ الْكَيْبِ وَذِي بُوسٍ وَحَاجَاتِ
 نَعْمَى الْعُيُونُ لِحُسَادٍ فَأَيْنَ لَهُمْ * هَذِي الْفَضَائِلُ مِنْ نِعَمٍ جَزِيرَاتِ
 وَكَيْفَ أُنْسَى بِتَجِيلِ حَظِيَّتِهِ بِهِ * مِنْ صُحْبَةٍ خَلَّتْهَا كُلُّ السَّعَادَاتِ
 فِي مَجْلِسِ الْوَعْظِ مِنْ إِشْرَافِهِ يَوْمَ أَنْ * يَنْتِي الْبِنَاءَ لِتَوْحِيدِ الْجَمَاعَاتِ

يَحْفَهُ كُلُّ أَصْنَافٍ مِنَ النَّاسِ قَدْ * تَعْلُوهُ هَالَاتُ عِزٍّ وَالْحَقَاوَاتُ
فِي سَفْحٍ تَلُّ مُطْلُ لِلْحُقُولِ عَلَى * طَرَفٍ لِأَوْمَجٍّ قَدْ تَحْطِي بِخَيْرَاتِ
فَلِلزَّمَانِ سَلَامِي وَالْوَدَاعُ عَلَى * إِحْدَاثِ يَوْمٍ قَضَيْنَاهُ وَلَيَالِ
يُعْطِي لَهُ اللَّهُ مَعَ أَصْحَابِ رَحْمَتِهِ * بُحْبُوحَةِ الْأُنْسِ مِنْ حُسْنَى وَجَنَاتِ
يَجْمَعُ بِنَا وَبِهِمْ فِي دَارِ نِعْمَتِهِ * نَحْتَارُ كُلَّ مُصِيبَاتٍ وَزَلَّاتِ
ثُمَّ الصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ الْعِبَادِ وَآ * لِ وَالصَّحَابِ وَتَبَاعِ الْهَدَايَاتِ
هَذَا مِنَ السَّيِّدِ الْإِمْبِجِ كُوَيَا فَقَدْ * يُطْوِي الْقَصِيدَةَ مِنْ حُزْنٍ وَعِبْرَاتِ

അൽ ഹാഫിദ് അബൂബക്കർ കുട്ടി മുസ്ലിമാരെക്കുറിച്ച്
(മോലോരുപ്പാപ്പ) നെല്ലിക്കുത്ത് ബാപ്പുടി മുസ്ലിമാർ
രചിച്ച മർസിയത്ത്

د. ب : مولوي محي الدين علي
المعروف بوابتي النلكوتى الباقي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَا هَذِهِ الدَّارُ إِلَّا دَارُ أَخْزَانٍ * مَمْزُوجَةٌ بِكُدُورَاتٍ بِبَاقَانٍ
فَلَيْسَ يَصْفُرُ بِهَا شَيْءٌ بِلَا كَدَرٍ * وَالْكُلُّ يَفْنَى بِهَا يَوْمًا بِبِرْهَانٍ
وَلَيْسَ يَتَّقَى بِهَا جِنٌّ وَلَا بَشَرٌ * وَلَا نَبِيٌّ وَلِيٌّ ذَاتُ إِحْسَانٍ
لَوْ كَانَ يَتَّقَى بِهَا شَيْءٌ لَكَانَ بِهِ * أَحَقُّ سَيِّدُنَا مِنْ وَلَدِ عَدْنَانٍ
فَأَوْلًا يَذْهَبُ الْأَوَّلَى فَأَوَّلَى كَذَا * تَبْقَى الْحَثَالَةُ ذَا ذُلٍّ وَخُسْرَانٍ
وَلَا يُيَالِيهِمُ الْمَنَانُ شَيْئًا فَذَا * مَا فِي الصَّحِيحِ بِلَا رَيْبٍ وَبُهْتَانٍ
فَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِيْنَا مِنَ الْأَسْفَرِ * مِمَّا أَلَمَّ بِنَا مِنْ بَيْنِ إِخْوَانٍ
فَالْعَيْنُ سَاكِبَةٌ لِلدَّمْعِ سَاهِرَةٌ * وَالْجِسْمُ وَالْقَلْبُ ذُو سَقَمٍ وَخَيْرَانٍ
إِذْ غَابَ شَيْخٌ وَاسْتَأْذُ وَملَحْنُنَا * فِي كُلِّ نَائِبَةٍ عَنَّا بِأَشْجَانٍ
هُوَ فَاضِلٌ وَفَقِيهٌ كَامِلٌ فَطِنٌ * شَيْخٌ كَرِيمٌ ذُو وَحَالٍ لِقُرْبَانٍ
وَمَاهِرٌ حَفِظَ الْقُرْآنَ نِصْفَهُ تَقَى * رِيًّا بِحَرَمَيْنِ مَعَ بَعْضِ بَكْلِيَانٍ
إِذْ مَا أَقَامَ خَطِيئًا مَعَ إِمَامَتِهِ * لِكُلِّ خَمْسٍ تَرَاوِيحٍ بِقُرْآنٍ
وَفِي التَّرَاوِيحِ مَرَاتٍ لَهُ وَقَعَا * خَتَمُ الْقُرْآنِ جَمَاعَاتٍ بِإِخْوَانٍ
وَكَانَ عِنْدَ جَمِيعِ النَّاسِ ذَا شَرَفٍ * عِزُّ قَبُولِ مُهَابَا بَيْنَ أَقْرَانٍ
قَرْمٌ نَيْلٌ وَشَهْمٌ بَازِلٌ تَبِعَ * مُحِقُّ حَقٍّ وَلَوْ مَرًّا بِنُقْصَانٍ
بَنَى بِمَوْطِنِهِ بِالْجِدِّ وَالْجَهْدِ * فِي وَسْطِهِ جَامِعًا لِلْكُلِّ ذَا شَانٍ

فِيهِ جَمْعُهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا افْتَرَقُوا * ذَا بَعْدَ جَدِّ كَثِيرٍ مِّنْهُ أَرْسَانِ
 حَتَّى اسْتَبَانَ كَثِيرٌ مِنْ كَرَامَتِهِ * أَثْنَانَهُ كُلُّ ذَا ثَقُلَ يُسْرِفَانِ
 كَأَكْلِ أَرْضَيْنَا لِحَمْعِ حُزْمَةٍ بَنَكْ * ثَوْبٌ لِمَنْ قَالَ قَوْلًا غَيْرَ رِضْوَانِ
 فَسَلَّمَ الْكُلُّ طَوْعًا بَعْدَ كُرْهِهِ كَذَا * أَقَامَ دَرْسًا فَذَا مِنْ فَضْلِ رَحْمَنِ
 وَهُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْعَابِدُ الْوَرَعُ * لَيْلًا نَهَارًا لَدَيْهِ وَرَدُ قُرْآنِ
 وَهُوَ التَّصَوُّحُ الْمُرَبَّى مِنْ سِنِينَ لَطُ * لَابٍ بِدَرْسٍ كَثِيرٍ الْحَظُّ إِحْسَانِ
 الْإِلْمَعِيُّ طَبِيبٌ حَازِقٌ فِيهِ * نَجَّى الْإِلَآهَ كَثِيرٌ الدَّاءُ بِإِعْلَانِ
 كَلْكَهْرُبَا أَثَرُ لِمَائِهِ فَلِذَا * كُلُّ إِلَهٍ يَجِي جَمْعًا بِإِيمَانِ
 وَاللُّوْذَعِيُّ حَلِيمٌ زَاهِدٌ تَقِينُ * مُحْمُودٌ حَالٍ رَشِيدٌ دُونَ حُسْبَانِ
 مِنْ زُهْدِهِ رَدُّ سَنَدِ السَّمَالِ إِذْ عُرِضَا * عَلَيْهِ مِنَ الْوَالِدِ لِلزَّوْجِ حَتَانِ
 يُخَيِّي اللَّيَالِي مِصْدَاقَ التَّجَافِي لِحَنِّ * بٍ عَنْ مَضَاجِعِهِمْ دَوْمًا بِكُتْمَانِ
 وَحَجَّ بَيْتَ حَرَامٍ أَرْبَعًا وَكَذَا * زَارَ النَّبِيَّ حَبِيبَ اللَّهِ رَحْمَانِ
 وَفِي الْأَخِيرِ مَشَى مِنْ جَدَّةٍ نَذْرًا * لِكَعْبَةِ اللَّهِ تَعْظِيمًا لِرِضْوَانِ
 وَقَادِرِي رِفَاعِي طَرِيقَتُهُ * لَدَيْهِ فِكْرٌ مَعَالَى اللَّهِ مَنَانِ
 وَهُوَ الْإِفِيقُ وَلِيُّ اللَّهِ دُونَ مِرَا * وَصِيَّتُهُ ذَا عٍ فِي أَقْطَارِ بُلْدَانِ
 وَكَمْ سَمَاعًا وَنَظْرًا جَاءَنَا عَنْهُ * مِنْ مَنَاقِبِ أُوتِيَتْ مِنْ قُرْبِ دِيَانِ
 وَكَانَ مَوْرِدَنَا فِي كُلِّ أَمْرٍ لَنَا * لَا سِيَّامَا السُّمُّ رُوحَانِي وَجِسْمَانِي
 قَدْ كَانَ بَحْرًا عَمِيقًا فِيهِ غَالِي لَنَا * لِجَوْهَرِ حِكْمٍ عِلْمٍ وَعِرْفَانِ
 أَنْتَ لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّبْعُ السَّمَوَاتُ مَعِ * طَبِيرٌ وَوَجْشٌ جَمَادَاتُ وَأَنْسَالِ
 جَا فِي أَحَادِيثَ أَنَّ الْعِلْمَ يُرْفَعُ مِنْ * دُنْيَا بِقَبْضِ ذَوِي عِلْمٍ بِنُقْصَانِ

وَمَرَّتْ عَالِمِ دِينٍ فِيهِ تَلَمَّتْ * فَاللَّهُ يَحْفَظُنَا فِي الدِّينِ إِيمَانٍ
لَقَدْ أَمَرْنَا لَدَى كُلِّ الْحَوَادِثِ بِهَا * لَذَكْرَى لِفُرْقَةٍ حَبُّ اللَّهِ رَحْمَانٍ
بِهِ عَيِّتْ لِمَوْلَانَا وَحَافِظُنَا * يُدْعَى أَبَا بَكْرٍ مَعَ كُفَى ذَا شَانٍ
قَدْ كَانَ مُنْذُ ثَلَاثِ مِئَةِ سِنِينَ ذَوِي * سَقَمَ لِرِفْعَةِ رِضْوَانٍ وَقُرْبَانٍ
كَمَا رُوِينَا حَدِيثًا أَنْ أَمَثَلَهُمْ * أَشَدُّ بَلَوَى كَذَا التَّرْتِيبُ فِي الثَّانِي
قَدْ غَابَ ضُحْوَةٌ سَبَتْهَا مُحَرَّمَنَا * فِي عُمْرِ سَبْعِينَ تَقْرِيًا بِأَحْزَانٍ
فُقِيلَ مَوْتٌ رُؤِيَ فِي الضُّحَى مُجْتَمِعًا * فَقِيلَ لِمَ فَضَحُوا كَمَا كَانَ ذَا شَانٍ
قَدْ فَازَ حَافِظُنَا قَدْ حَازَ بَهْجَكَ ذَا * إِرْخُ لِفُرْقَتِهِ لِدَارِ رِضْوَانٍ
فَبَعْدَ عَصْرِ غَدَا شَرْقِيَّ جَامِعِهِ الْ * جَدِيدِ مَثْوَاهُ فِي رَوْحٍ وَرِيحَانٍ
أَحْسَنَ بِهِ نِسْبَةً مِنْ حَيْثُ جَدُّ لَهُ * مِنْ غَيْرِ حَدٍّ فَذَا مَقْسُومٌ دِيَانٍ
عَلَى جَنَازَتِهِ حَبًّا قَدْ اجْتَمَعُوا * أَلْفًا وَنِيفًا يُصَلُّونَ بِإِعْلَانٍ
وَدَبُّوا عِنْدَ لَحْدٍ لِلْقِرَاءَةِ مَعَ * شَوْقٍ وَذَا بَعْدَ تَشْيِيتِ لِلْإِيمَانِ
لِلْفُوزِ هَلَّلَ كُلُّ مَنْ مَحَلَّتِهِ * سَبْعِينَ أَلْفًا فَذَا لِعَتَقِ نِيرَانٍ
فَارْحَمَهُ غُرْبَتَهُ وَاعْفِرْهُ زَلَّتْهُ * آنِسُهُ وَخَشَّتُهُ بِالْحُورِ غِلْمَانٍ
وَلَحْدَهُ نُورَنَ وَوَسَّعَنَهُ كَذَا * آمِنَهُ رَوْعَتَهُ بِحِفْظِ فُرْقَانٍ
وَتَقِيهِ وَاعْفُ عَنْهُ عَافِيهِ وَكَذَا * أَبْدِلْهُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَجِهَانٍ
وَنَجِّهِ مِنْ لَظَى وَتَبَتُّهُ كَذَا * أَدْخِلْهُ جَنَّاتِ الْعُلْيَا يَتِيحَانِ
وَزَوْجَتَيْنِ وَوَلَدَانَا هُنَا تَرَكَا * يَارَبِّ أَعْظِ لَهُمْ صَبْرًا بِذِي شَانٍ
وَكَفْنًا لَنَا وَلَهُمْ خَيْرَ الْخَلِيفَةِ فِي * كُلِّ الْأُمُورِ بِخَيْرَاتٍ وَإِحْسَانٍ
يَارَبِّ مِنْ أَمَرِنَا هَبْنِي لَنَا رَشْدًا * وَكُلَّ فَتْحٍ وَخَيْرَاتٍ وَغُفْرَانٍ

وَفَرَحْنَا هُمُومًا مَعَ غُمُومِ كَذَا * بَلَّغْ مَقَاصِدَنَا بِمَخْصَصِ إِحْسَانٍ
 وَعَافٍ وَاعْفُ وَزِدْ عَلِمًا وَحِلْمًا كَذَا * فَهَمَّا تَمَامًا وَعَقْلًا غَيْرَ تَقْصَانِ
 وَأَسْتَرَّ غُيُوبًا وَعَامِلِنَا مُعَامَلَةً * لِأَهْلِ خَيْرِ ذَوِي الْإِخْلَاصِ إِيقَانِ
 وَاحْفَظْ وَاغْنِ عَنِ الْأَشْرَارِ مَعَ نَعِيمِ * وَفَقِّ لِدَرْسٍ وَتَدْرِيسٍ بِإِذْعَانِ
 وَجُدْ وَصُنَّا عَنِ الْأَعْدَاءِ مَعَ أَهْلِ * وَوَالِدَيْنَا مَعَ الْأَشْيَاحِ إِخْوَانِ
 وَرُدَّ عَنَّا لَعِينًا عِنْدَ مَوْتِنَا * تَمِّمْ بِخَيْرِ سَعَادَاتِ وَإِيمَانِ
 وَفِي جَنَانِكَ جَمْعُنَا مَعَ الْفَضْلِ * وَالسَّابِقِينَ وَأَهْلِي الْعِلْمِ عِرْقَانِ
 ثُمَّ الصَّلَاةُ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ مُضَرَّاءِ * وَالْآلِ وَالصَّحْبِ مَعَ حَمْدِ الرَّحْمَانِ

കരിങ്കപ്പാറ ഉസ്താദ് മുതൽ തിരുനമ്പി സല്ലല്ലാഹു
അലൈഹിവസല്ലം വരെയെത്തുന്ന ഉസ്താദുമാരുടെ
കണ്ണിമുറിയാത്ത ശൃംഖല

- 1 محمد مسليار الكرنغفاري بن الصوفي
- 2 الشيخ كنج أحمد مسليار الإرمبالشيري
- 3 الشيخ العروس عبد الرحمن مسليار
- 4 الشيخ أحمد البلكوتي المعروف بكلم
- 5 الشيخ زين الدين المخدوم الأخير الفنائي
- 6 العارف بالله عمر القاضي البلكوتي
- 7 العارف بالله القاضي محمد المعروف بمم كتي
- 8 الشيخ علي حسن المخدوم الأول الفنائي
- 9 الشيخ العالم أحمد المخدوم الأول
- 10 الشيخ خواجه أحمد المخدوم
- 11 الشيخ نور الدين المخدوم
- 12 الشيخ عبد العزيز المخدوم الثالث
- 13 الشيخ عبد الرحمن المخدوم الثاني
- 14 الشيخ عثمان المخدوم
- 15 الشيخ مخدوم الأنام عبد الرحمن
- 16 الشيخ أحمد زين الدين المخدوم الصغير
- 17 الشيخ أحمد بن حجر الهيتمي المكي
- 18 الشيخ شيخ الإسلام زكريا الأنصاري
- 19 الشيخ محمد المحلى المعروف بالشارح المحقق
- 20 الشيخ جلال الدين عبد الرحمن البلقيني
- 21 الشيخ الحافظ أبو الفضل عبد الرحيم العراقي
- 22 الشيخ أبو الحسن علاء الدين العطار

- 23- الشيخ محرر المذهب يحيى بن شرف النووي
- 24- الشيخ الكمال سلال الاربلى
- 25- الشيخ محمد صاحب الشامل الصغير
- 26- الشيخ عبد الغفار القزويني
- 27- الشيخ محرر المذهب عبد الكريم الرافعي
- 28- الشيخ العلامة أبو الفضل محمد
- 29- الشيخ محمد بن يحيى البغدادى
- 30- الشيخ قطب العلوم أبو حامد الغزالي
- 31- الشيخ عبد الملك إمام الحرمين
- 32- الشيخ العالم الكامل محمد الجويني
- 33- الشيخ أبو بكر القفال المروزي
- 34- الشيخ أبو زيد المروزي
- 35- الشيخ محمد بن سريج
- 36- الشيخ أبو سعيد محمد الأنماطي
- 37- الشيخ أبو إبراهيم إسماعيل المزني
- 38- الشيخ إمامنا وإمام الأئمة الشافعي
- 39- الشيخ مسلم بن خالد الزنجي مدرس الحرم
- 40- الشيخ محمد عبد العزيز الجريج
- 41- الشيخ التابعي عطاء بن أبي رباح
- 42- الشيخ الصحابي عبد الله بن عباس
- 43- الشيخ إمام أنبياء الله محمد صلى الله عليه وسلم



തിരുരങ്ങാടി നടുവിലെപ്പള്ളി പള്ളിയോട് ചേർന്ന് പ്രധാനവഴിയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന (കരികപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ഭാര്യാപിതാവ്) കോടഞ്ചേരി കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ ഖബർ

ബി.

മാനൂരെ,

വാഴക്കാട്ടുത്ത് വാവൂർ മലയിൽ വീരാൻകുട്ടിമുസ്ലാം
 ങ്ങടെ അനുജൻ, ഒരു സാഹിത്യം, സൂഫിയും സുമാർ രു
 റോളം ദർസിന്റെ പാഠപുസ്തകമായ മലയിൽ ഉണ്ണിമുഹ
 മ്മതുകുട്ടി മുസ്ലാം പൂമുണ്ടത് പള്ളിയിൽവെച്ച്
 ധ്യയമായി കൊടുത്ത സമേതം നിങ്ങളെ അറിയി
 ക്കുവാനായി വിവരം പത്രത്തിൽ മച്ചിൽ നമസ്കരി
 ക്കുവാനും, ടൂൺ ചെയ്ത പത്രം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നും,

കരികപ്പാറ പി. മുഹമ്മത് മുസ്ലാം,
 മുജീസ്, കാമച്ചപ്പു.

കാമച്ചപ്പു,
 6-61

കാമച്ചപ്പു മുഹമ്മദ് കുരിയണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച് കരികപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ദർസിലെ
 പാഠപുസ്തകം വിതരണത്തിനോടനുബന്ധിച്ച്

തിരുരങ്ങാടി നടുവിലെപ്പള്ളി പള്ളിയോട് ചേർന്ന് പ്രധാനവഴിയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന (കരികപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ഭാര്യാപിതാവ്) കോടഞ്ചേരി കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ് മുസ്ലിയാരുടെ ഖബർ

ബി.

മാനൂരെ,

വാഴക്കാട്ടുപുഴ വാവൂർ മലയിൽ വീരാൻകുട്ടിമുസ്ലിയാരുടെ അനുജനും, ഒരു സാഹിത്യം, സൂഫിയും സുമാർ രണ്ടോളം ദർസിന്റെ സമാപകരമായ മലയിൽ ഉണ്ണിമുഹമ്മദുക്തി മുസ്ലിയാർ ഈ ദർഹജ്ജ് മാസം 16-ന് ബുധനാഴ്ചയുമായി കാമച്ചപ്പുഴ ജുമാത്തത് പള്ളിയിൽവെച്ച് ഞായറായ വിവരം വൃസനസമേതം നിങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻകൂടെ അപരകൾ പേരിൽ മയ്യിത്ത് നമസ്കരിക്കുവാനും, ദർആ ചെയ്യുവാനും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നും,

കരികപ്പാറ പി. മുഹമ്മത് മുസ്ലിയാർ,
മുയ്യീസ്, കാമച്ചപ്പുഴ.

കാമച്ചപ്പുഴ,
1961

2

മുതലല്ലിമായി മരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച് കരികപ്പാറ ഉസ്താദിന്റെ ദർസിലെത്തിയ മലയിൽ ഉണ്ണിൻ കുട്ടി മുസ്ലിയാരുടെ വഹാത്തിനോടനുബന്ധിച്ച് ഉസ്താദിന്റെ ഭാര്യയുടെ മലയിൽ കയറിത് കത്ത്